ערן שמואלי ז"ל - ספר הזכרונות

ילדות

חונים

ימי בית הספר

פורים לאורך השנים

שירות צבאי

לזכרו

הטיול הגדול

בגרות

ערוב ימיו

מחדל הקישון בשייטת 13

הנצחה בים

ילדות

ערן נולד בבאר שבע ב -
14.10.1972, צעיר מניצן
אחיו בשלוש שנים

בן שנה1973

בשכונה ב

1973בן שנה עם אבא וניצן

ערן בן שנה וחצי עם סבא חיים וסבתא שלי)מצד אמא(

ערן בן שנתיים

כמעט בן 3 שנים

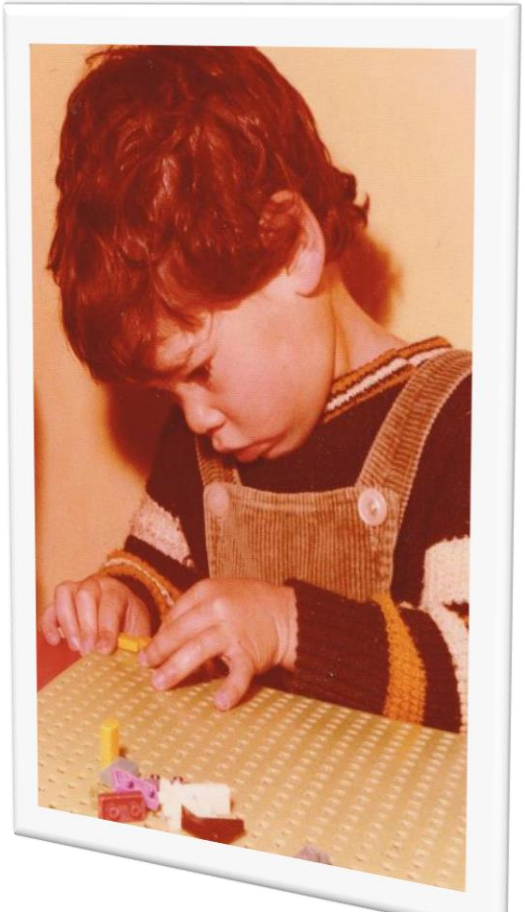

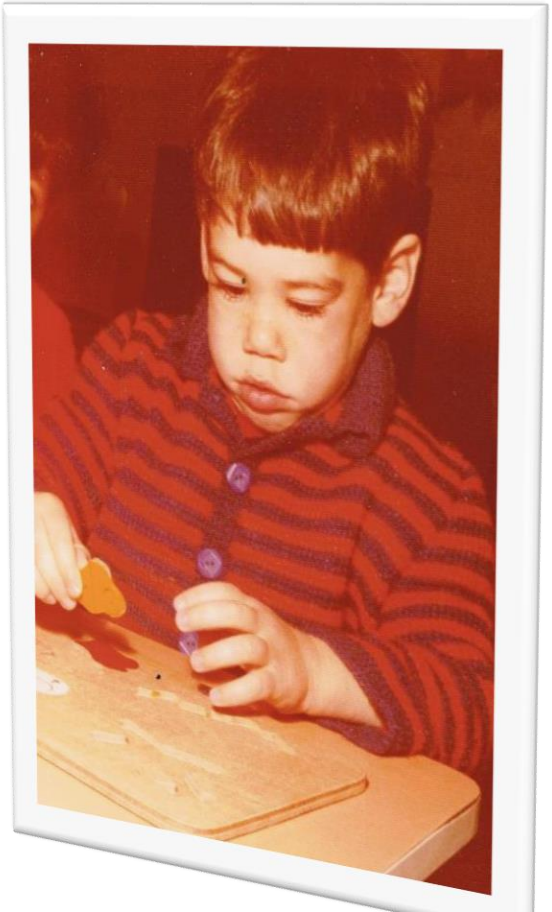

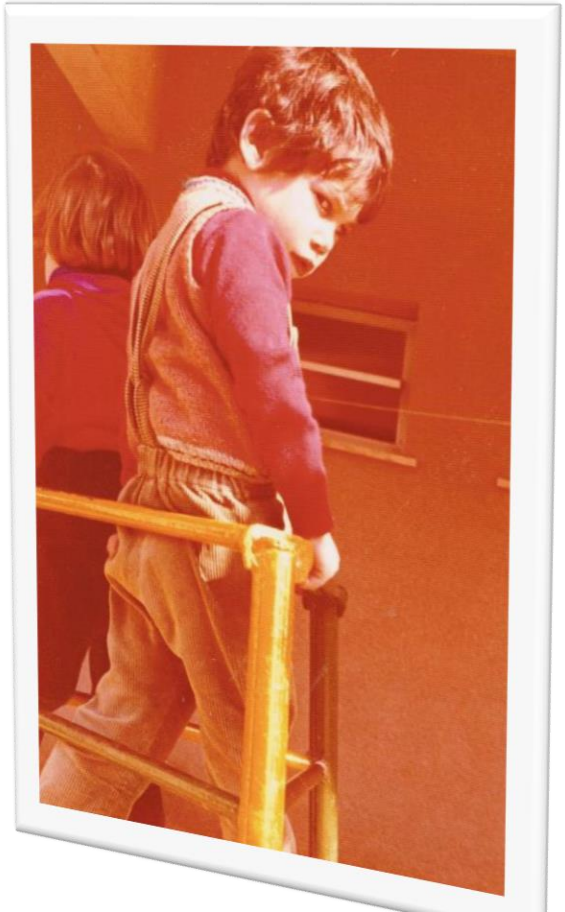

1973/4

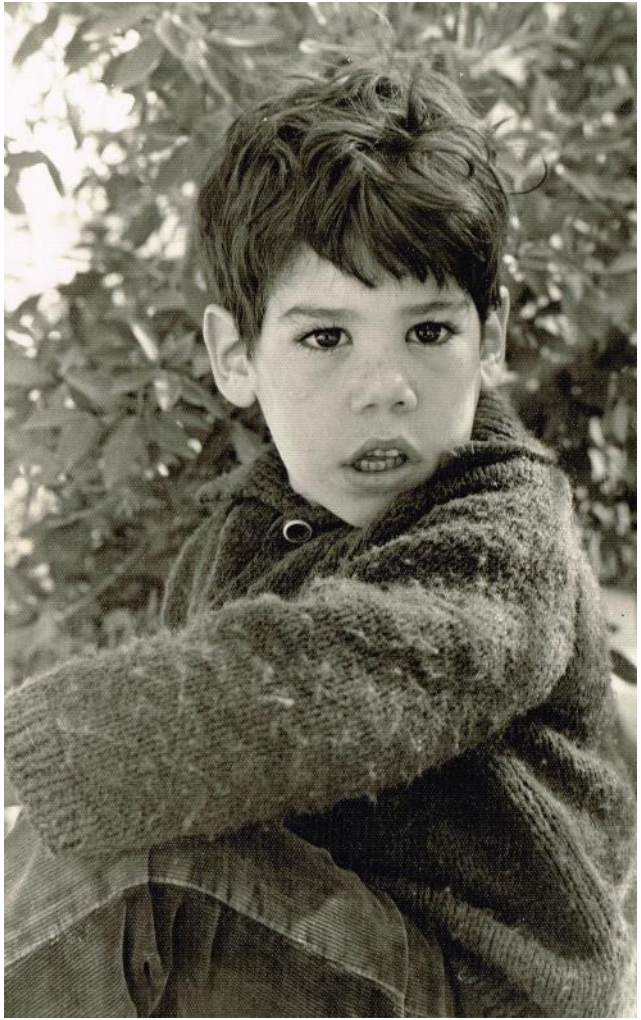

גן אסתר
12/1977

התמונות הללו
היו "התמונות
שבמסגרת "
במשך שנים
רבות אצל הסבים
והסבתות

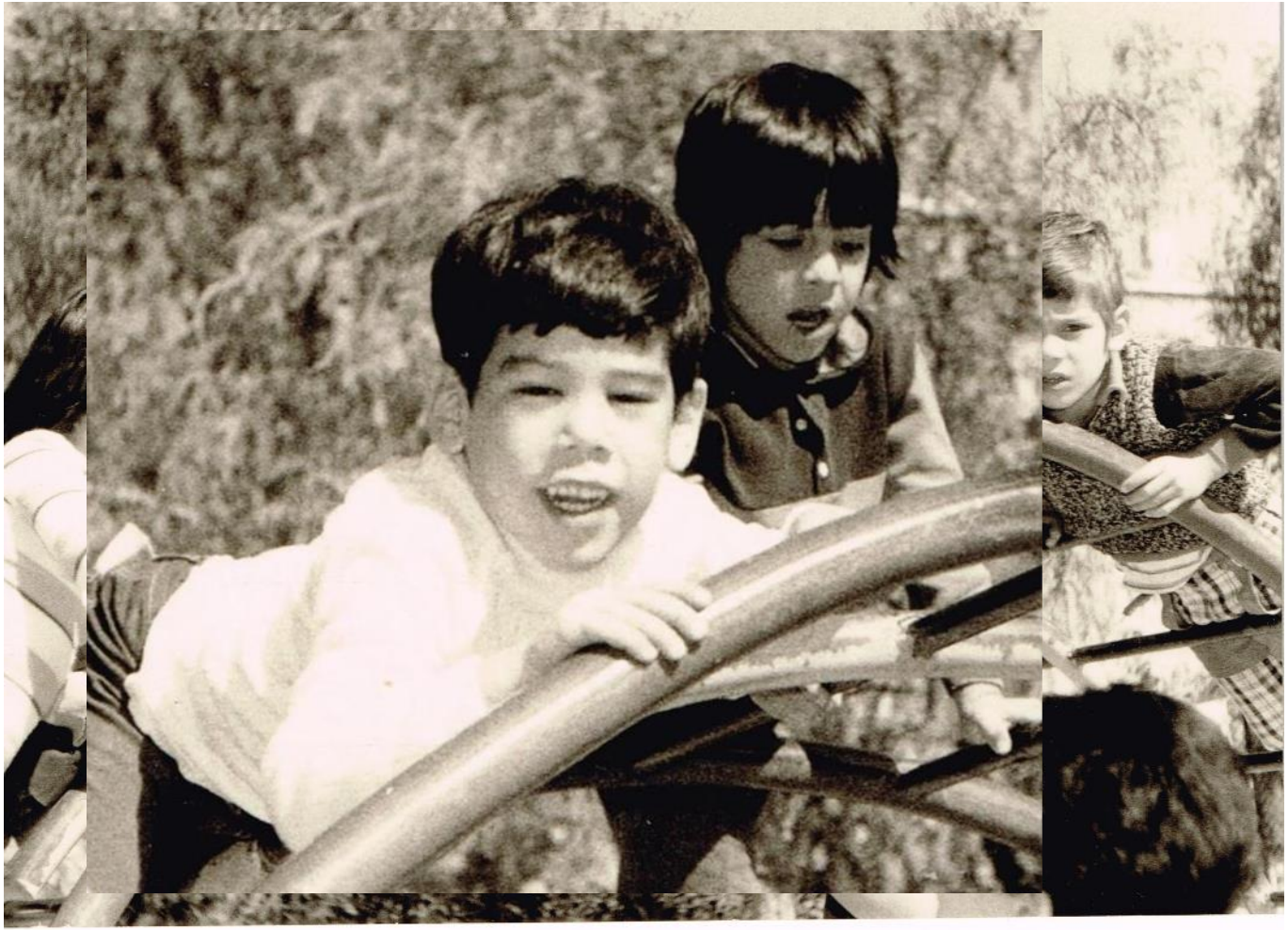

גן אסתר

יום הולדת 5 בגן אסתר

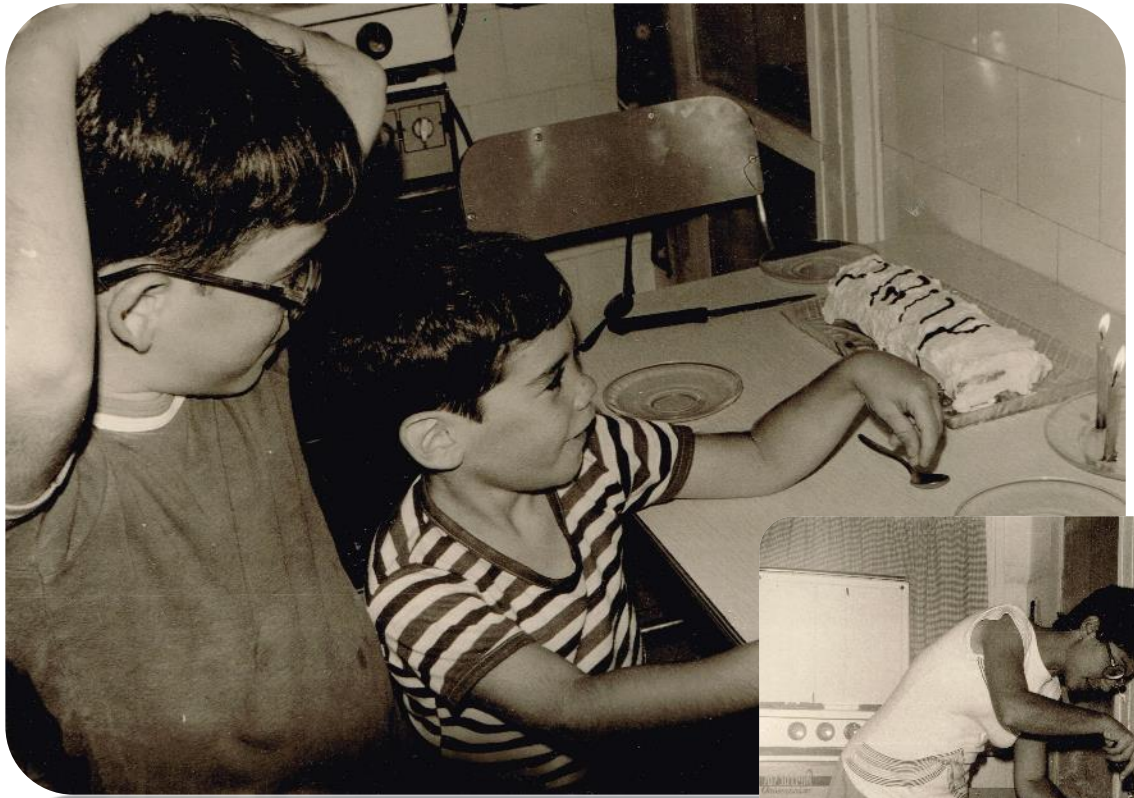

יום הולדת 5בבית

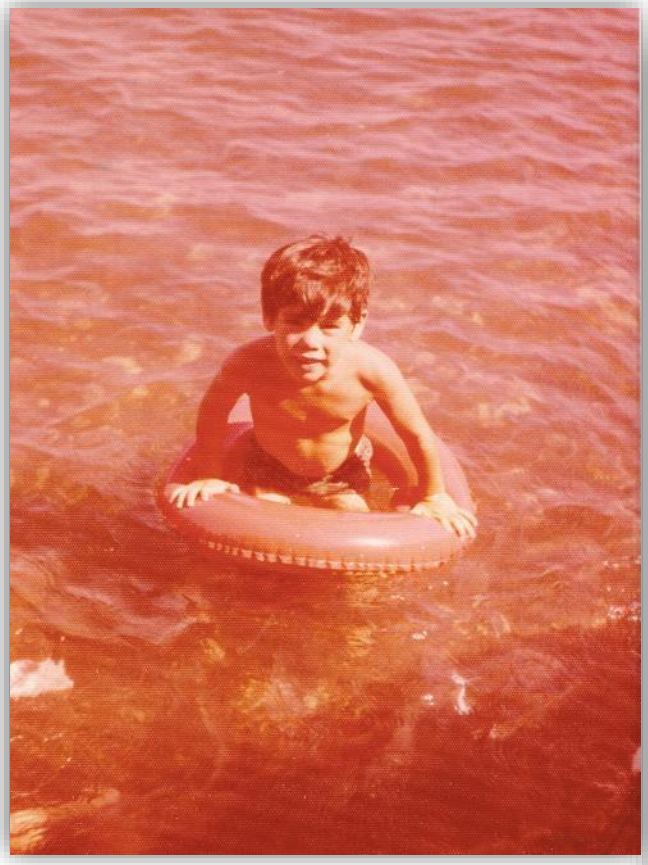

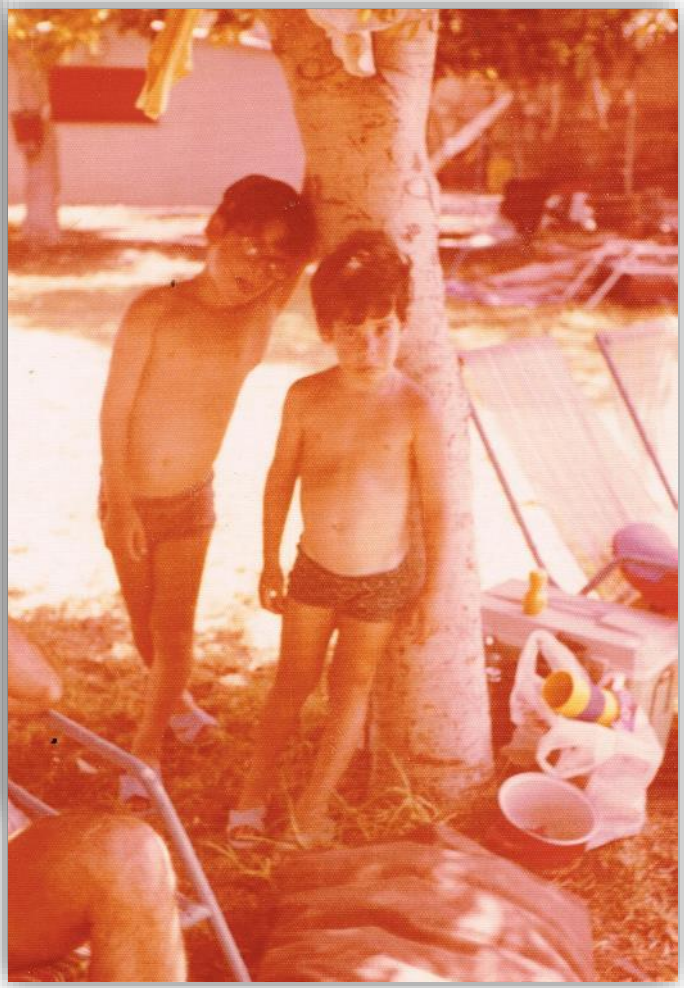

חופשה
בכנרת
אוגוסט 1977

אצל סבא וסבתא קרית אתא
1977

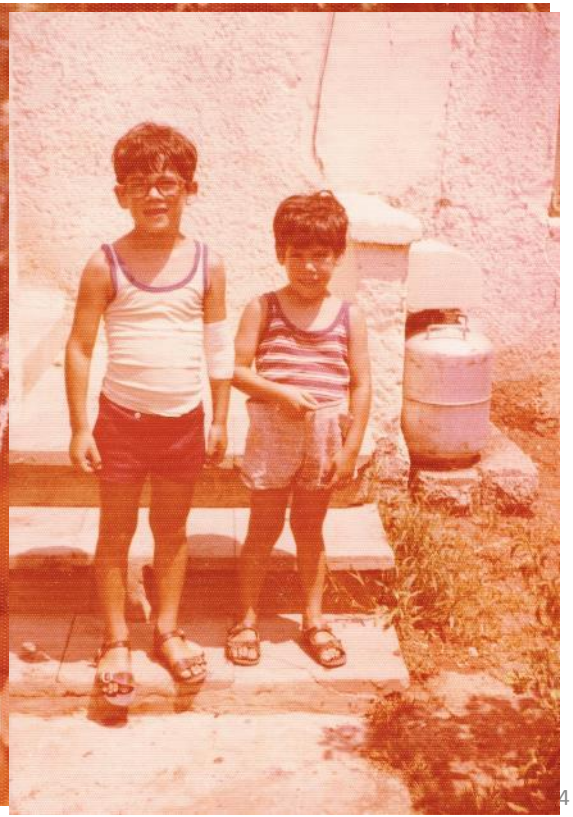

גן

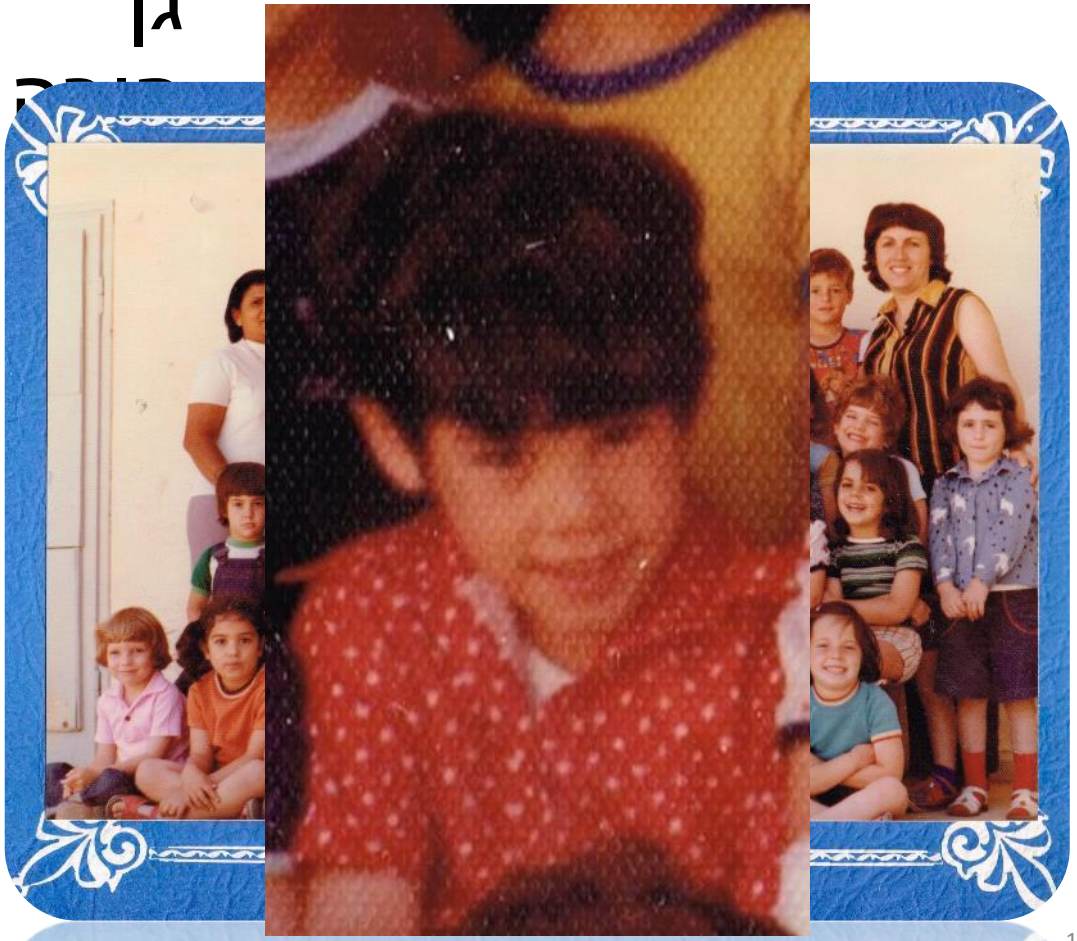

שלום כיתה א'

בית ספר יסודי

סיום כיתה א

כיתה ב

נחל הבשור (בילוי בשבתות) 1980

כיתה
ג'

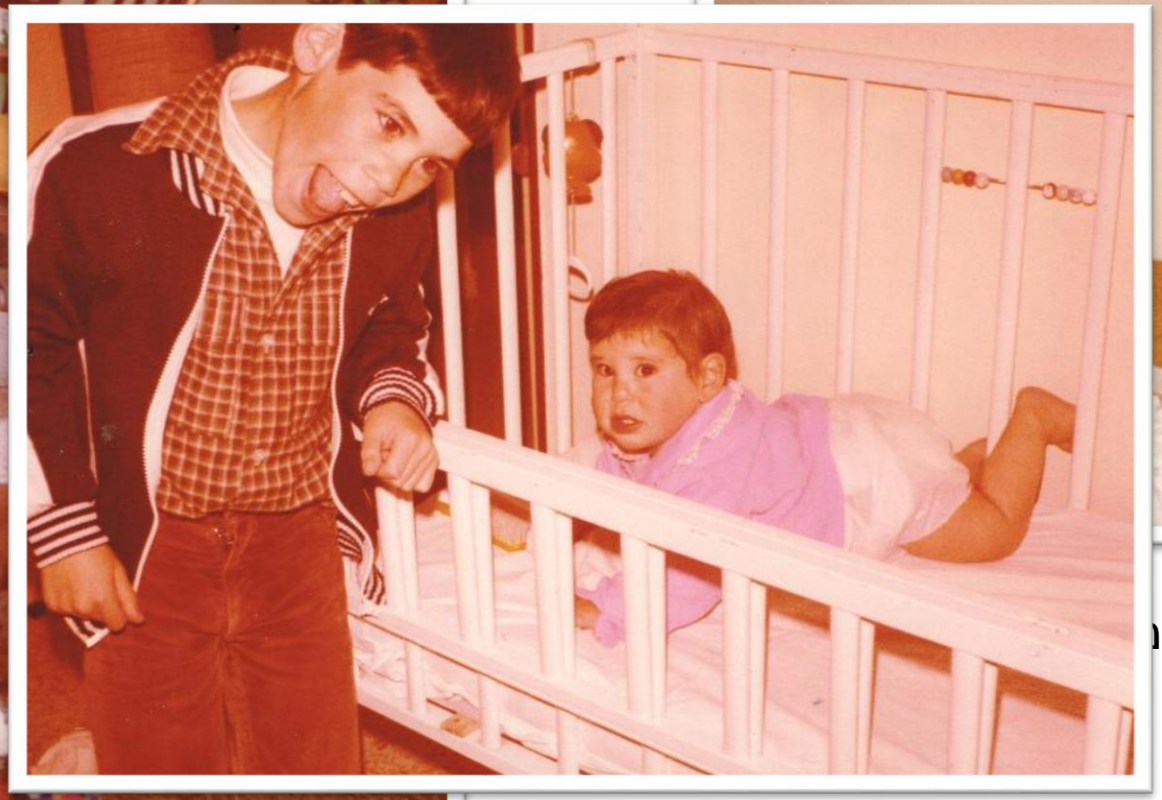

רעות נולדה מרץ 1981
עם סבתא שלי (רחל) ואמ

חוף אשקלון 1981

כיתה ד'

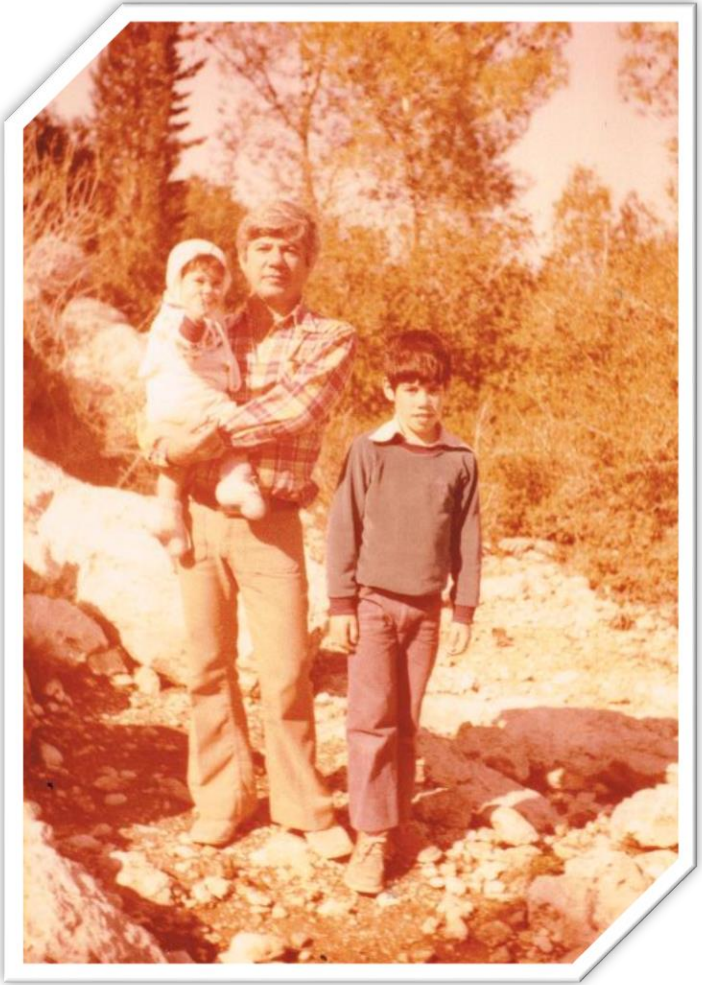

ינואר 1982 – מצפה
משואה, אבא, אמא,
רעות, ניצן, ערן

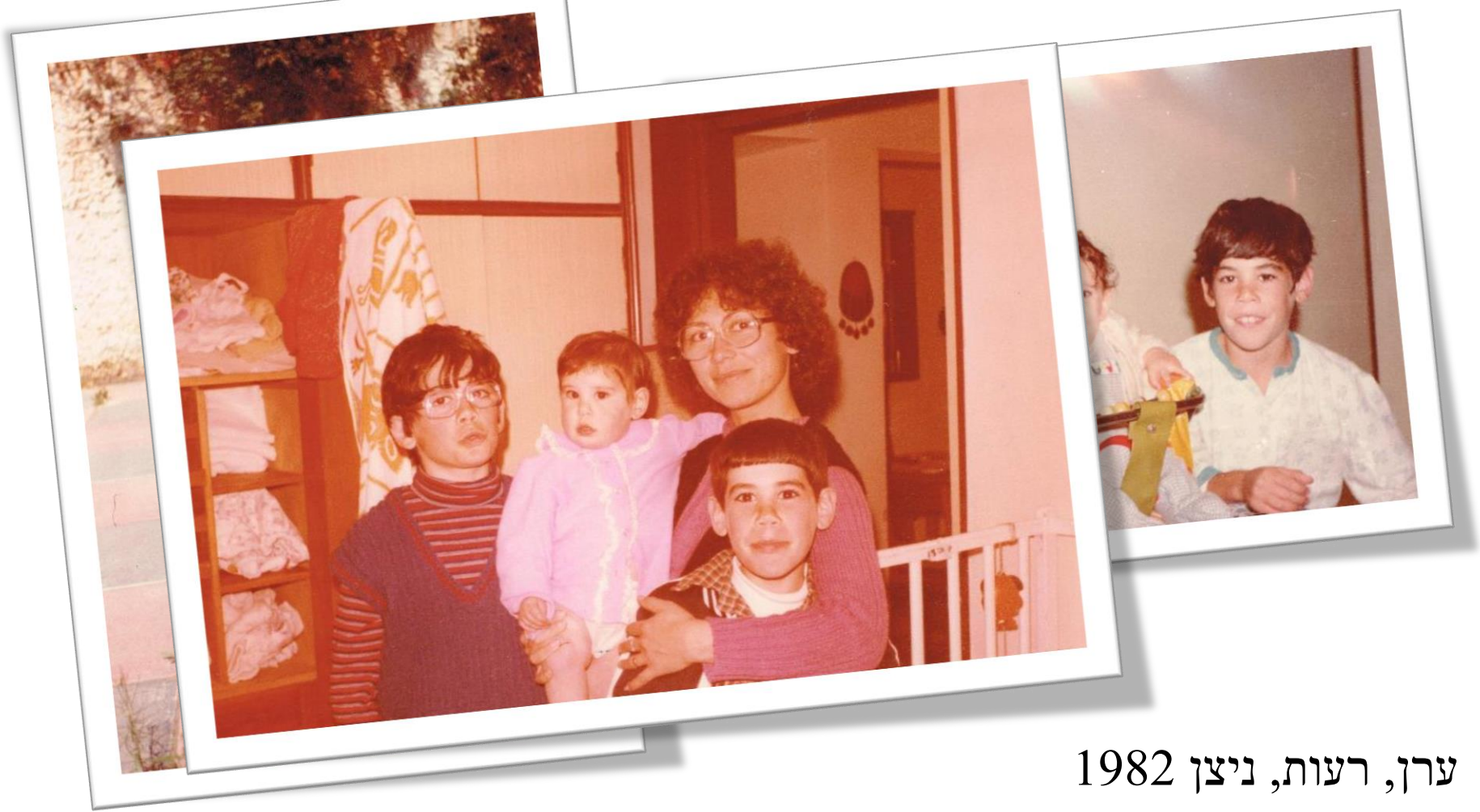

ערן, רעות, ניצן 1982

חוג ג'ודו "נעורים" באר שבע

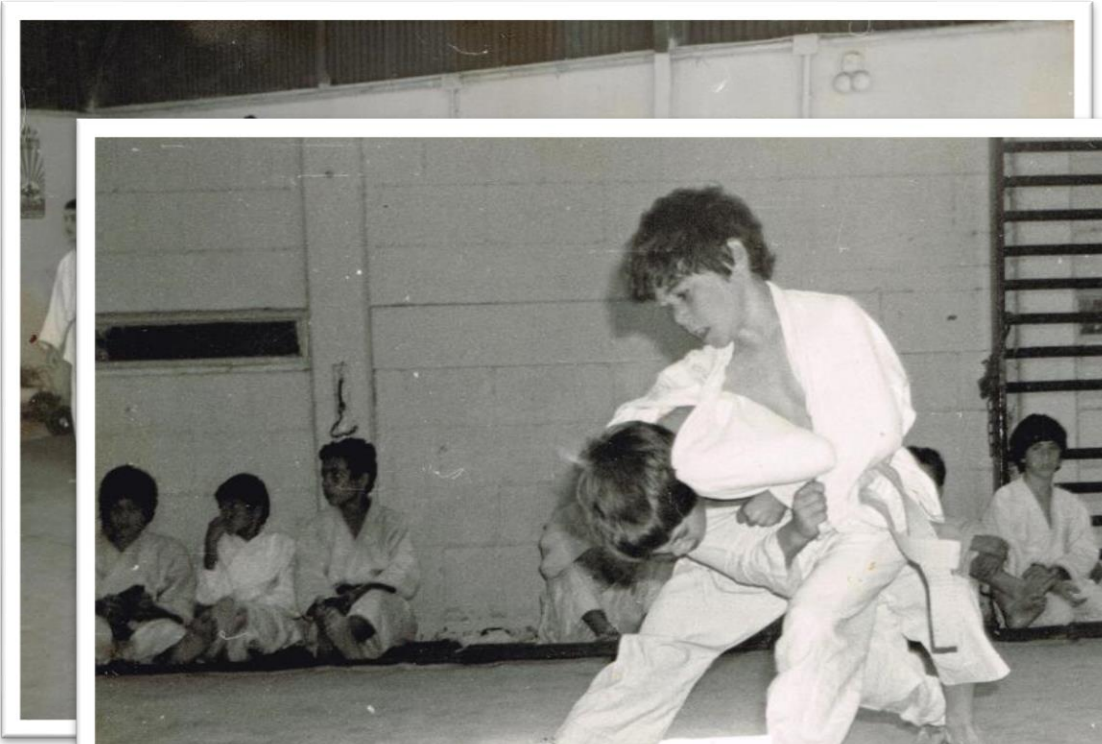

ערן הצטרף לחוג הג'ודו של המאמן המיתולוגי מורים סמדג'ה כשהיה בכיתה ה 'והתאמן כשלוש שנים .
לאחר הפסד בקרב, ערן התנהג לא בנימוס כלפי המאמן ,שסילק את ערן ואת ניצן שתמך בו, לשנה שלימה. בשנה הזו היו בחוג התעמלות במכבי. רק לאחר תחנונים של אבא, הסכים מורים לקבלם חזרה.

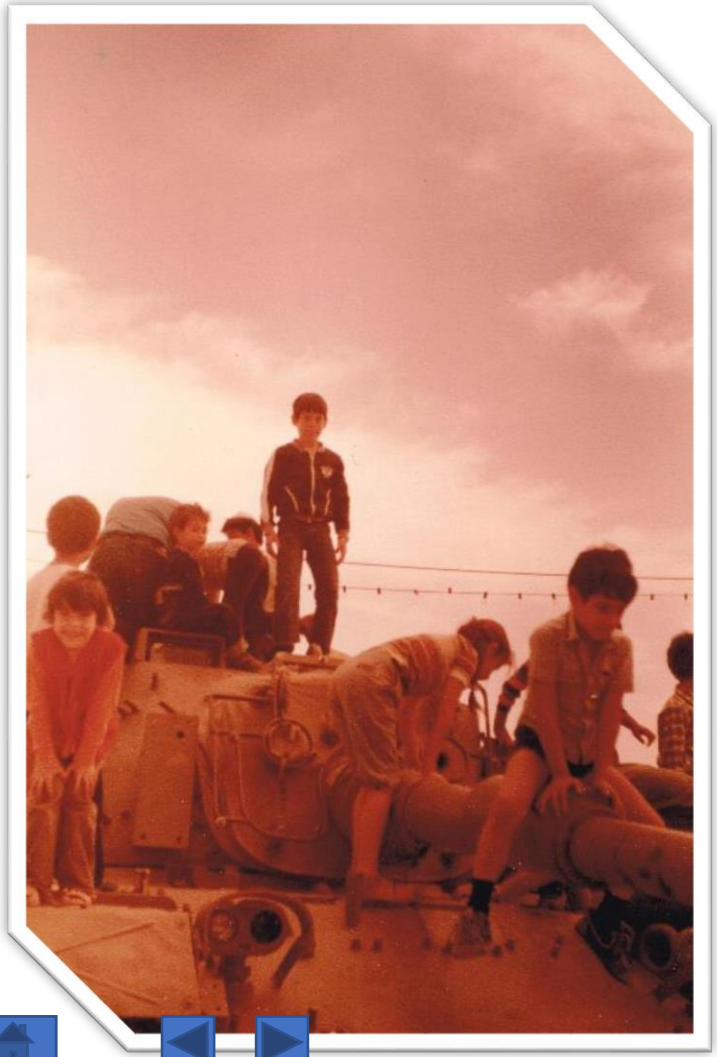

יום העצמאות מאי 1982 –
בחניון צה"ל – אין הנאה
גדולה יותר מטיפוס על
נגמ"ש או טנק

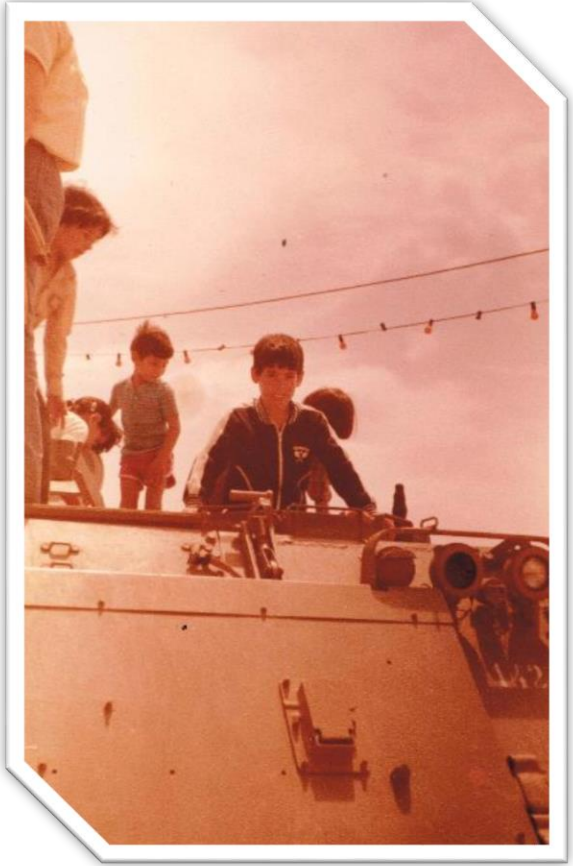

סיום כיתה ה׳

משחקי ילדות, לפני כניסת משחקי המחשב- מסלול מכוניות מרוץ, מדליק ! (1983)

בחצר הבית שכונה ג'

סדר פסח אפריל 1983 קרית אתא,
ערן, ניצן, סבא שרול, סבא חיים,
דוד יוסי (אח של אמא)

כיתה ו'

ערן למד בבית הספר נטעים ,שם יצר חברות אמיצה עם רוני

דצמבר 1983- שכונה ג'

חופשה משפחתית בסחנה 1984

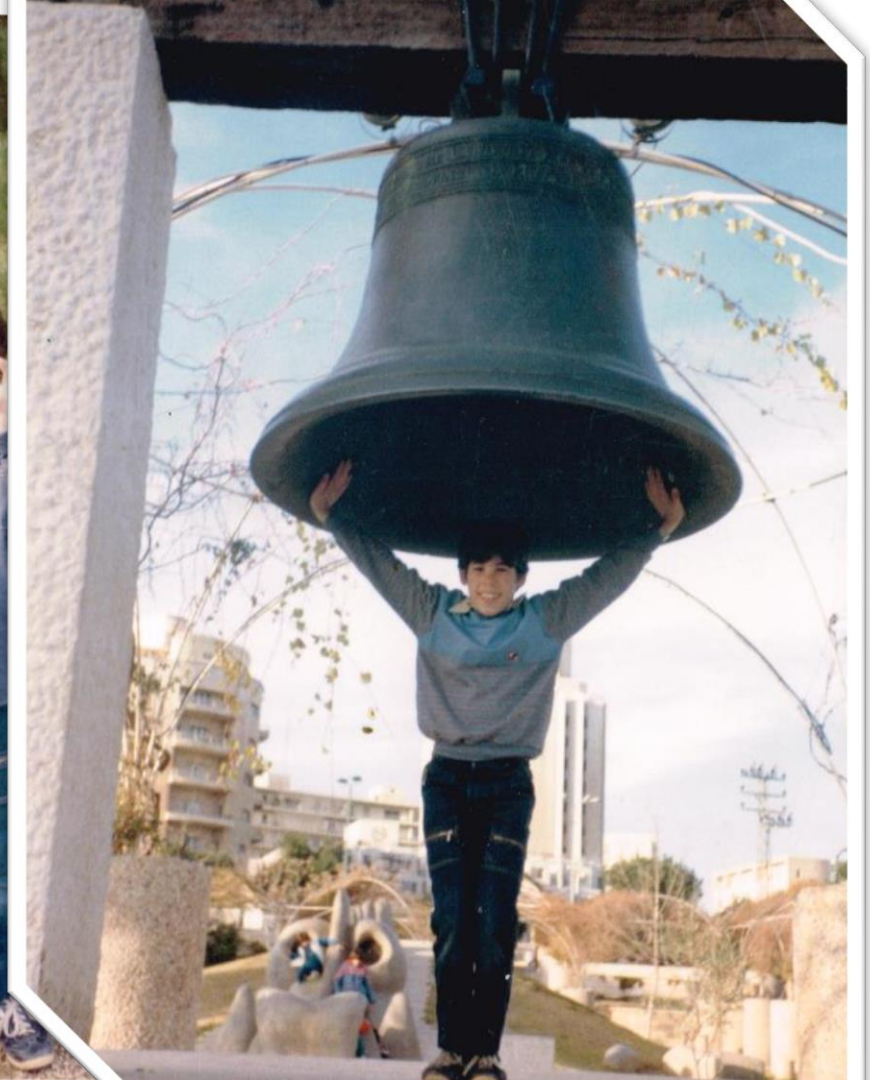

טיול משפחתי חורפי
בירושלים 1984

פסח 1984, קרית אתא, סבא חיים, סבא שרול סבתא, ביחד עם דוד יוסי אח של אמא, הדמיון בולט לעין

, מוצא הכנרת לירדן - אוגוסט 1975

1985

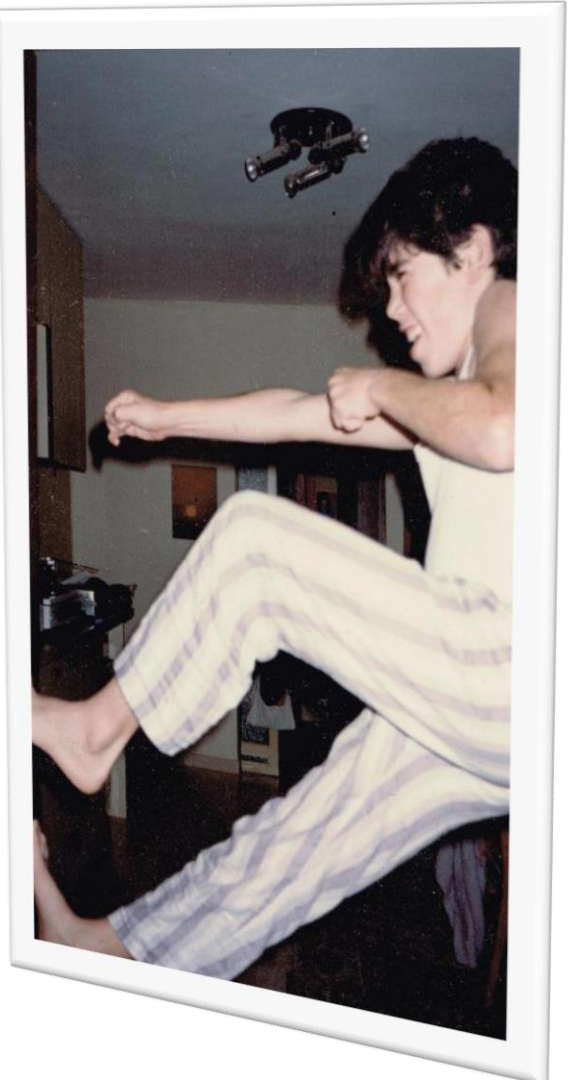

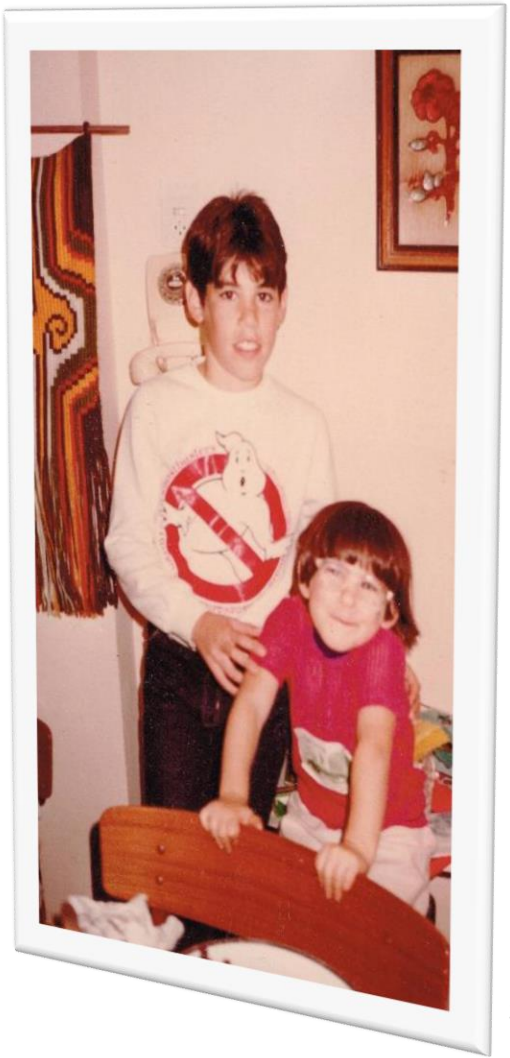

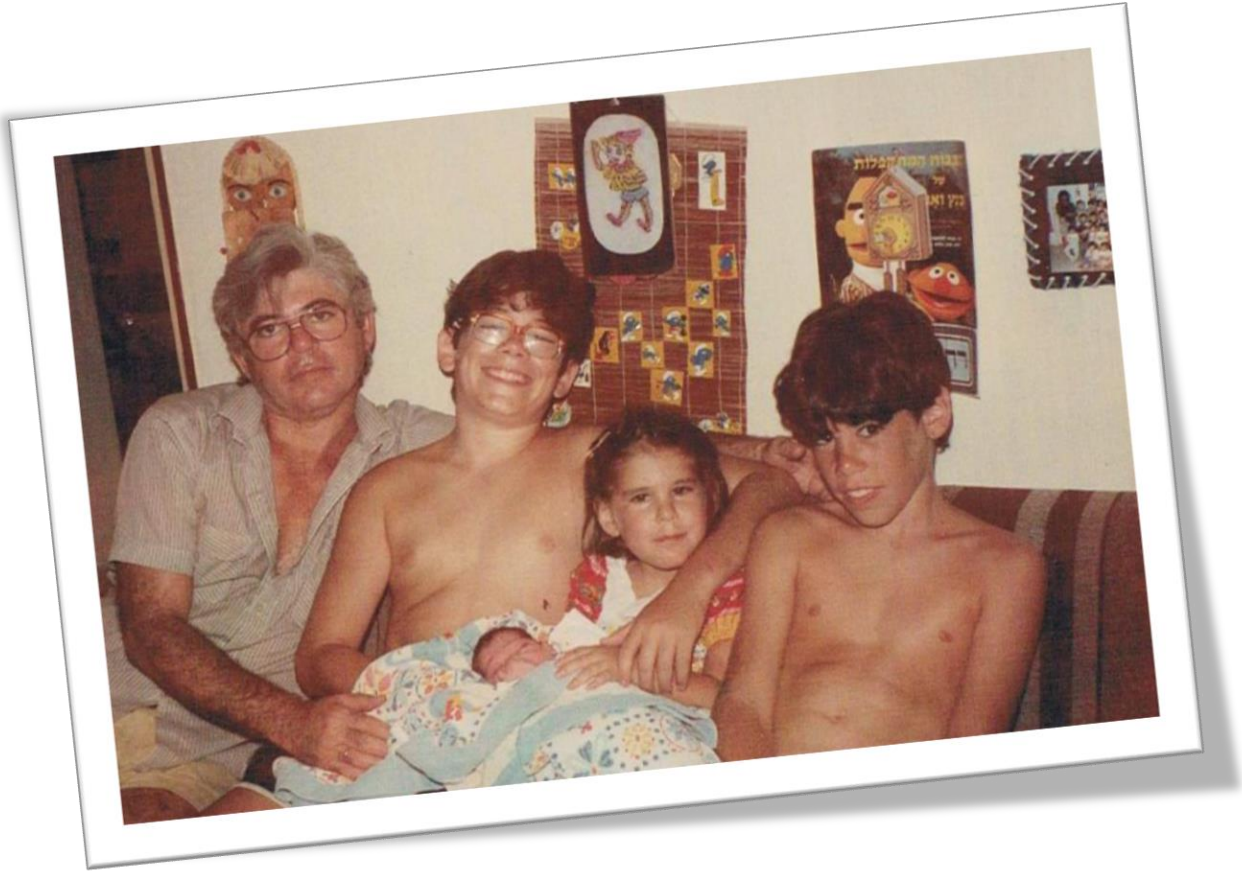

רונית נולדה אוגוסט 1985

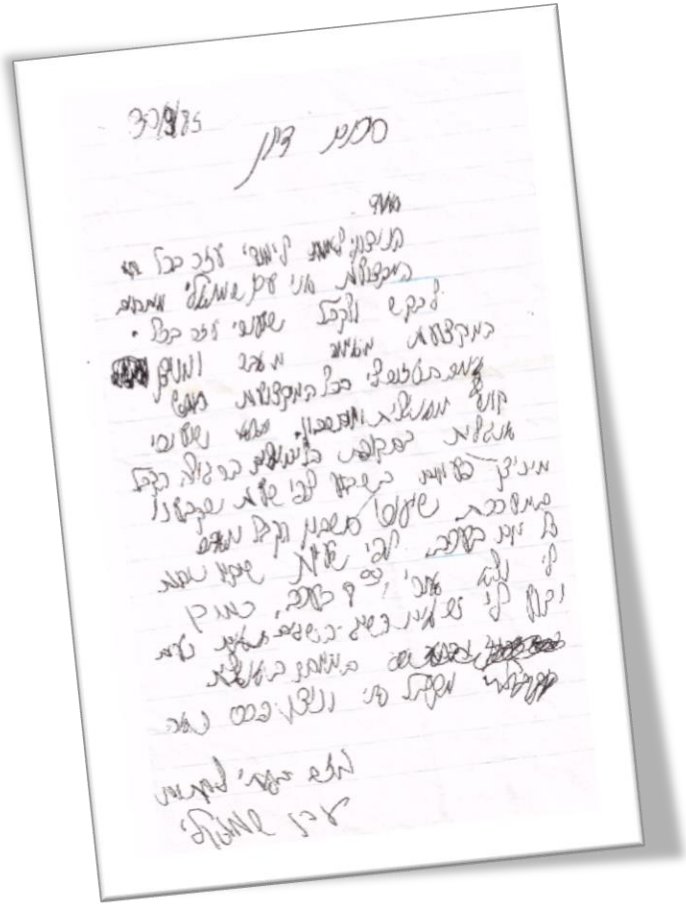

ובינתיים בבית הספר, צרן מתחייב לקבל עזרה של ההורים ושל ניצן (ספטמבר 1985)

30/9/85

סיכום דיון

הנדון: לימודי עדר בכל המקצועות. אני צרן שמואלי מתחייב לבקש ולקבל שיעורי עדר בכל המקצועות מאמא מאבא ומניצן. אמא תעדור לי בכל המקצועות חוץ מאנגלית ומחשבון. שיעורי אנגלית בתקופת הלימודים הרגילה הקבל מיניצן פעמים בשבוע לפי שעות שקבענו במערכת. שיעורי חשבון הקבל מאבא כל יום בערב לפי שעות שיהיו נוחות לי ולא אחרי 8:00 בערב. כמו כן יבוא לי שאים השיג נעים במיוחד באנגלית מקבל אני וניצן פרס נאה

בעד באתי לחתום

צרן שמואלי

יום הולדת 5 לרטות מרל 1986

סיום כיתה ח יבית הספר נטעים בשכונה ג יבאר שבע

חופשה באפולוניה

כיתה ט׳

ערן למד בבית ספר
התיכון מקיף א .׳

בתחילת כיתה ט ׳
מתקיימת תחרות בין
כיתות השכבה על
ביצוע תרגילי סדר ,
לאחר אימונים רבים

רעות, עדן, רוניתי
שבועה ב' ספטמבר
1986

חופשה באמירים סוכות אוקטובר 1986

חופשה משפחתית
בחרמון פברואר 1988

נגינה על מנדולינה

ערן למד לנגן על מנדולינה מכיתה ד' ועד י"ב והיה חבר בתזמורת המנדולינות בבאר שבע עם המורה שמחה נתנזון.

ערן נהג להתאמן מעט לפני השיעור, וזה הספיק

חוג אתלטיקה וריצות שדה

טרם היה חבר נבחרת
האתלטיקה של מקיף א'. השתתף
בתחרויות והגיע בריצות שדה.

השטחים הפתוחים והשבילים
סביב לבתים שימשו לו מתחם
אימונים מושלם.

אימוני הכושר הכשירו אותו
לשירותו הצבאי.

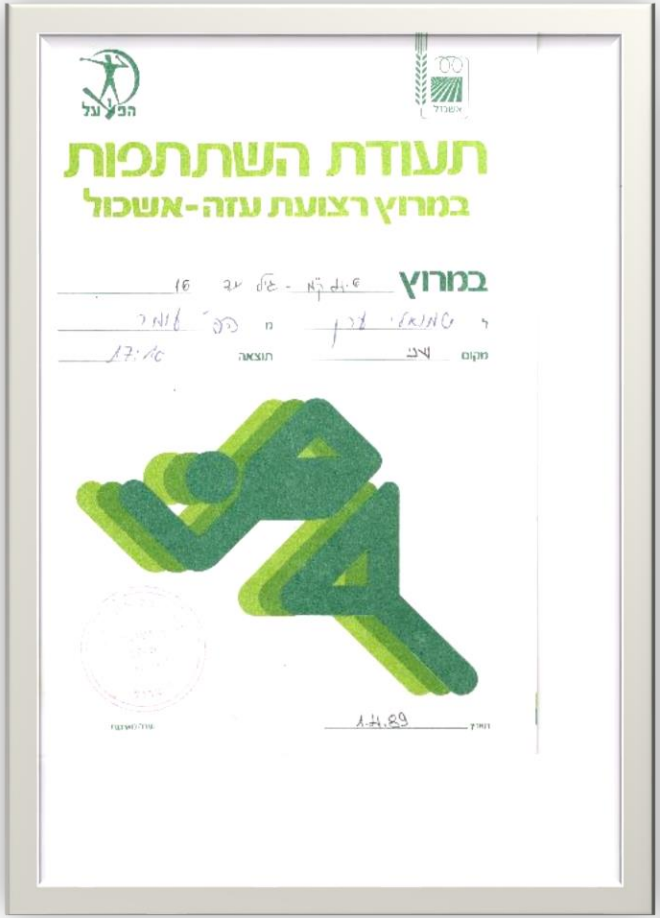

הפלגל

אשכול

תעודת השתתפות

במרוץ רצועת עזה-אשכול

במרוץ

מקום

תוצאה

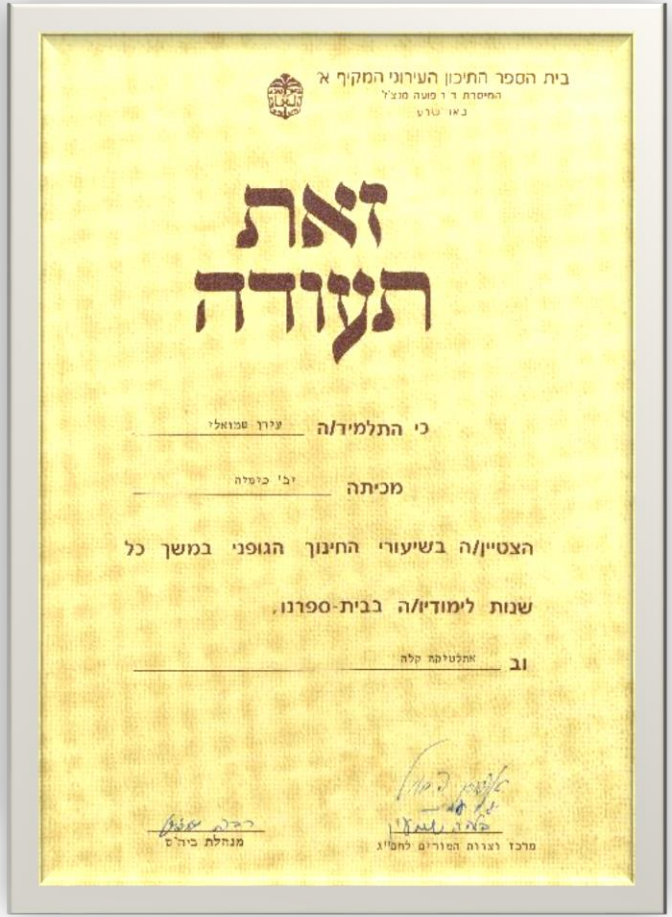

בית הספר התיכון העירוני המקיף א

המיסדת ד"ר פועה מנצ'ל

נאו טרש

זאת תעודה

כי התלמיד/ה עירן שמואלי

מכיתה יב' כיתה

הצטיין/ה בשיעורי החינוך הגופני במשך כל

שנות לימודיו/ה בבית-ספרנו,

וב אתלטיקה קלה

מנהלת בי"ס

מרכז רצועת הטורים לחט"ג

עירן שמואלי

במרוץ הגיעו

השתתף

שבה,

להישגים,

הצטיין

בתיכון

מוסיקה –U2

יובל הורביץ, חברו של שרון המליץ לו על להקת U2

אך התחיל הרומן עם הלהקה ששרון מאוד אהב

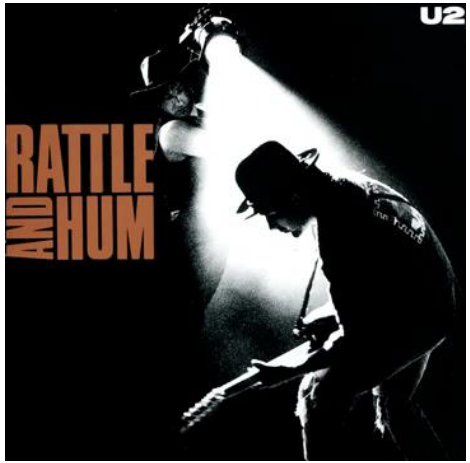

פורים לאורך השנים

ערן אהב לשחק והיה לו כשרון טבעי לחיקוי וחיבור לדמויות מגיל צעיר

פורים -תחפושות -בן 4

פורים, בן 1979 - 5

פורים בן 6, 1978

פורים 1980

פורים – 1982 (בן 10) עם סבא חיים, סבתא שלי וניצן, שכונה ג'

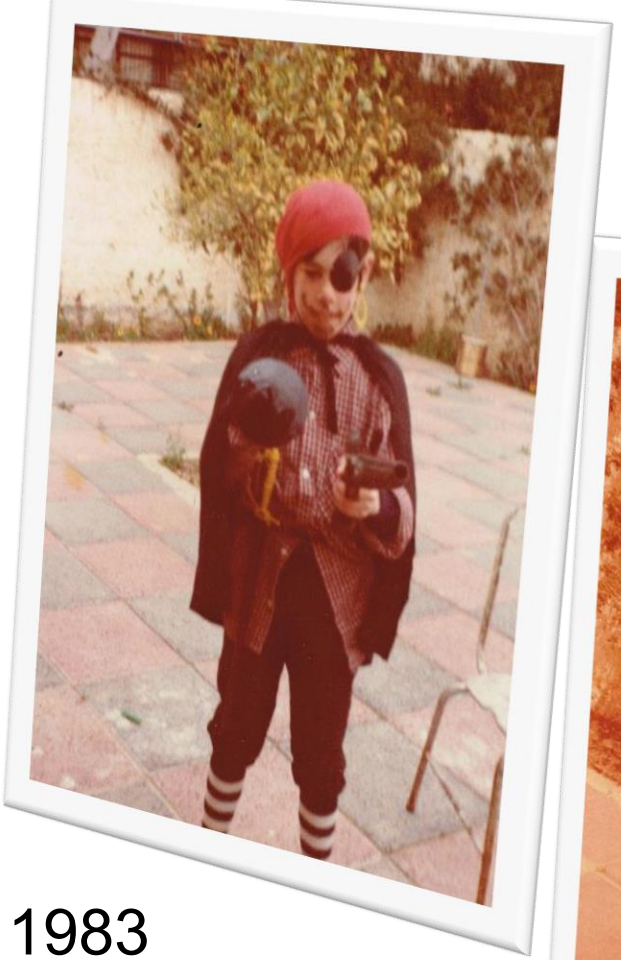

1983

1983

פורים 1984

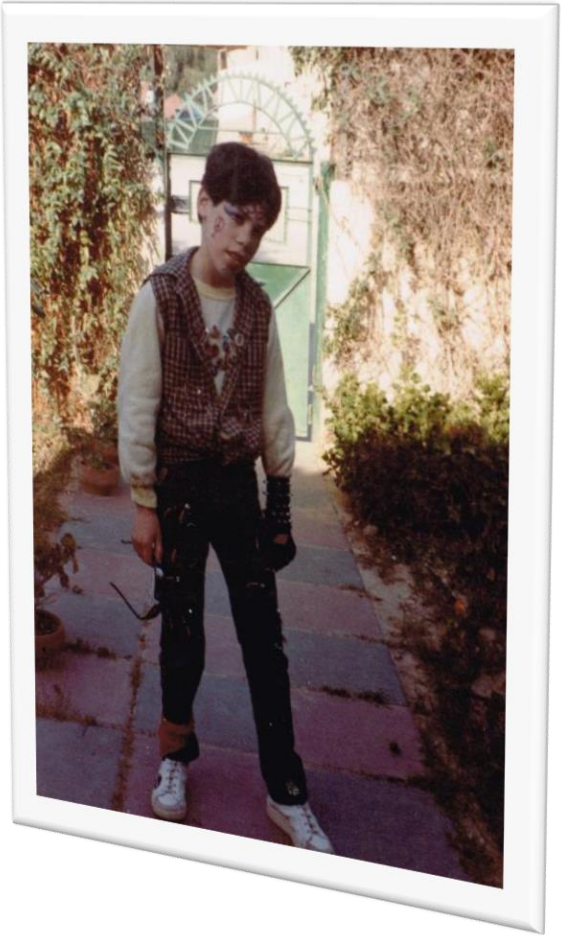

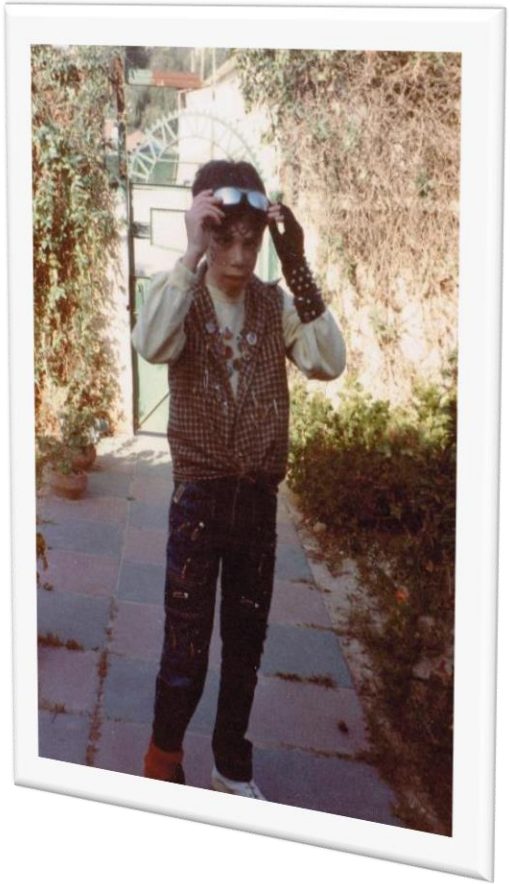

עם סבא שרול, רעות, רונית,
ניצן, אבא, ערן 1989,
בכניסה לבית בג'

כבר בשנות הנעורים המוקדמות ערן רצה להגיע לקומנדו הימי ואף צייר את סמל היחידה על השולחן בחדרו.
בקיץ שבין כיתה י"א לי"ב יצא לגדנ"ע צלילה שם עבר את הגיבוש לשייטת 13.
ההורים לא ידעו שהגדנע כולל גם גיבוש , ושמעו על כך לראשונה לאחר שחזר עם תיאורים על המסעות הקשים שעבר ועל מבחני ההישרדות ,שבהם היה שר לעצמו בראש שירים של U2

סיום י"ב כימיה - 1990

משרד החינוך והתרבות

בית הספר לטכנאים וטכנאים ולהנדסאים
היכון מקיף א' מייקרוה על ר"ר עוזה בוציל וייל, באר-שבע

דיפלומה

הגב' / האי שמואלי ערן מס' זהות 029598844
סיים/ה בשנת הלימודים תש"ניא 1991 את חוק הלימודים המלא
במגמה בימה העשיה
ולאחר שעמד/ה בהצלחה בכל בחינות הגמר כפי שנקבעו על ידי הסמכות הממלכתית
מטעם משרד החינוך והתרבות, משרד העבודה, הסתדרות ההנדסאים והטכנאים

הוענקו לו/לה דיפלומה זו ותואר

טכנאי מוסמך

מתאריך 24 בפברואר 1997

מנהל בית־הספר

הסמכות הממלכתית לבחינות

משרד החינוך והתרבות

ניתן ב ירושלים ביום כח חודש אדר שנת תשנ"ז

ערן השלים שנת יג' בתיכון, כטכנאי כימיה, ביחד עם חברו רולו, בחודש פברואר 1992.

זמן קצר לאחר מכן, התגייס לשייטת 13 כהמשך ישיר לגיבוש אותו כבר עבר בגדנ"ע צלילה.

שירות צבאי

בחודש אוגוסט 1991 ערן התגייס לשייטת 13. במהלך מסלול ההכשרה, עבר בהצלחה שלב אחר שלב, וכל הזמן המשפחה דואגת וגם מתמלאת בגאווה, עד לטקס הסיום המרגש.

הרבה ממה שהיה שם אנחנו לא יודעים. מה שכן, לקראת סיום ערן נשלח לבדיקות רפואיות, והודיעו לו שלא יוכל להמשיך בשל נפח הריאות שהיה קטן מדי.. אבל גם זאת הסתדר, והוא הוסמך כלוחם בשייטת.

ערן שובץ לצוות המתמחה בצלילות, ושותפיו לצלילות היו אודי טויבין, צביקה ואימרי הכהן. במשך השירות ערן רצה שינוי בפעילות, עבר הסמכה כצלף ואף חתם קבע לשנה נוספת, כקצין צלפים.

ערן השתחרר בשנת 1996.

לחץ להגדלה

שירות צבאי

השייטת היא יחידה סודית והמידע שיש לנו - מצומצם.

מה שנשאר הוא החברים מהיחידה וממקומות אחרים אליהם ערן הגיע במהלך שירותו, כמו גיא צוקרמן (טייס מסוק) מקורס ערבית, או עופר לוינגר (מטירונות מסיימי יג').

סיפור אחד שערן סיפר, היה על ניווט במהלך פשיטה בלבנון. לערן היה חוש התמצאות יוצא מהכלל. בחזרה לכיוון ישראל, הבחין שהם חוצים פרדס שאותו עברו גם בדרך הלוך, בכיוון הלא נכון, לפי כיוון שורות העצים. ערן העביר את המידע לקצין שהוביל את הכוח והמסלול תוקן ונמנע הסתבכות של הכוח.

ערן השתתף גם בתחרות כושר קרבי של השייטת, בתחרות בין יחידות העילית של צה"ל. הכושר הגופני המעולה שלו ביחד עם יכולת הקליעה, סייעו רבות ליחידה.

קורס ערבית

חזור

חברים בשייטת
(מועד לא ידוע)

חזור

תחרות כושר קרבי

חזור

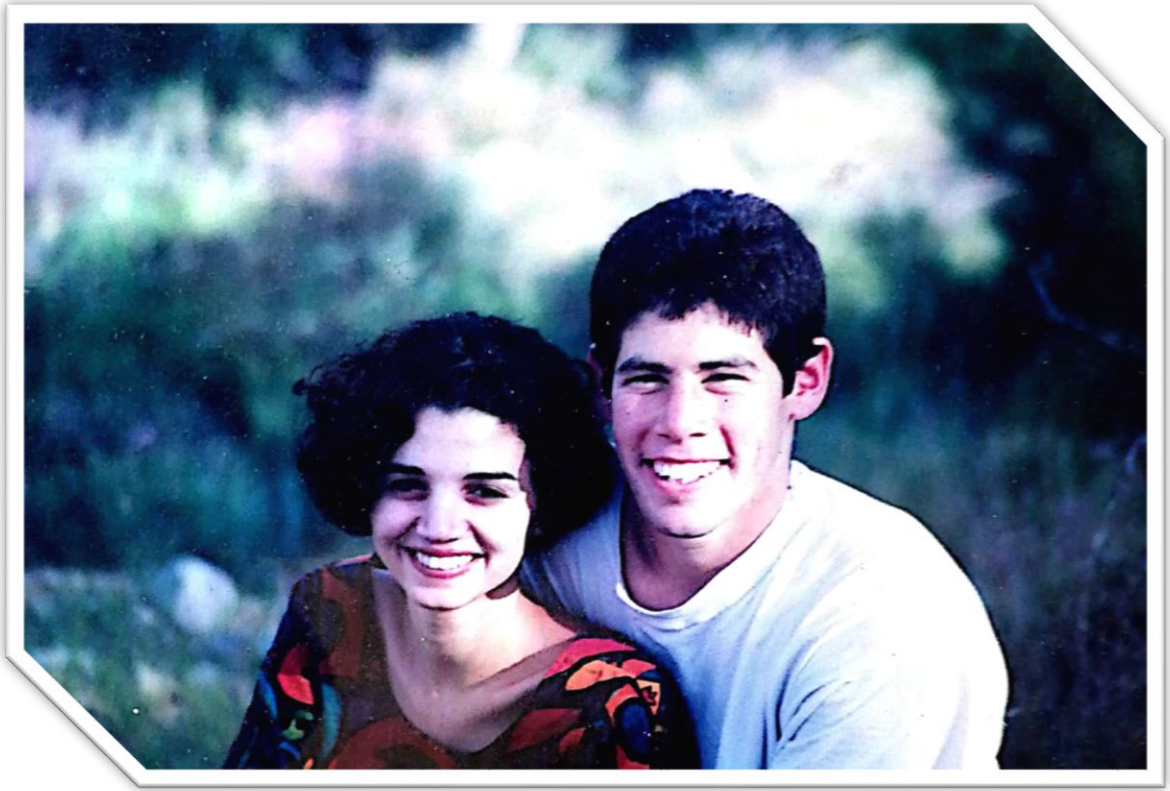

במסיבת סיום
מסלול, ערן פגש את
ליזי, שהייתה
חברתו במשך
שנתיים וחצי, עד
לצאתו לטיול הגדול

הטיול הגדול

לאחר השחרור, ערן יצא לטיול של 10 חודשים, גילה עולם ומלואו, ותוך כדי רכש חברי אמת

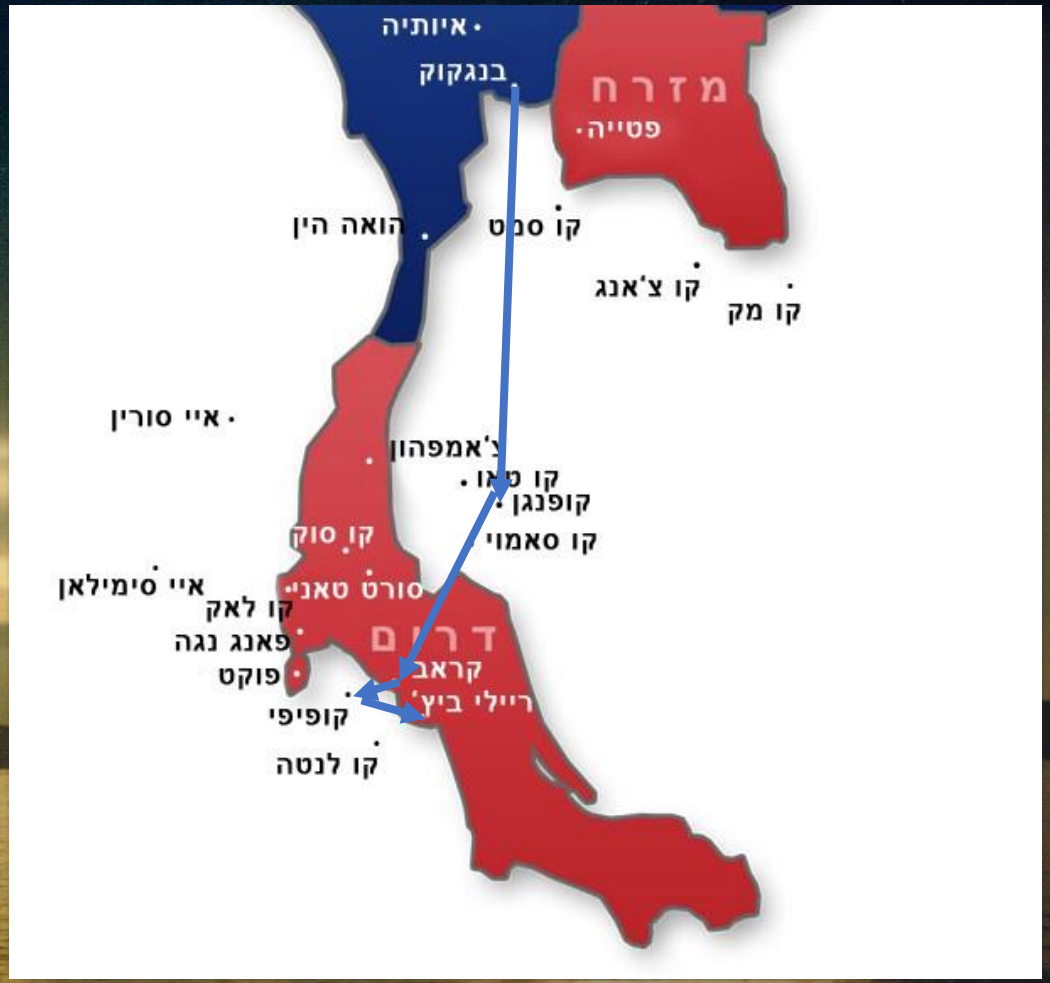
איותיה
בנגקוק
מזרח
פטייה
הואה הין
קו סמט
קו צ'אנג
קו מק
איי סורין
צ'אמפהון
קו טאו
קופנגן
קו סאמוי
קו סוק
איי סימילאן
סורט טאני
קו לאק
דרום
פאנג נגה
קראב
פוקט
ריילי ביץ'
קופיפי
קו לנטה

לטיול הגדול

11 16:01

יום הולדת 24 (14 אוקטובר 1996) קופנגאן

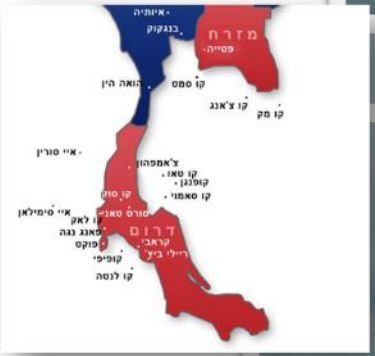
מזרח
פטייה
בנגקוק
קו סמס
הואה הין
קו צ'אנג
קו מק
צ'אמפהון
קו סאו
קוסנגן
קו סאמוי
קו סוק
דרום
קראבי
קו לנטה

בדרך
לקו

קופנגאן

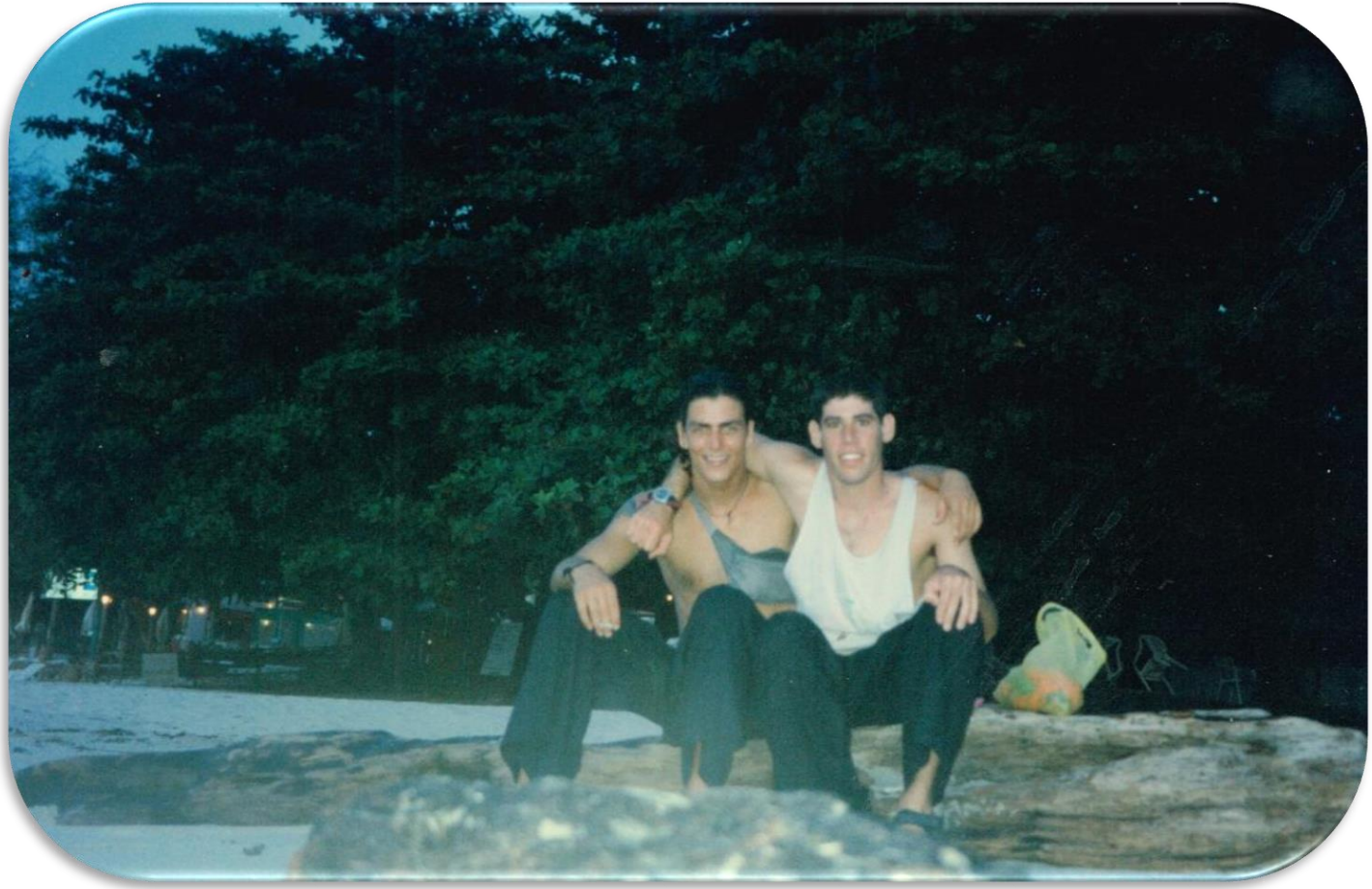

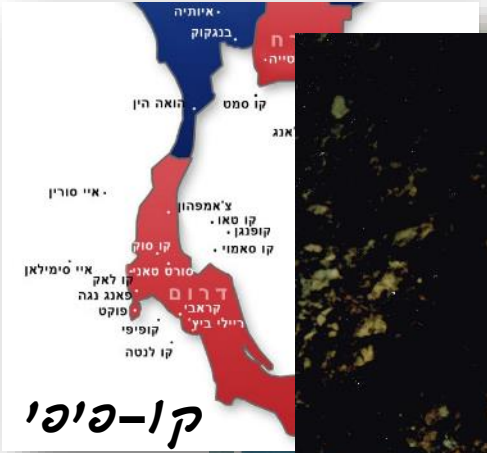
איותיה
בנגקוק
הואה הין
קו סמט
איי סורין
צ'אמפהון
קו סאו
קופנגן
קו סאמוי
קו סוק
איי סימילאן
קו לאק
פאנג נגה
פוקט
קופיפי
קו לנטה
דרום
קראבי
ריילי ביץ'

קו-פיפי

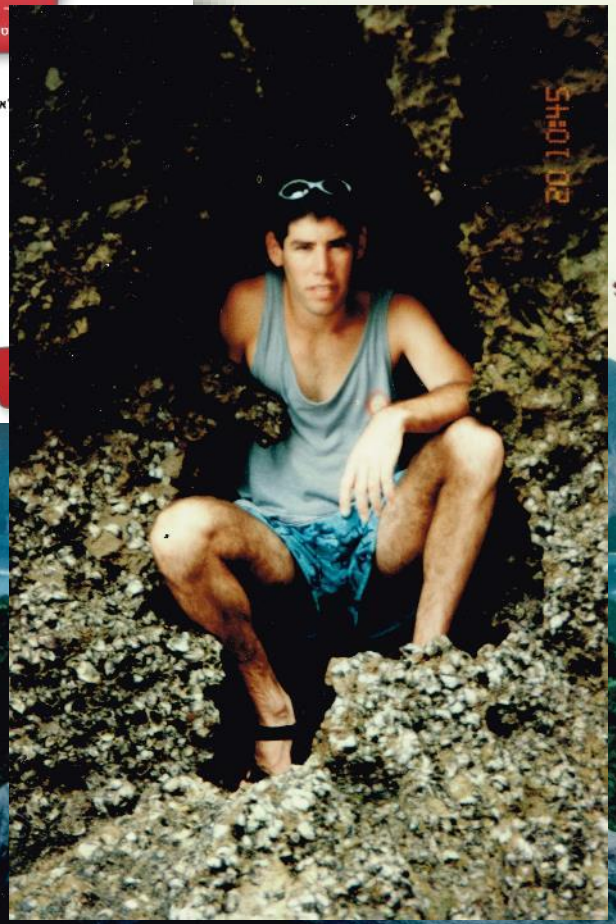

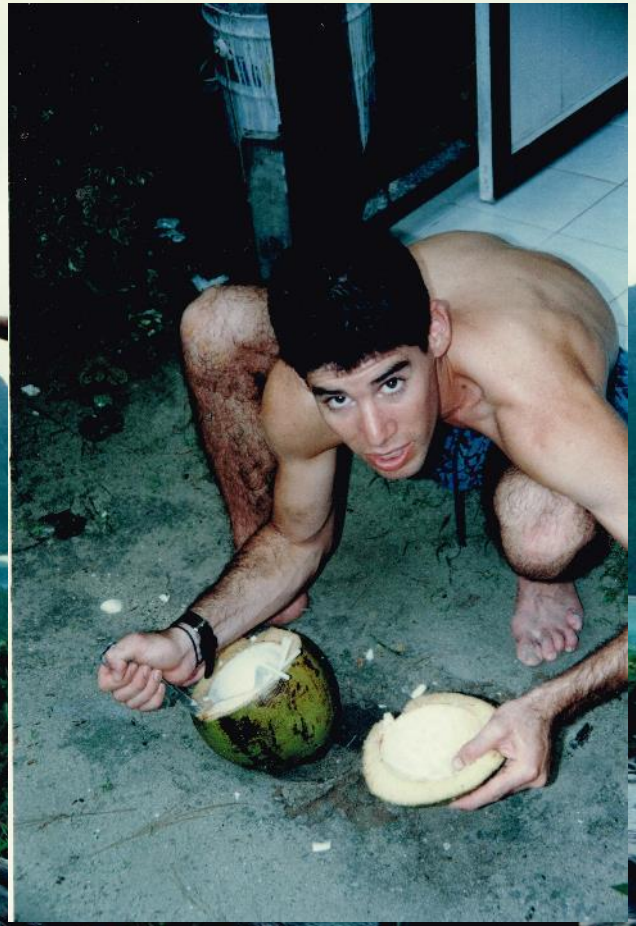

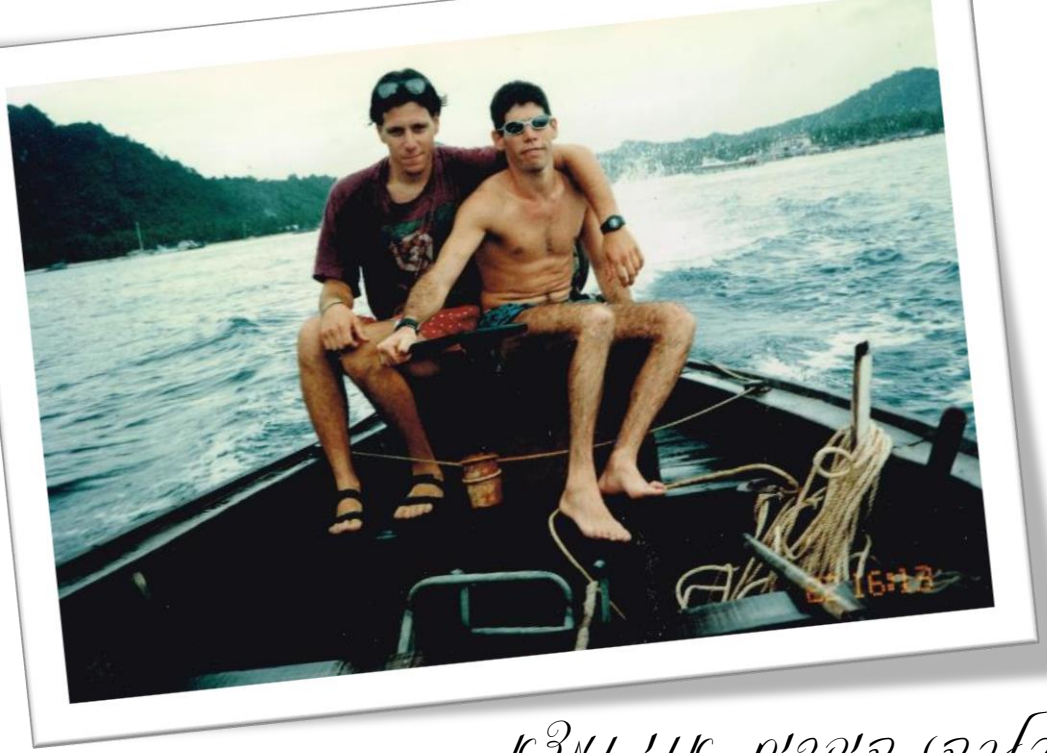

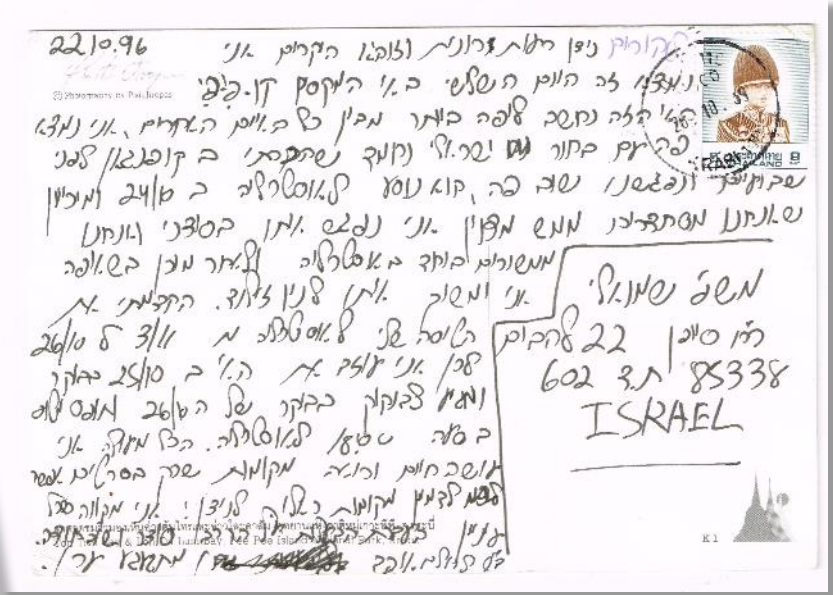

22.10.96

להבים ניצן רעות ורונית ופוהיא היקרים, אני נמצא
פה היום השלישי באי המקסים קו-פיפי. אני נמצא פה עם בחור
ישראלי נחמד שהכרתי בקופנהאגן (עמיתי). הכל מעולה אני
עושה חיים ורואה מקומות שרק בסרטים אפשר לדמיין מקומות
כאלה. אוהבים ומתגעגע עדן

איותיה
בנגקוק
הואה הין
איי סורין
צ'אמפהון
קו סאו
סאמוי
קו סוק
איי סימילאן
קו לאק
פאנג נגה
פוקט
קראבי
קופיפי
קו לנטה
דרום

קו-פיפי

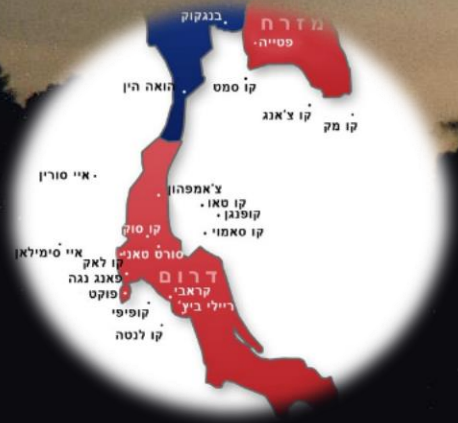
בנגקוק
מזרח
פטייה
הואה הין
קו סמט
קו צ'אנג
קו מק
איי סורין
צ'אמפהון
קו סאו
קופנגן
קו סאמוי
קו סוק
סורט סאני
איי סימילאן
קו לאק
פאנג נגה
דרום
קראבי
פוקט
ריילי ביץ'
קופיפי
קו לנטה

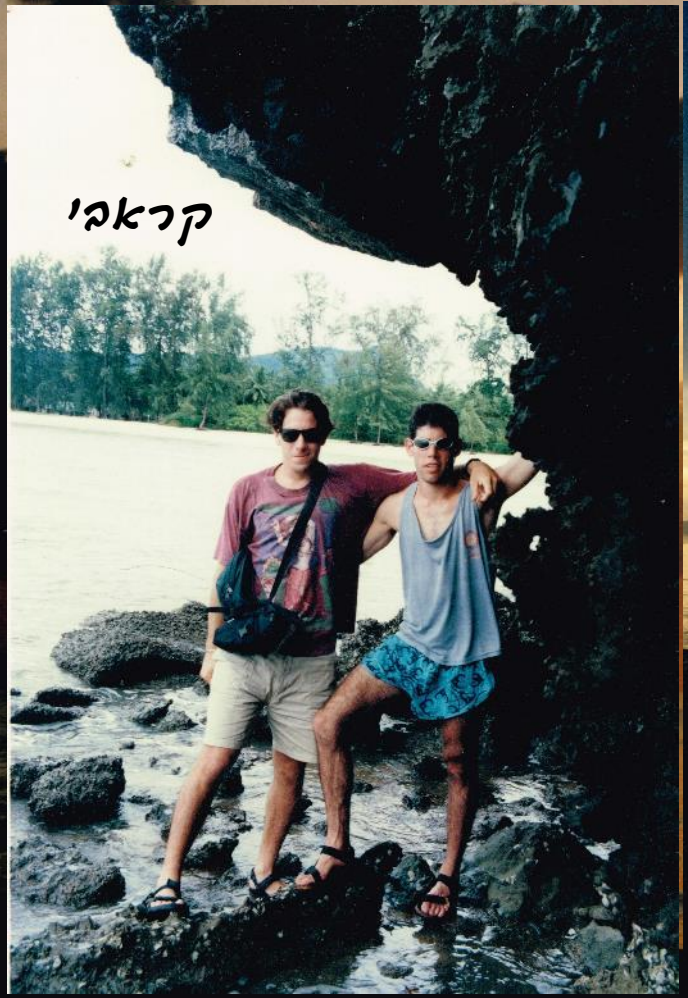
קראבי

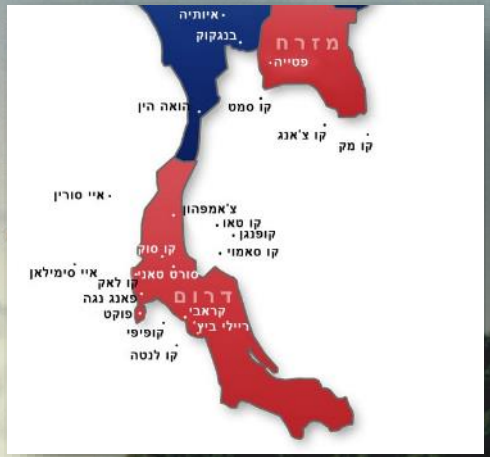
איותיה
בנגקוק
מזרח
פטייה
הואה הין
קו סמט
קו צ'אנג
קו מק
איי סורין
צ'אמפהון
קו סאו
קופנגן
קו סאמוי
קו סוק
איי סימילאן
סורט סאני
קו לאק
פאנג נגה
דרום
פוקט
קראבי
ריילי ביץ'
קופיפי
קו לנטה

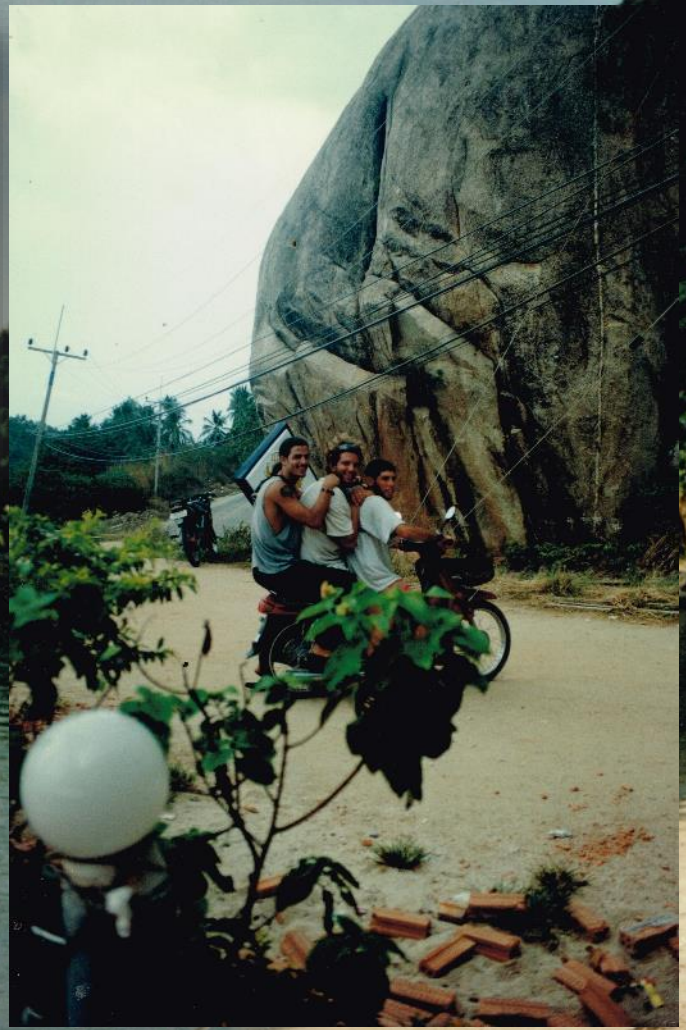

לפני וגם אחרי

WAVEBENDER

חנוך

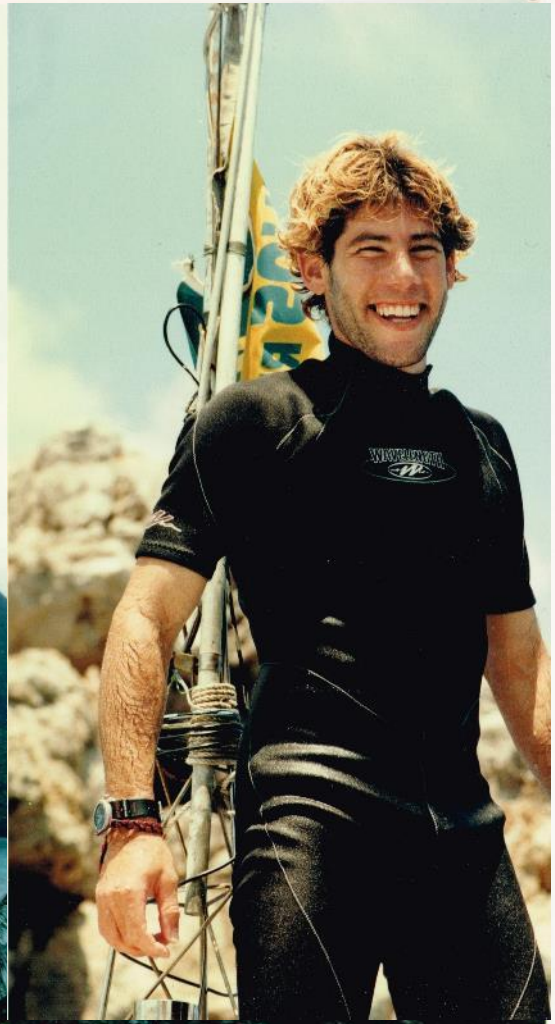

אוסטרליה

סרן המשיק לטיול קצר באוסטרליה ביחד עם עמיתי נחת בסיני והמשיק צפונה בחול המזרחי

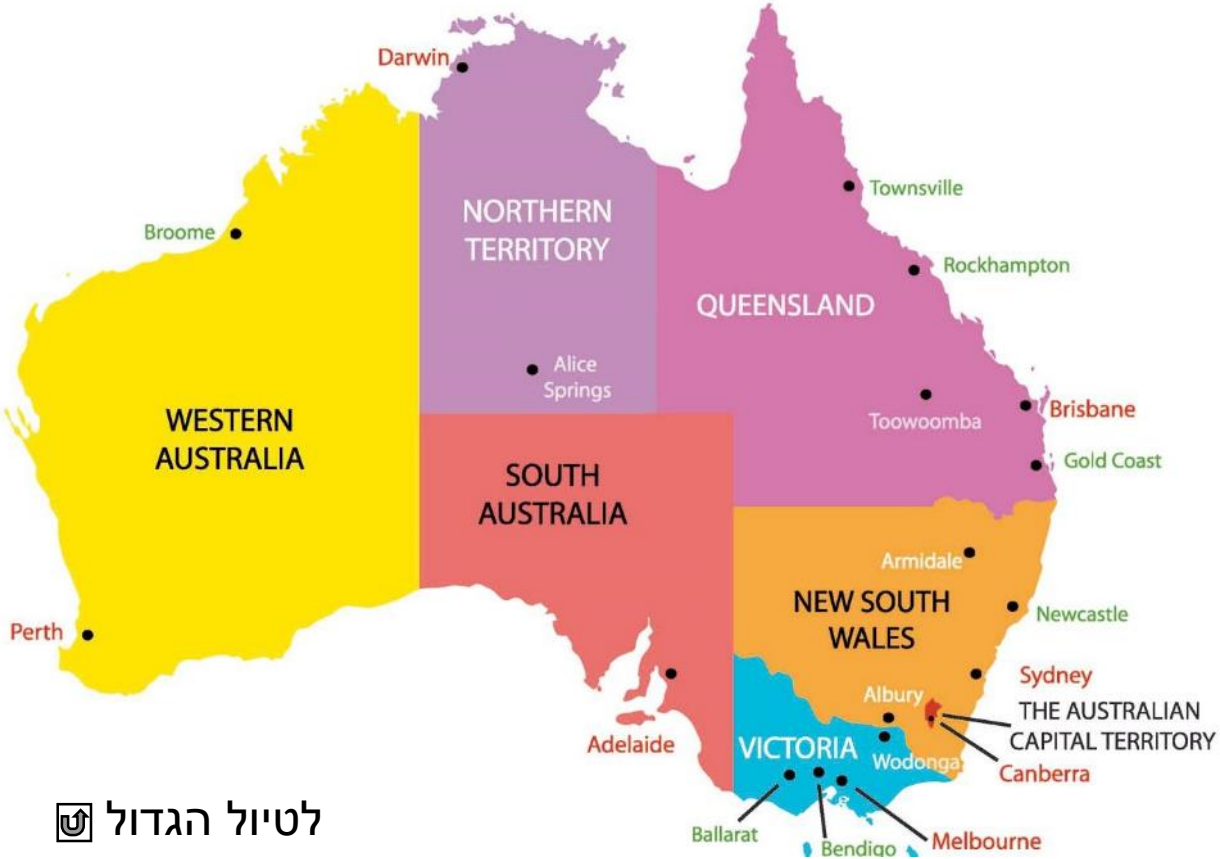

לטיול הגדול

סידני

סידני

2/11/96

למשפחתי היקרה אני נמצא באוסטרליה כבר שבוע
בעיר סידני בשכונת "בונדי" בסטט אהוס מאוד
נחמד. העיר סידני יפה מאוד.. אנחנו מטיילים בעיר
המון יש המון מה לראות ובעיקר מבלים בלילות...

מכתב למשפחה

מסידני, 2.11.1996

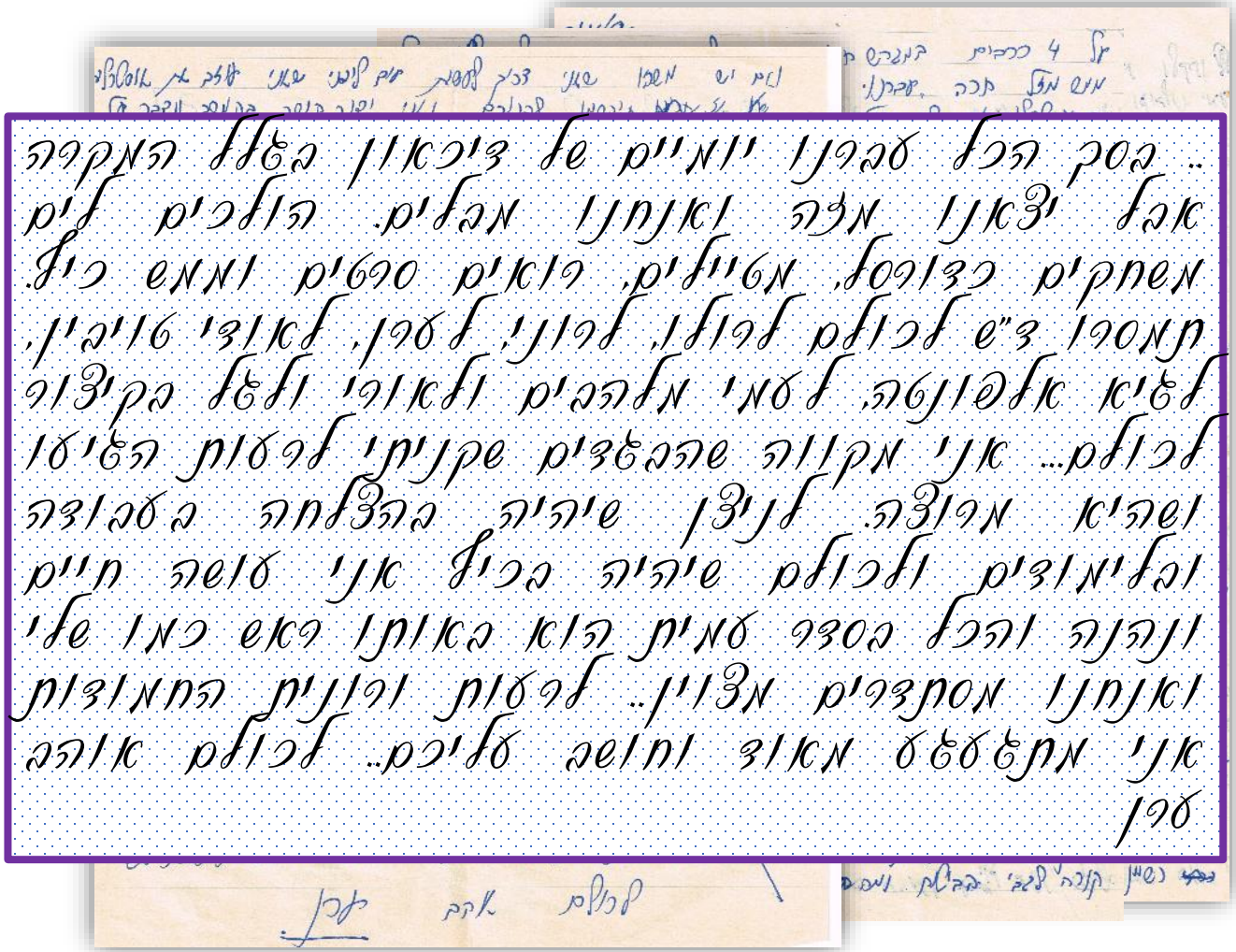

.. בסך הכל עברנו יומיים של ביכאון בגלל המקרה
אבל יצאנו מזה ואנחנו מבלים. הולכים לים
משחקים כדורסל, מטיילים, רואים סרטים וממש כיף.
תמסרו ד"ש לכולם לרולו, לרוני, לעדן, לאודי טויבין,
לטיא אלפונטה, לטמי מלהבים ולאורי ולגל בקיצור
לכולם... אני מקווה שהבגדים שקניתי לרעות הגיעו
ושהיא מרוצה. לניצן שיהיה בהצלחה בעבודה
ובלימודים ולכולם שיהיה בכיף אני עושה חיים
ונהנה והכל בסדר עמית הוא באותו ראש כמו שלי
ואנחנו מסתדרים מצוין.. לרעות ורונית החמודות
אני מתגעגע מאוד וחושב עליכם.. לכולם אוהב
עדן

לכולם אהב עדן

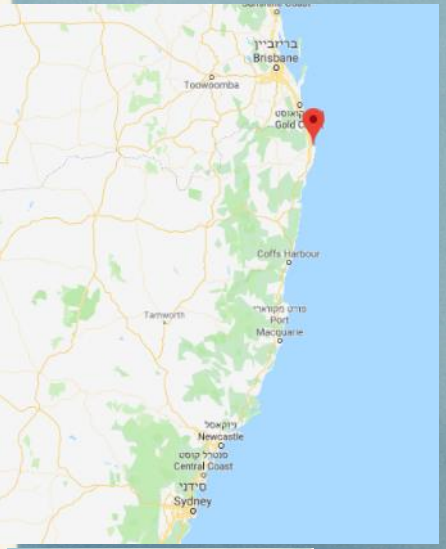
Brisbane
Toowoomba
Gold Coast
Coffs Harbour
Tamworth
Port Macquarie
Newcastle
Central Coast
Sydney

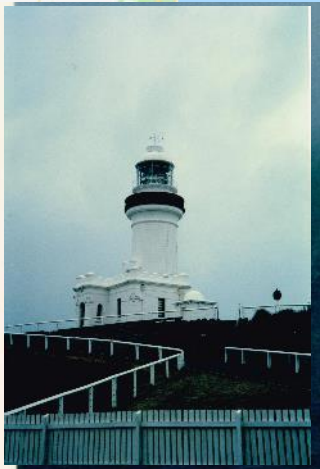

BACKPACKERS
HOSTEL

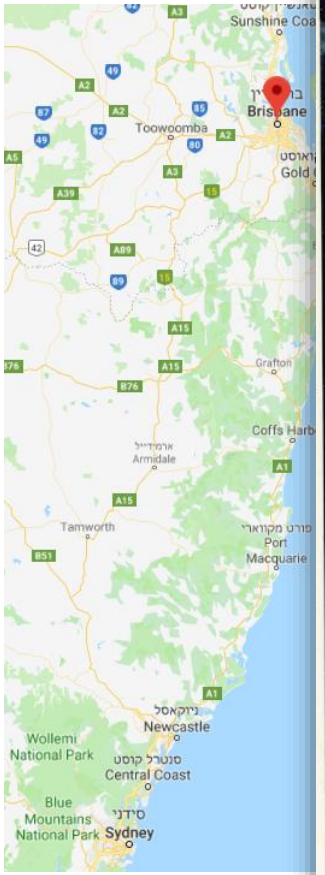
Sunshine Coa
Brisbane
Toowoomba
Gold
Grafton
Coffs Harb
Armidale
Tamworth
Port
Macquarie
Newcastle
Wollemi
National Park
Central Coast
Blue
Mountains
National Park
Sydney

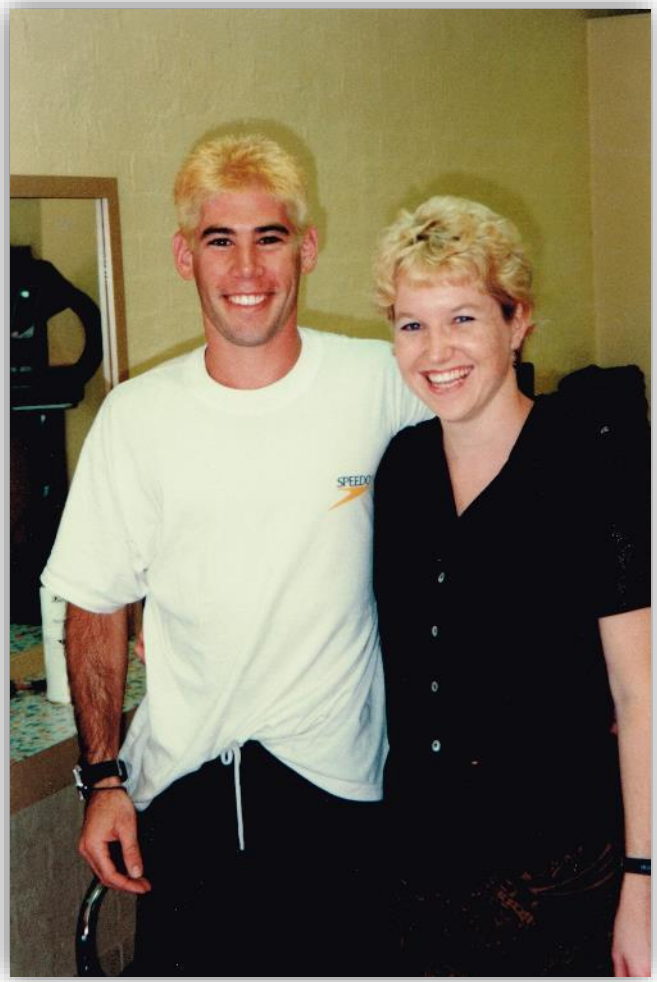

אני שם מסקפה

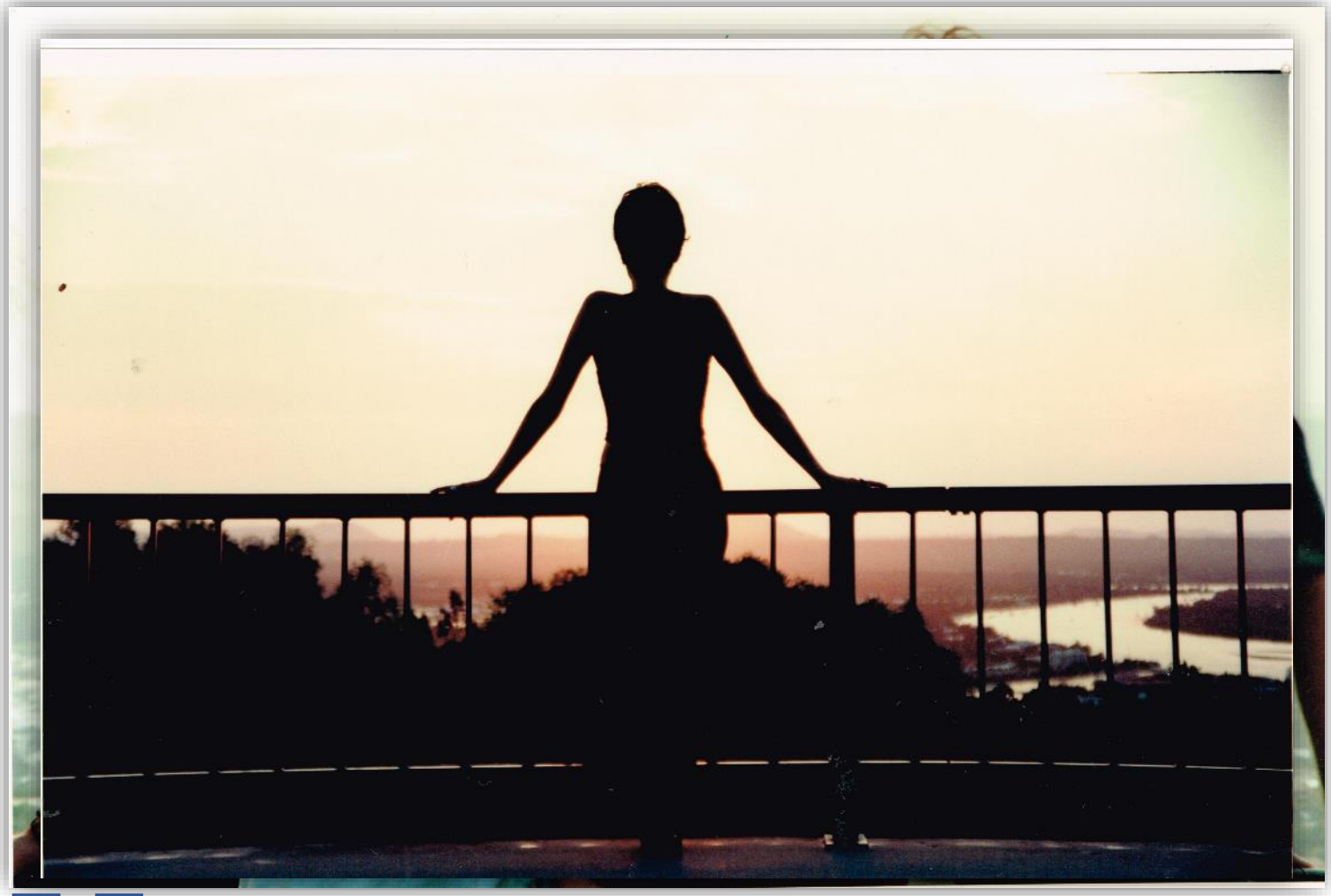

ניו-זילנד

סרן התחיל את הטיול עם עמיתי ובדרכים פגש חברים נוספים, ובהם אבי אטיאס, חנוך (חנצ'), (בהמשך הטיול רמון וליאור). בתחילה נחתו באי הדרומי ובהמשך חרשו את האי הצפוני. ב"ביב"

לטיול הגדול

כיצד נרכשה ה"בייב"? (אבי אטיאס מספר)

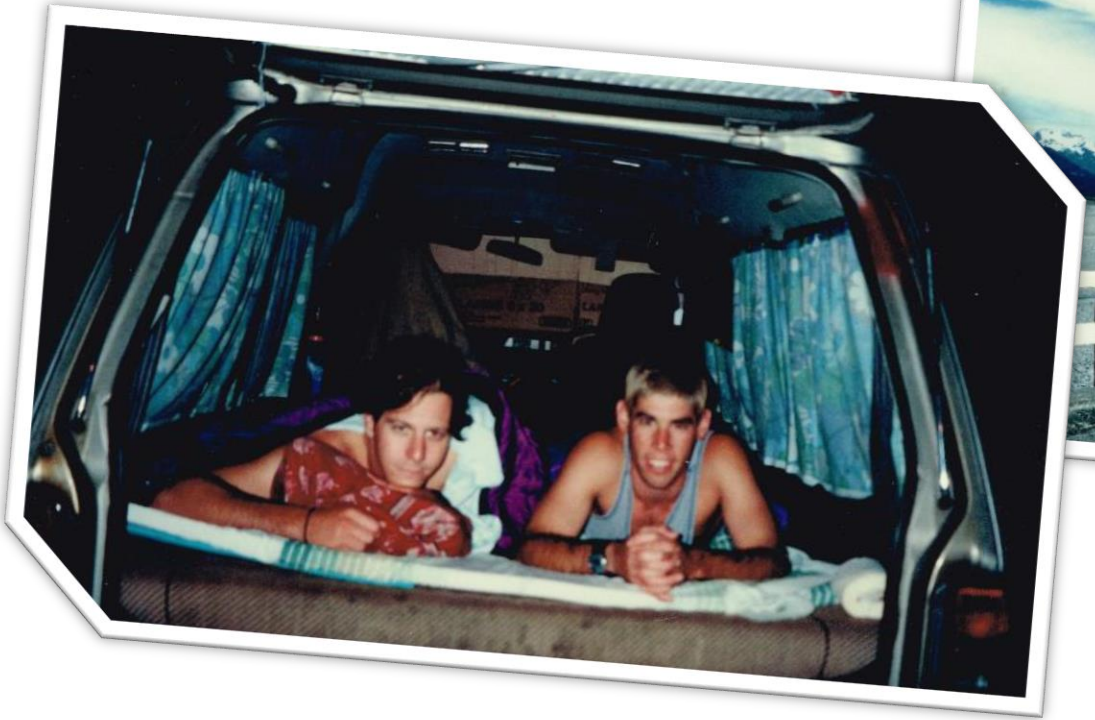

"... את ערני פגשתי בשנת 1996 במהלך טיול בניו זילנד. הייתה זו שעת לילה מאוחרת באכסניה באוקלנד בה ישבנו ליד אותו שולחן ותכננו לקנות רכב.
אייל לונדון ואני, המהנדסים, ערכנו סקרי שוק מקיפים והיינו מאוד רציניים ויסודיים, ערני מאידך שידר קלילות ובטחון כאילו נולד להיות סוחר מכוניות וכל העניין אינו דורש יותר מדי תשומת לב.
עיינו יחדיו בעיתון המקומי במדור המכוניות המשומשות, יותר נכון לונדון ואני עיינו וערן היה עסוק בלספר "אגדות" גלישה ובחורות מאוסטרליה.. הגלים של ביירון ביי, הבחורות מנוסה ועוד.. למחרת בשעת צהריים לונדון ואני מיואשים מאי יכולתנו לבצע רכישה פוגשים את ערני צוהל ושמח ובפיו "אגדה" לספר.
"אגדה" על משפחה מקומית מכניסת אורחים אותה פגשו זה מכבר.. וכבר הזמינה אותו ואת עמית להתארח אצלם בבית.. ויותר מזה יש להם רכב ואן HACE וכמובן שהוא למכירה במחיר מציאה! איך הוא עשה את זה תמהנו. נפרדו דרכנו.. "

אבי אטיאס כותב על ערן אוקטובר 2003

משפחת שמואלי היקרה (ציונה ,משה ,ניצן , רעות, רונית, שרש ועידו) 18/10/03

האזכרה לציון 4 שנים למותו של ערני מתקרבת.
אני שהייתי מורגל לפגוש לא לפגוש את ערני מתגעגע עד מאוד.
ברצוני לשתף אתכם ולו במעט בזיכרונותי ובהרגשותיי אותם אני נושא עימי לאורך כל הדרך.

את ערני פגשתי בשנת 1996 במהלך טיול **בניו זילנד**. היתה זו שעת לילה מאוחרת באכסניה **באוקלנד** בה ישבנו ליד אותו שולחן ותכננו קנות רכב.
אייל לונדון ואני ,המהנדסים, ערכנו סקרי שוק מקיפים והיינו מאוד רציניים ויסודיים, ערני מאידך שידר קלילות ובטחון כאילו נולד להיות סוחר מכוניות וכל העניין איננו דורש יותר מידי תשומת לב.
עיננו יחדיו בעיתון המקומי במדור המכוניות המשומשות ,יותר נכון לונדון ואני עיננו וערני היה עסוק בלספר "אגדות" גלישת ובחורות מאוסטרליה ...הגלים של בירון ביי, הבחורות מנוסה ועוד..
למחרת בשעת צהריים לונדון ואני מיואשים מאי יכולתנו לבצע רכישה פוגשים את ערני צוחל ושמח ובפיו "אגדה" לספר.
"אגדו" על משפחה מקומית מכניסת אורחים אותה פגשו זה מכבר... וכבר הזמינה אותו ואת עמית להתארח אצלם בבית..ויותר מזה יש להם רכב נהדר ואן hace וכמובן שהוא למכירה במחיר מציאה !
איך הוא עשה את זה תמהנו. נפרדו דרכנו.
ערני התחבב עלי ממבט ראשון. "אגדות" אוסטרליה שהפליג בסיפורם והליקו את דימיוני וגענועי ליים ולגלים. איכשהו "האגדות" שלו היו כל כך עשירות בתיאורים שהצליחו להעביר את מלוא התחושה וההתרגשות. ועוד מצא חן בעיני חוסר גינוני השייט שלו, הפשטות , הישירות .
והנה אנחנו באי הדרומי לונדון ואני מטיילים באתר שנקרא **שלעי פונקייקי**... מטיילים כמו תיירים מתרברבים והנה מרחוק דמות בלונדינית עם משקפי שמש אפורים ופליס חום זרוקה לה על ספסל, יותר נכון מוטלת בפרעות ,ישנה. לונדון ואני בשוק חולפים על פני אותה דמות... הי רגע הנה עמית ...רק רגע זה ששוכב הוא ערני !... אני מעיר אותו והוא בלי התמהמהות יתרה קופץ עלינו כולו גיל ושמחה למפגש עמנו (חברים "ישנים" מאוקלנד).
ערני ישר מזרז אותנו לעשות סיבוב דאווין על המכונית החדשה. האמת שהיא מדוגמת להפליא ביחס למכוניתנו הרעועה.
אנחנו ממשיכים דרומה וערני עם חבורתו מערבה לפס שאת שמו שכחתי.
נפרדנו לא לפני שאנו מבטיחים להיפגש.
קווינסטון ערב כריסמס והנה שוב נפגשים עם ערני.
אנו שרועים על דשא אוכלים מקדונלד מתכוננים למסיבה בלילה בפארק. אתנו חברתה של שירה (רונית באם איני טועה) מחליפים חוויות (ומתלוצצים והנה רונית(שאינה גבוה במיוחד) מתרוממת ללכת לדרכה.. וערני מסון בקול רם מספיק הערה בסגנון "חבל היה שקמת נראית גבוהה יותר כשישבתי" לונדון ואני מנסים להתחבא..להסתיר את צחוקנו הרם.
ובלילה במסיבה בפארק ערני משתולל בין אלפי תנין זילנדיים מדביק את כולנו בריקוד פרוע, מידי פעם הוא סוחב אותי עמו בין כל הקהל ומדגים לי איך הוא מנשק בחורה מזדמנת ..והוא כל כך מאושר.
ומאותו ערב בקווינסטון משארת שירה והתיות והמכתבים אליה שהיו חלק בלתי נפרד מכל המסע.
ולמחרת אוחנו הולכים ביחד לבריכה המקומית וערני מדגים לנו קפיצות משונעות מחמקצה הבריכה ואנחנו מתפקעים מצחוק עד שהבטן כואבת, הקהל המקומי לא מצליח לעכל את התנהגות הרעשנית ולונדון ואני נסחפים וקופצים .. והנה ערני נחת לא טוב על ידו הימנית ורואים שכואב לו אך הוא מתעקש להמשיך ולקפוץ. אח"כ לאחר שכנועים רבים הוא הסכים לעבור בבית חולים לבדיקה, כאילו עושה לי טובה ענקית.
שוב נפרדות דרכנו ערני לעשות טרק בקפלר ואנחנו ברוטברן .
והנה נפגשות דרכינו **בעיירה קטנה** לאחר סיום הטרקים. אייל ואני עייפים עייפים לא מוכנים לזוז וערני לא מוותר, הולכים לפאב המקומי להשתולל ! זה הערב האחרון בו הוא צריך להיפרד מחבריו האחרים לדרך. הוא משכנע ... ואנחנו אתו.. יש ברירה ? בסופו של דבר וחוחנו ! היה ערב ריקודים משגע כאשר ערני כרגיל מנצח על כל ההשתוללות.
ועכשיו מה תלאת , אנחנו **ממשיכים יחדיו** עולים צפונה לאורך החוף המערבי מגיעים לחצי אי שנקרא **אוטנו פניסולה** ועברים חוויה של שקיעה וגשם ביחד בצבעים מדהימים, ואנחנו נאלמים לנוכח פלאי הטבע וכל זאת הודות לערני .
הוא זה שהצליח קודם לכן לשכנע אותנו שלא לשלם כניסה לאתר והאלבטרוסים מה שנגמר בהתפעלות שונא שלנו במשך חצי שעה משחפים מקומיים...ואח"כ מדריך מקומי שהיה משגעשע מאחנו הנה אותנו לאותו מקום נפלא

אבי אטיאס כותב על ערן אוקטובר 2003

אנחנו ממשיכים צמונה וערני חוזר משייט לצפייה בלוויתנים והוא כולו מלא בסיפורים והתרגשות שאחריי "שהוריד" על הזנבות שלהם יותר מפילם הוא רצה לקפוץ אליהם לשחות עימם.
והלאה **לפיקטון** לפני המעבר לאי הצפוני וערני עם המפוחית שלו מרגיש כבר נגן מקצועי מתיישב לו במרפסת בפתח האכסניה ולראשו הכובע האוסטרלי והוא כולו מנגינות מנעים את זמננו.
ואנחנו הולכים לדוג .. אנו רוכשים חוטי דיג וקרסים ,הולכים לחוף, שולים תולעים לפתיון ומתחילים במלאכה. אני עם חושיי הפתנייתים מצליח לדוג כמה דגיגים קטנים וערני ממש כלום .
אפילו קרן שהתלוותה אלינו עלה בידה לדוג דגיג . מה יהיה ערני ? אני מקניט. והנה פתאום ללא כל התראה הוא קופץ מחמוזה למים הקרים . אנחנו מופתעים מעצם הזינוק ויותר למשמע הסיבה כי החליט להעניש את עצמו בגלל אי הצלחתו לדוג. נו מה יהיה ערני אני שואל. והוא מחייך בחזרה כאילו שואל מה אתה לא מבין?
דרכנו נפרדות שוב
והנה לאחר כשבועיים אני קוטף תפוחים באזור **נפייר** ויום אחד בשובי מהמטע בטנדר של הפועלים מתנמנם מאחור. בשדנו חולפים על פני עוד עיירה ניו זילנדית והנה מרחוק אני מזהה את גבו של ערני והוא במכנסיים קצרות ומולצה לבנה מטונפת פוסע לבדו ושקית של קניות בידו .
אני צועק לנהג עצור עצור ,קופץ מהרכב.. ומכאן השמחה כל כך גדולה קפיצות, חיבוקים והתרגשות גדולה . חבריי התיירים האחרים שהיו עדים למפגש נדבקו באותה התרגשות ועוד דברו בה רבות .
ברור שעברתי לגור עמם בקוואן (מלשון רקוב כמו שערני המציא) באמצע מטע התפוחים.
והוא מבקש ללמוד מתמטיקה, ושאחדש לו את הצביעה בשערו לקראת החתונה שאליה הוזמנו (נראה לכם שיכולתי לסרב ?) .
והנה ערני נעלב מזה שסילקו אותו מהעבודה בשל שיטות הקטיף המתקדמות אותם פיתח אך לא חיו מקובלות על בעל הבית...
ועם ערני הכל חי, צבעוני מלא בשמחת חיים ובורקע תמיד כל ענייני המכתב לשירה...תקוות, ציפיות אהבה .
וזמני בניו זילנד מסתיים הוא וחנוך מלווים אותי לנקודת תפיסת הטרמפים לאוקלנד .
אנחנו נפרדים אך מבטיחים להיפגש.

והוא איננו כבר 4 שנים אך אני פוגש בו לעיתים קרובות.
מסיר את ריח הבצל מידיי בשיטה שהוא לימד אותי.
כשאני צוחק ללא גבול צחוקי מתבלבל בצחוקו שלו.
כשאני רוקד ריקודי מושפע משלו.
ולא מזמן חזרתי מטיול בטורקיה ובמהלך הטרק בעודי מטפס ומתנשף והנה ערני בדמיוני לידי מחייך ושחוררדיני.

אני מתגעגע .

אבי אטיאס

רוטורואה
מעינות חמים

רוטרואה הר געש

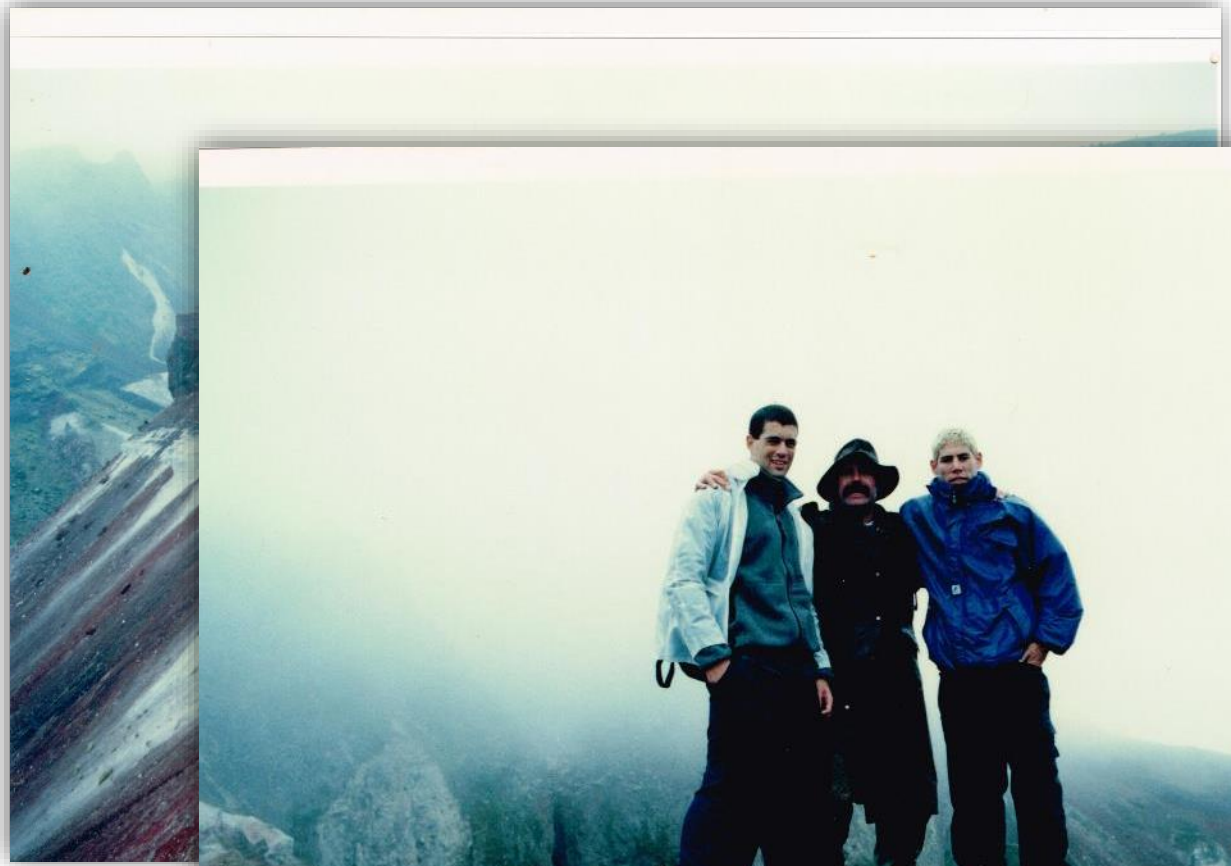

טונגרירו

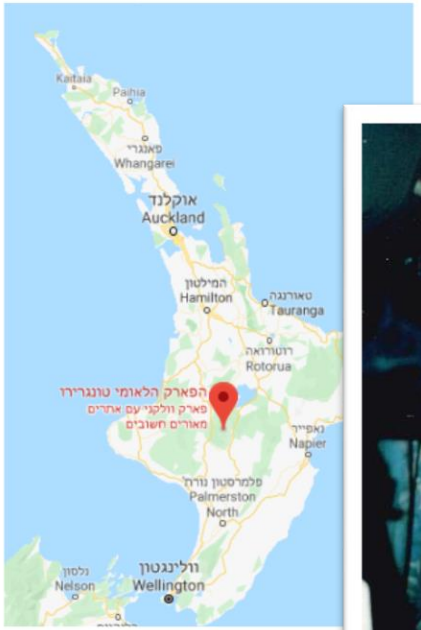
Kaitaia
Paihia
מאנגרי
Whangarei
אוקלנד
Auckland
המילטון
Hamilton
טאורנגה
Tauranga
רוטורואה
Rotorua
הפארק הלאומי טונגרירו
פארק וולקני עם אתרים
מאורים חשובים
נאפייר
Napier
פלמרסטון נורת'
Palmerston North
נלסון
Nelson
וולינגטון
Wellington

(אי דרומי) Abel Tesman Track

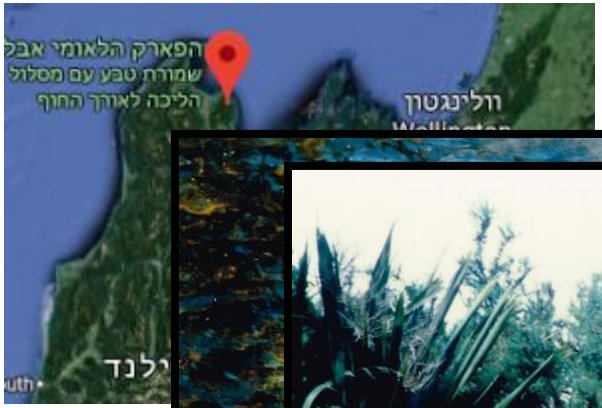

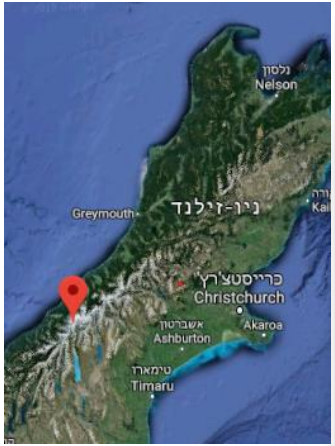

האי הדרומי,
מאונט קוק

בדרך
לארתור פס

הבית המשוגע בוואנקה

שייט עם דולפינים בדנידין

בטיילה קטנה באי הדרומי אלכסנדרה התאחו החברים
אבל משפחה, "לבדו" בקטיף דובדבנים ובקרו בפינות
חמד

בנפייר קטיף תפוחים

בנפייר קטיף תפוחים

בנפייר קטיף תפוחים

".. והנה לאחר כשבועיים אני קוטף תפוחים באזור נפייר ויום אחד בשובי מהמטע בטנדר של הפועלים.. בעודנו חולפים על פני עוד עיירה ניו זלנדית והנה מרחוק אני מזהה את גבו של ערני והוא במכנסיים קצרים וחולצה לבנה מטונפת פוסע לבדו ושקית של קניות בידו. אני צועק לנהג עצור עצור, קופץ מהרכב.. ומכאן השמחה כל כך גדולה.. ברור שעברתי לגור עמם ברקוואן (מלשון רקוב כמו שערני המציא) באמצע מטע התפוחים. והוא מבקש ללמוד מתמטיקה ושאחדש לו את הצביעה בשערו לקראת החתונה שאליה הוזמנו.. והנה ערני נעלב מזה שסילקו אותו מהעבודה בשל שיטות הקטיף המתקדמות אותם פיתח אך לא היו מקובלות על בעל הבית.. ועם ערני הכול חי, צבעוני מלא בשמחת חיים. וברקע תמיד כל ענייני המכתב לשירה.. תקוות, ציפיות, אהבה. וזמני בניו זילנד מסתיים והוא וחנוך מלווים אותי לנקודת תפיסת הטרמפים לאוקלנד. אנחנו נפרדים אך מבטיחים להיפגש.." (אבי אטיאס)

בקיץ
בובצנים

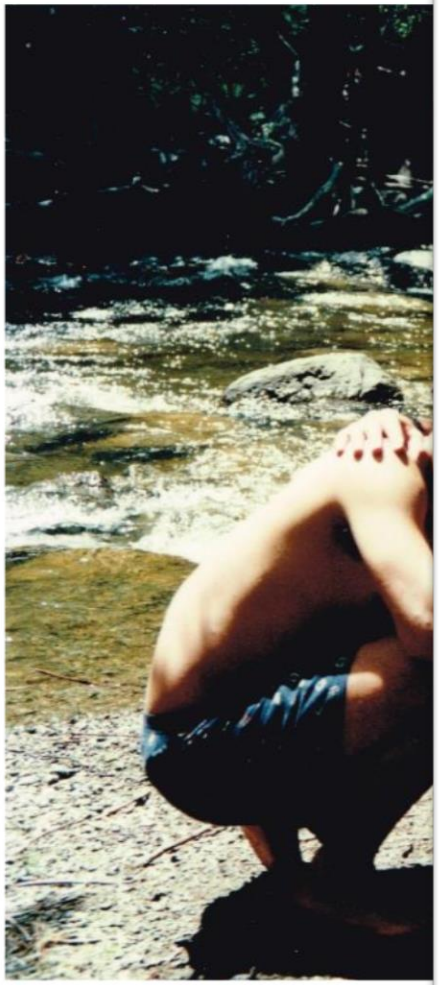

קוויסנטאון

הטיול ממשיך, ובערב כריסטמס 1996, פגישה מחודשת עם אבי אטיאס:

"קווינסטאון ערב כריסטמס והנה שוב נפגשים עם ערני. אנו שרועים על דשא אוכלים מקדונלד מתכוננים למסיבה בלילה בפארק. איתנו חברה של שירה.. מחליפים חוויות ומתלוצצים.. ובלילה במסיבה בפארק ערני משתולל בין אלפי הניו-זילנדים מדביק את כולנו בריקוד פרוע, מידי פעם הוא סוחב אותי עמו בין כל הקהל ומדגים איך הוא מנשק בחורה מזדמנת.. והוא כל כך מאושר. ומאותו ערב בקווניסטאון נשארת שירה והתהיות והמכתבים אליה שהיו חלק בלתי נפרד מכל המסע. ולמחרת אנחנו הולכים ביחד לבריכה המקומית וערני מדגים לנו קפיצות משוגעות מהמקפצה הגבוהה ואנחנו מתפקעים מצחוק עד שהבטן כואבת..

קפלר טרק

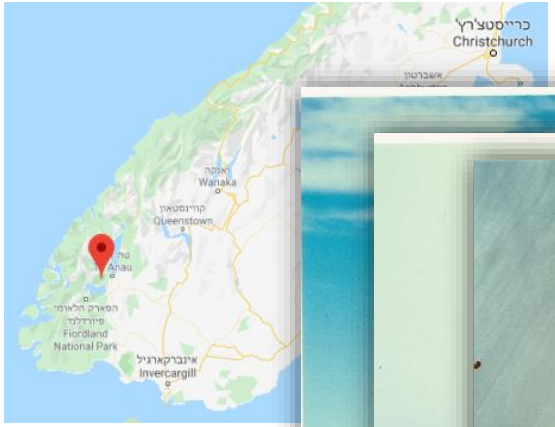
כרייסטצ'רץ'
Christchurch
וואנקה
Wanaka
קווינסטאון
Queenstown
טה
Anau
הפארק הלאומי
פיורדלנד
Fiordland
National Park
אינברקארגיל
Invercargill

AVALANCHE RESCUE
PROBES & SHOVEL
FOR EMERGENCY
USE ONLY
Please remove rubbish

מסיבה קטנה לאחר הטרקים

אבי אטיאס מספר:

"והנה נפגשות דרכינו בשיירה קטנה לאחר סיום הטרקים. איילת ואני שיישים לא מוכנים לדוד ושרני לא מוותר, הולכים לפאב המקומי להשתוללל ! זה השרב האחרון בו הוא דריך להיפרד מחבריו האחרים לדרך. הוא משכנע.. ואנחנו איתו.. יש בירה? בסופו של דבר הרווחנו! היה שרב ריקודים משגע כאשר שרני כרגיל מנצח על כל ההשתוללות.

מילפורד סאונד (הפיורד הדרומי בעולם)

תצפיות על לוויתנים (בצפון האי הדרומי)

אבי אטיאס: "אנחנו ממשיכים צפונה וערני חוזר משייט לצפייה בלוויתנים והוא כולו מלא בסיפורים והתרגשות אחרי "שהוריד" על הזנבות שלהם יותר מפילם הוא רצה לקפוץ אליהם ולשחות עימם.."

(לצערנו אין תמונות מלבד זו)

פיקטון

Wellington
Nelson
Blenheim
Ward
Clarence
Castlepoint

אייל
אבי
עמית יוחאי
אור

חוויות מפיקטון

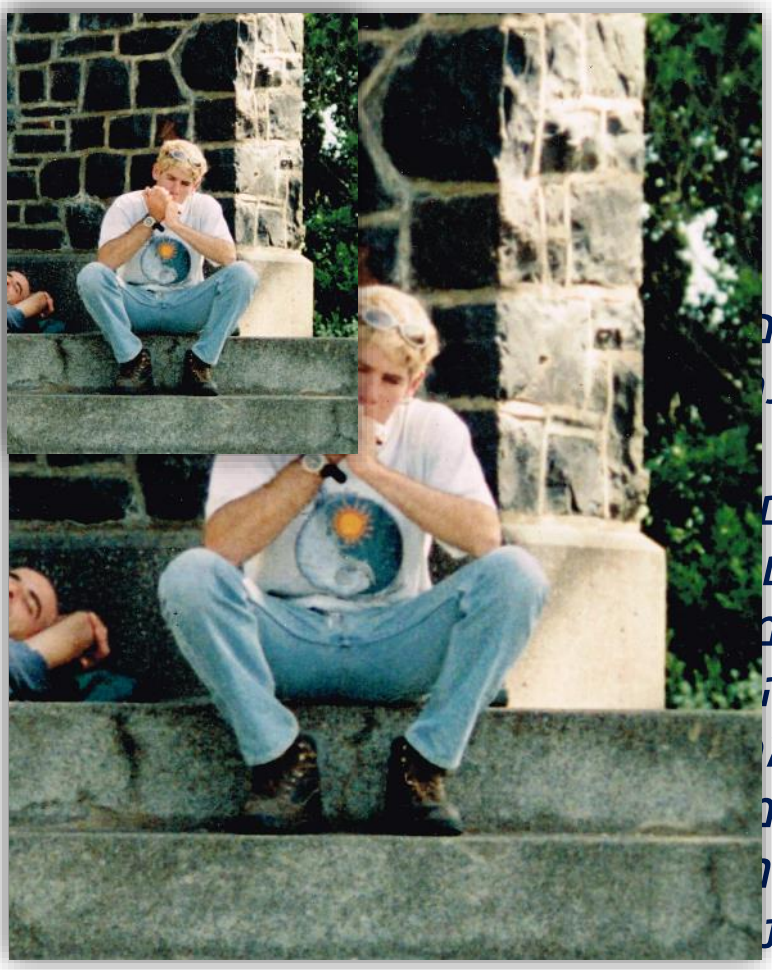

"והלאה לפיקטון לפני המעבר לאי הצפוני וערני עם
מרגיש כבר נגן מקצועי מתיישב לו במפרסת בפת
כולו מנגינות מנעים את זמננו..
ואנחנו הולכים לדוג.. אנו רוכשים חוטי דיג וקרסים
שולים תולעים לפתיון ומתחילים במלאכה. אני עם
הנתניתיים מצליח לדוג כמה דגיגים קטנים וערני מ
קרן שהתלוותה אלינו עלה בידה לדוג דגיג. מה יה
מקניט. והנה פתאום ללא כל התראה הוא קופץ מ
הקרים. אנחנו מופתעים מעצם הזינוק ויותר למשמ
החליט להעניש את עצמו בגלל אי הצלחתו לדוג.
אני שואל. והוא מחייך בחזרה כאילו שואל מה את

הכותרת שערן נתן לתמונה "אבי עוזב" (מצולם עם חנוך)

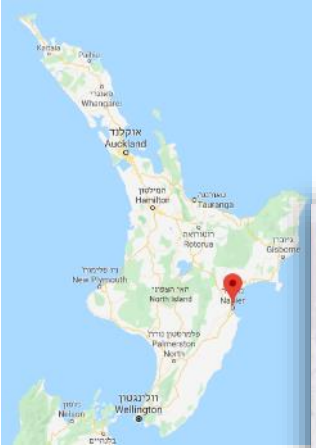

בסוף הטיול בניו-זילאנד, כותב ערן לחבר עמי פרייס מלהבים (23.2.97) (הגלויה ניזוקה)

לעמי היקר, אחי! נייפרלנדז! אני יכול להגיד רק מילה אחת על המדינה הזו.. פשוט מקסים. כידוע לכולנו נמצא כאן כשלושה חודשים... אני לוקח חיזיונות שלא [אשכח] לעולם. לפני כשלושה שבועות [נפרדתי] מחברה שאתה טיילתי ינס סתיו לאורך למכור את האוטו ואני נשארתי עם עוד חבר לעוד קמפינגים תפוחים ב"היסטינג" ליד "ניוסיוה" הבדרום מערב האי הדרומי. הסתובבה די משבוזה אבל אנחנו עושים חיים מושלמים. אני מתנדל על כך שהפסקתי להתקשר פשוט כך בחלקי של חשבון הבנק שלי. מכאן אני ממשיך לנסוע ומשם "אלוהים יודע" תלוי בהמינות ובלימודים ובכלל. ותיקח הכל בקלות. תמסור מדיש לכולם מתגעגע ערן.

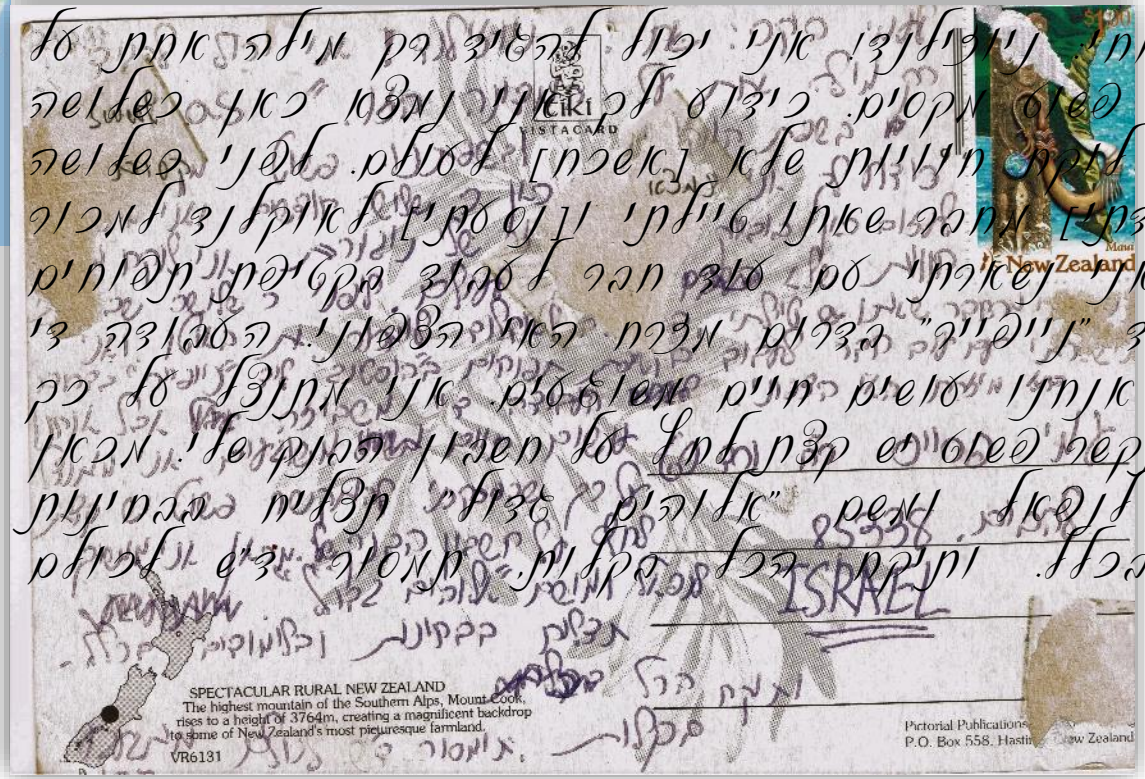

נפאל

לאחר ניוזילנד
ערן טייל
בנפאל,
בטרקים
הקלאסיים
ובהם טרק
האנפורנה,
ביחד עם חנוך

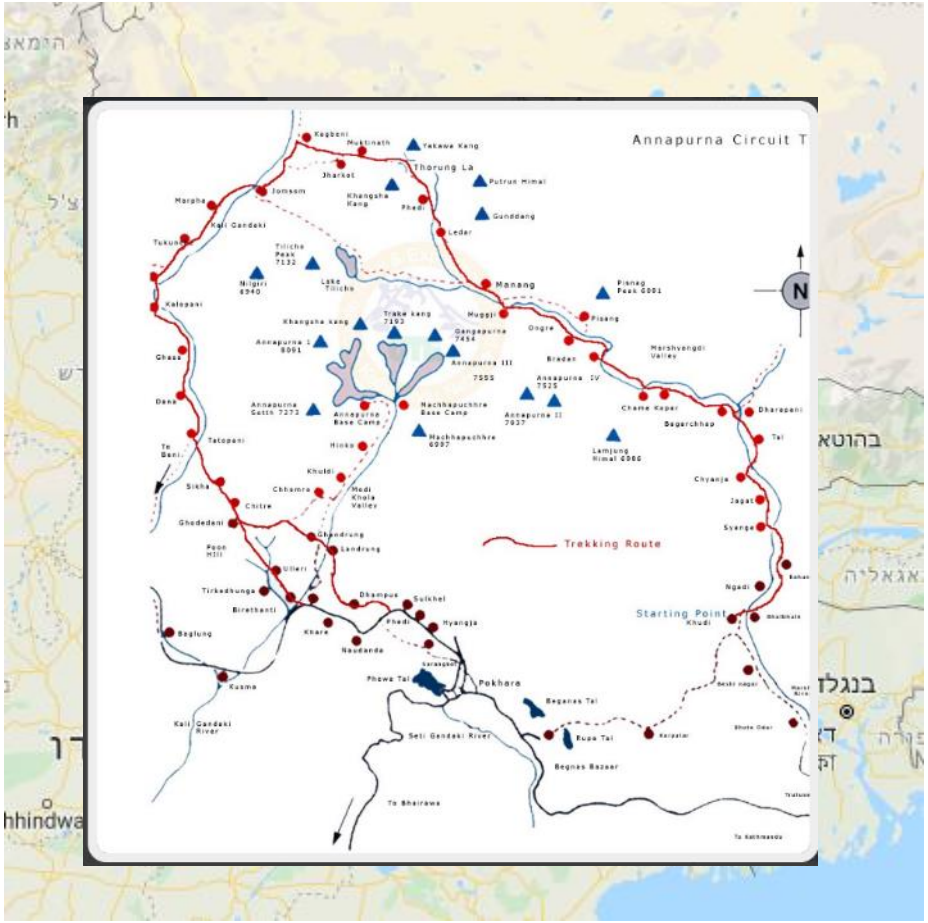

לטיול הגדול

נפאל- סובב אנאפורנה

ערן כותב לחברו עמי פרייס מלהבים תוך כדי הטרק 27.3.1997

לאחי השקדן והמלומד, תניח לרגע את העט ותעזוב את המספרים לכמה דקות. כידוע לך אני בנפאל. אני נמצא כאן כבר כשבוע וחצי, ואני הולך כבר 9 ימים בטרייק מדהים ששמו "around anapurna" אורכו 21 יום שבהם מטפסים לאורך רכס ANAPURNA שהינו חלק מהרי ההימלאיה עד לגובה של כ 5416 מ'. היום זהו היום שבו אנחנו מתחילים לרדת חזרה לכיוון העיר פוקרה אחרי שאתמול בבוקר הגענו לנק' הגבוהה ביותר. היה פשוט מדהים. הלכנו בטמפ' של כ 10- מעלות בקושי נשמנו אבל היה שווה. כל הטרייק פשוט מדהים. הרים מושלגים, נחלים ומפלים גועשים ובעיקר כפרים קטנים שבהם חיים המקומיים חיים פשוטים וצנועים. בשונה מניו זילנד לטיול כאן ישנה תכונה אחרת. הכל כאן פראי ואמיתי לדוגמא אתה הולך בטרייק יחד עם שיירת חמורים שמעבירה סחורה לאחד הכפרים שאין אליו גישה עם רכב כלשהו. בכלל כל השבילים והנופים ממש פראיים וישנה הרגשה שאתה בסוף העולם. ככל שעולים בגובה האוויר צלול יותר וגם הרבה יותר קר (אפילו קר מאוד) ... [תרשום] לעצמך להגיע לכאן בהזדמנות הראשונה (גם מאוד זול כאן) ... תמסור ד"ש לכולם, לגיל, אורי וכל מי שתפגוש, מתגעגע וחושב תמיד על כולם, ערן ש.

תמונות
מאנפורנה

קריסטינה

אנאפורנה

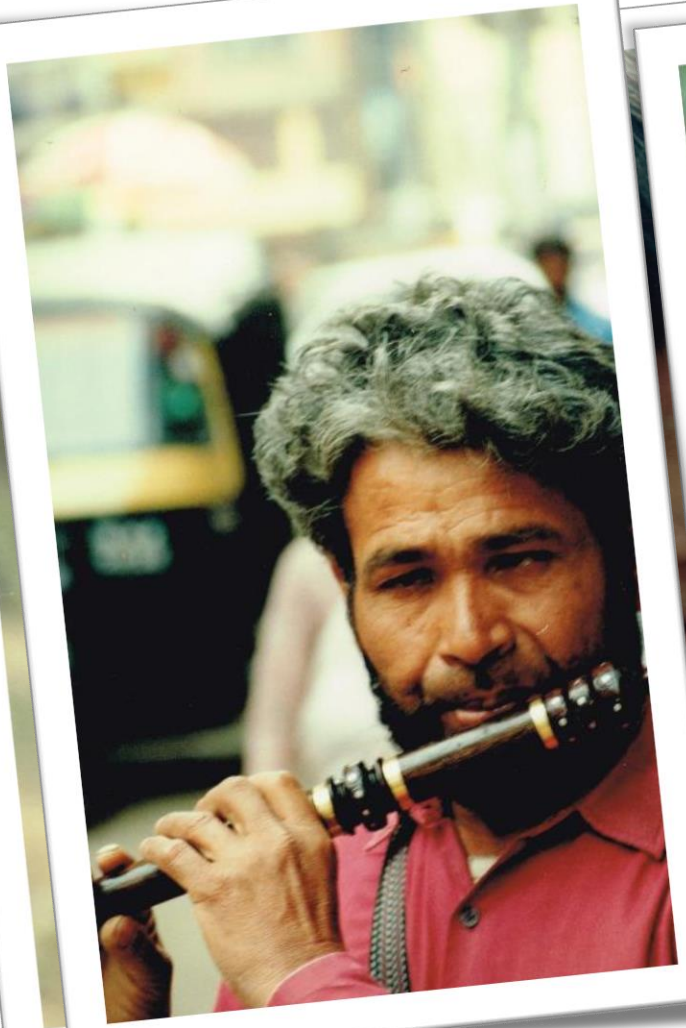

אנאפורנה
בשלג

בחזרה לקטמנדו על
האוטובוס עם סמדר

נפאל-
סובב
אנאפורנה-
סיום
ומנוחה

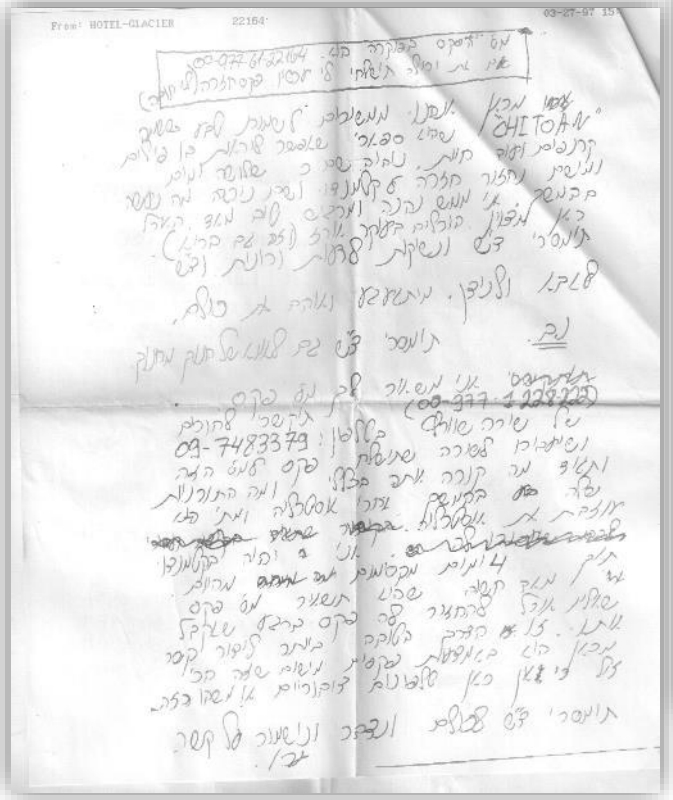

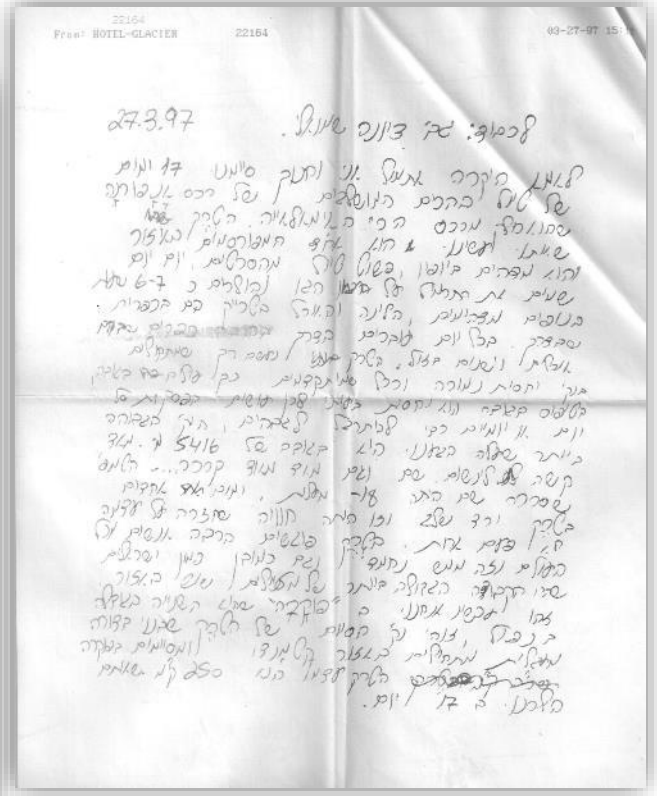

נפאל- סיום אנאפורנה- פקס להורים בסיום מפוקרה, עם הוראות גם לבדוק מה קורה עם שירה, בעידן שלפני הווטסאפ 27.3.1997

[למעבר לתמליל]

27.3.97
לכבוד: גב' ציונה שמואלי

לאמא היקרה, אתמול אני וחנוך סיימנו 17 ימים של טיול בהרים המושלגים של רכס אנפורנה שהוא חלק מרכס הרי ההימלאיה. הטרק שאותו עשינו הוא אחד המפורסמים באזור והוא מדהים ביופיו. פשוט טיול מהסרטים. יום יום שמים את התרמיל על הגב והולכים כ 6- 7 שעות בנופים מדהימים. הלינה והאוכל בטרק הם בכפרים שבדרך. בכל יום עוברים בדרך בהרבה כפרים שבהם אוכלים וישנים בזול. הטרק נעשה כך שמתחילים בנק' יחסית נמוכה וככל שמתקדמים כך עולים בגובה. הטיפוס בגובה הוא יחסית בעייתי לכן עושים הפסקות של יום או יומיים רק להתרגל לגבהים. הנק' הגבוהה ביותר שאליה הגענו היא בגובה של 5416 מ'. מאוד קשה לנשום שם הייתה 18- מעלות. ימים אחדים בטרק ירד שלג וזו הייתה חוויה שחזרה על עצמה לא פעם אחת. בטרק פוגשים הרבה אנשים מכל העולם וזה ממש נחמד וגם כמובן המון ישראלים שהם הקבוצה הגדולה ביותר של מטיילים שיש באזור.
זהו עכשיו אנחנו ב"פוקרה" שהיא השנייה בגודלה בנפאל. זוהי נק' הסיום של הטרק שבנוי בצורה מעגלית. מתחילים באזור קטמנדו ומסיימים בפוקרה. הטרק עצמו הינו 250 ק"מ שאותם הלכנו ב-17 יום.

מס' הפקס בפוקרה הוא... אם את יכולה תישלחי לי עכשיו פקס חזרה (לא חובה)

מכאן אנחנו ממשיכים לשמורת טבע ששמה CHITOAN שהיא ספארי שאפשר לראות בו פילים קרנפים ועוד חיות. נהיה שם כשלושה ימים ומשם נחזור חזרה לקטמנדו ושם נראה מה נעשה בהמשך. אני ממש נהנה ומרגיש טוב מאוד. האוכל כאן מצוין. אוכלים בעיקר אורז (וזה גם בריא).

תמסרי ד"ש ונשיקות לרעות ורונית וד"ש לאבא ולניצן. מתגעגע ואוהב את כולם.
נ.ב.
תמסרי ד"ש לאמא של חנוך מחנוך.
אני משאיר לך מס' פקס.. תתקשרי להורים של שירה שוורץ בטלפון ושיעבירו לשירה שתשלח פקס למספר הזה ותגיד מה קורה איתה בכללי ומה התוכניות שלה בהמשך אחרי אוסטרליה ומתי היא עוזבת את אוסטרליה. אני אהיה בקטמנדו תוך 4 ימים מקסימום מהיום. מאוד חשוב שהיא תשאיר מס' פקס' שאליו אוכל להחזרי לה פקס ברגע שאקבל.. זו הדרך הטובה ביותר ליצור קשר מכאן באמצעות פקסים משום זה הכי זול כי אין כאן טלפונים ציבוריים או משהו כזה.

תמסרי ד"ש לכולם ונדבר ונשמור על קשר. ערן.

נפאל-טרק לאנג טאנג

טרק קצר יותר, בגובה של 4,300 מ' לאגמים קפואים

טרק לאנג טאנג

פגישה מרגשת עם שניידר (שם פרטי?) בקטמנדו, כתב ערן באלבום התמונות

נפאל- פקס' מקטמנדו

ערן כותב מקטמנדו בסיום הטיול בנפאל, שנהנה מאוד בהרים, ובעיקר נהנה לטייל עם חנוך ועל התכנון להמשיך ללאוס, וייטנאם ואולי סין.
פסח 15.4.1997

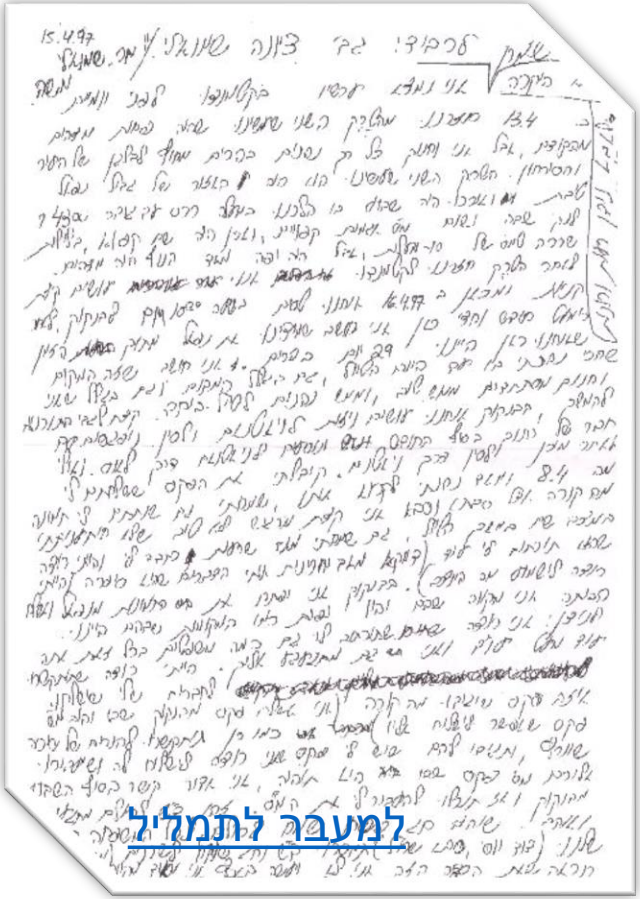

למעבר לתמליל

תמליל פקס' 15.4.1997 מקטמנדו- סוף נפאל

לאמא היקרה, לאבא ניצן רעות ורונית היקרים
אני נמצא עכשיו בקטמנדו. לפני יומיים ב- 13.4 חזרנו מהטרק השני שעשינו שהיה פחות מדהים מהקודם, אבל אני וחנוך כל כך נהנים בהרים מחוץ לבלגן של העיר והסירחון. הטרק השני שעשינו הוא היה באזור של גבול נפאל טיבט ואורכו היה שבוע בו הלכנו במעלה רכס עד גובה 4,300 מ' לנק' שבה ישנם מספר אגמים קפואים, ואכן היה שם קפוא, בלילות שררה טמפ' של 10- מעלות, אבל היה יפה מאוד. הנוף היה מדהים.
לאחר הטרק חזרנו לקטמנדו אנו עושים קצת קניות ומכאן ב-16.4.97 אנחנו טסים בשעה 10:20 PM לבנגקוק. לאחר כמעט חודש וחצי כאן אני חושב שמיצינו את נפאל מתוך הזמן שאנחנו כאן היינו 29 יום בהרים. אני חושב שזה המקום שהכי נהניתי בו עד היום בטיול, גם בגלל המקום וגם בגלל שאני וחנוך מסתדרים ממש טוב, ממש נהנים לטייל ביחד. קצת לגבי התוכנית להמשך, בבנגקוק אנחנו עושים ויזות לוייטנאם ולסין. נפגשים עם חבר של חנוך בסוף החודש ונוסעים לוייטנאם דרך לאוס ואולי לאחר מכן לסין דרך וייטנאם.

קיבלתי את הפקס ששלחתם לי מה 8.4 ומאד נהניתי לקרוא אותו. שמחתי גם שנתתם לי תמונה מה קורה אצל סבתא וסבא. אני קצת מרגיש לא טוב שלא התעניינתי במצב שם במהלך הטיול. גם שמחתי מאוד שרעות כתבה לי והייתי רוצה שהיא תכתוב לי עוד (דווקא מאוד מעניינים הדברים שהיא סיפרה והייתי רוצה לשמוע מה המצב). בבנגקוק אני אפתח את התמונות מנפאל ואשלח הביתה. אני מקווה שהם יהיו יפות כמו המקומות שבהם היינו.
לניצן: אני רוצה שתכתוב לי גם כמה משפטים בכל זאת אתה עוד מעט עו"ד ואני גם מתגעגע אליך. הייתי רוצה שתתקשרו לחברים שלי שישלחו איזה פקס שיגידו מה קורה.. כמו כן תתקשרו להורים של שירה שוורץ, ותגידו להם שיש לי פקס שאני רוצה לשלוח לה ושיעבירו אליכם מס' פקס שבו היא תהיה...
זהו ד"ש לכולם מתגעגע ואוהב. שיהיה חג פסח שמח לכולם, לכל המשפחה הענקית שלנו (דוד יוסי, סבא שרול) תמסרו ד"ש וחג שמח לשכנים (משפ' ששון). כנראה שאת הסדר הזה אני לא יעשה בארץ. אני מאוד מקווה שאת הבא...

בדרך ללאוס עוברים בתאילנד (מאי 97)

ערן חזר לתאילנד, שהה שם מספר ימים, ואז עלה צפונה לציינג מאי להפגש עם חנוך וחברים נוספים לנסיעה ללאוס ולוייטנאם. באמצע הצליח להתכתב בפקסים עם הבית

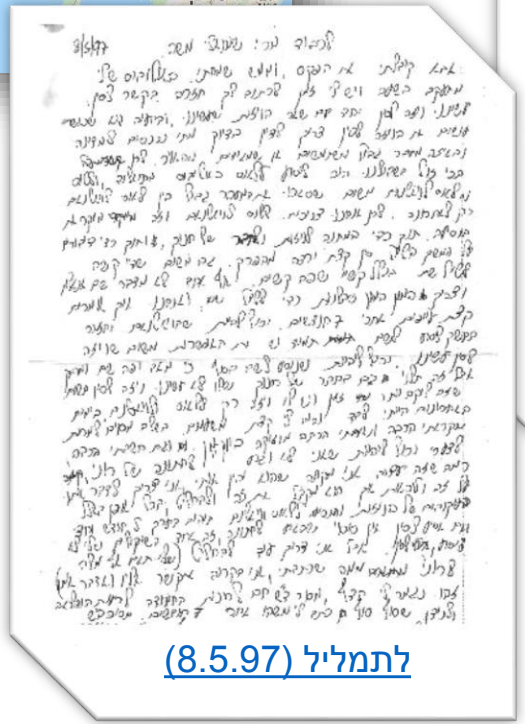

לתמליל (8.5.97)

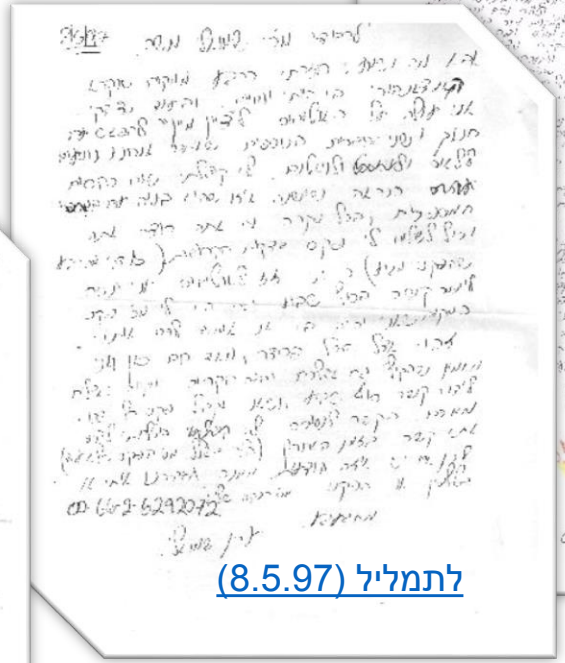

לתמליל (8.5.97)

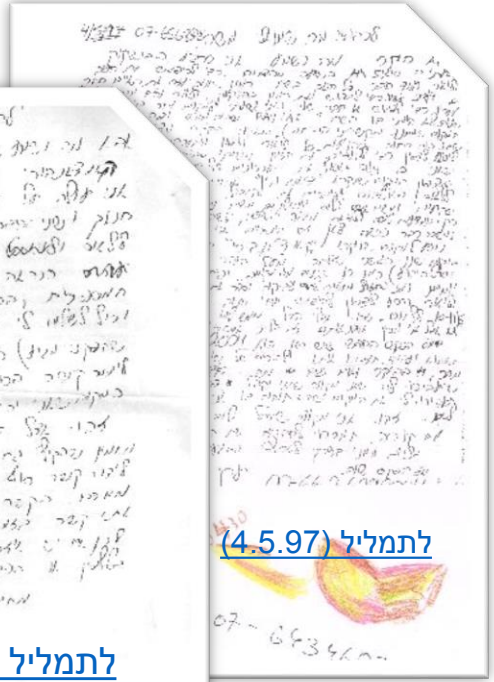

לתמליל (4.5.97)

לטיול הגדול

תמליל פקס' – 4.5.97

אבא היקר מה נשמע, אני כרגע בבנגקוק הגעתי ב AM 5:00 בנסיעה מהדרום כדי להיפגש עם חנוך וליאור ועוד חבר של חנוך בשם רמון. חנוך עזב את האיים כבר ב- 29.4 כדי לפגוש את רמון בבנגקוק. ליאור עזב יום אחריו כדי לפגוש חבר שלו. אני נסעתי למקום אחר בדרום מקום שעוד לא הייתי בו בשם "RAY LAI" שהיה ממש יפה ושקט (אותו המקום שממנו התקשרתי הביתה). בבנגקוק הבוקר מצאתי פתק מחנוך שבו היה כתוב שהוויזות של ליאור ורמון מתעכבות והם החליטו לנסוע לצפון כדי להעביר את הזמן משום שבבנגקוק זה בלתי נסבל, ושאני ב- 9.4 אאסוף את הדרכונים שלהם ויעלה לפגוש אותם בצפון במקום שנקרא "ציאנג מיין". ומשם ארבעתנו נוסעים ללאוס באוטובוס ועוברים את הגבול. נשהה בלאוס בערך שבועיים ומשם נטוס לוייטנאם משום שאפשר להיכנס לוייטנאם רק באמצעות טיסה ולצאת ממנה בטיסה. נשהה כחודש בערך בויטנאם ומשם כבר נראה לאן. זהו בינתיים. אני כאן היום או מחר אני נוסע למקום שנקרא "קאנצ'ונקורי" במרחק 4 שעות נסיעה מכאן

(המשך בשקופית הבאה)

(המשך)

במקום ישנו הגשר שעובר מעל הנהר "קואי" (איפה שצילמו את הסרט הידוע). כמו כן יש עוד מס' מקומות יפים שם אני יעביר יומיים ואז יחזור לבנגקוק, יסדר את עניין הויזות של רמון וליאור ונסע לצפון להיפגש עם חנוך והחברה וניסע ביחד ב 10-11/5 ללאוס. זהו אצלי הכל ממש טוב. קצת התקילו אותי החברה אבל אני מבין אותם זה בלתי אפשרי להיות בבנגקוק.

מס' הפקס החדש שיש כאו הוא ... אני מקווה שהוא יעבוד. תעבירו אותו להורים של שירה ואני יהיה כאן עד מחר בבוקר וגם מה – 7/5 עד 9/5. תעבירו להם שיעבירו לה שאני מקווה שאני יקבל פקס ממנה, ואם לא אז לפחות תעבירו לי את המקום שהיא תהיה בו, אני אשלח לה פקס או מכתב לשם. זהו. אני מקווה שהכול טוב ושרשמתי ברור מה קורה. תמסרו לחברים את המס' שישלחו לי גם כן משהוא. גלויות ממני בדרך לארץ. מתגעגע מאוד לכולם.

ערן

8.5.97

אבא מה נשמע? חזרתי כרגע ממקום שנקרא קאנצאנבורי בו הייתי יומיים. ובעוד 30 דק' אני עולה על האוטובוס ל"ציין מיין" להפגש עם חנוך ושני החברים הנוספים שאיתם אנחנו נוסעים ללאוס ולוייטנאם...

זהו אצלי הכל בסדר, מאוד חם כאן אני מאמין שהקיץ גם אצלכם יהיה בקרוב, מקווה שאצליח ליצור קשר סוף שבוע ושאני אקבל פקס כל שבוע ממכם. בקשר לשירה לא הצלחתי ליצור אתה קשר בזמן האחרון (בטח בגלל מס' הפקס שלא עבד) לכן אם יש איזה הודעות ממנה תעדכנו אותי או בטלפון או בפקס..

מתגעגע

ערן שמואלי

8.5.97

אבא קיבלתי את הפקס. וממש שמחתי. האוטובוס שלי מתעכב בשעה ויש לי זמן לכתוב לך חזרה. בקשר לסין, עשינו ויזה לסין יחד עם שאר הוויזות שעשינו, והבעיה היא שכאשר עושים את הויזה לסין צריך לציין בדיוק מתי נכנסים למדינה ובאיזה מעבר גבול משתמשים או שמגיעים מהאוויר. לכן הכי זול בשבילנו היה לנסוע ללאוס באוטובוס מתיאלנד, ולטוס מלאוס לוייטנאם משום שסגרו את המעבר גבול בין לאוס לויטנאם רק לאחרונה. לכן אנחנו צריכים לטוס לויטנאם וזה מייקר את הנסיעה. תוך כדי המתנה לויזות ולחבר של חנוך, ותוך כדי דיבור הטיול סין קצת ירדה מהפרק. גם משום שדי קשה לטייל שם בגלל קשיי שפה קשים. אף אחד לא מדבר שם אנגלית וצריך המון סבלנות כדי לטייל שם, ואנחנו איך אומרים קצת עייפים אחרי 7 חודשים. יכול להיות שבויטנאם יחזור החשק לנסוע משם. תמיד יש את האפשרות משום שויזה לסין עשינו. יכול להיות שניסע לשם בסוף כי מאוד יפה שם ומרתק. אבל זה תלוי גם בחבר של חנוך שלו לא עשינו ויזה לסין משום שזה לוקח יותר זמן ויש לו ויזה רק ללאוס ולויאטנם..

(המשך בשקופית הבאה)

(המשך)

בימים האחרונים הייתי לבד והיה לי קצת משעמם. בשלב מסוים למרות שקראתי הרבה ושמעתי הרבה מוזיקה בווק-מן. וגם חשבתי הרבה, לצערי יכול להיות שאני לא יגיע לחתונה של רוני, כמה שזה עצוב אני מקווה שהוא יבין אותי, אני צריך לדבר איתו על זה וליראות איך הוא מקבל את זה ולהחליט, בכל אופן בגלל העיכובים של הויזות והנסיעה ללאוס וויאטנם תהיה בערך לחודש וחצי ואם אסע לסין אין סיכוי שאגיע לחתונה. זה אחד השיקולים שלי לא לנסוע לסין. אבל אני צריך עוד להחליט (שלא תגיד אף מילה לרוני ממה שכתבתי, אני בקרוב אתקשר אליו ואדבר איתו). זהו נגמר לי הדף, מסור ד"ש חם לרונית החמודה לרעות הנפלאה ולניצן, שסוף סוף כתב לי משהו אחרי 7 חודשים. מסור ד"ש..

לאוס עם חנוך ורמון

לאוס - וואנג ויינג

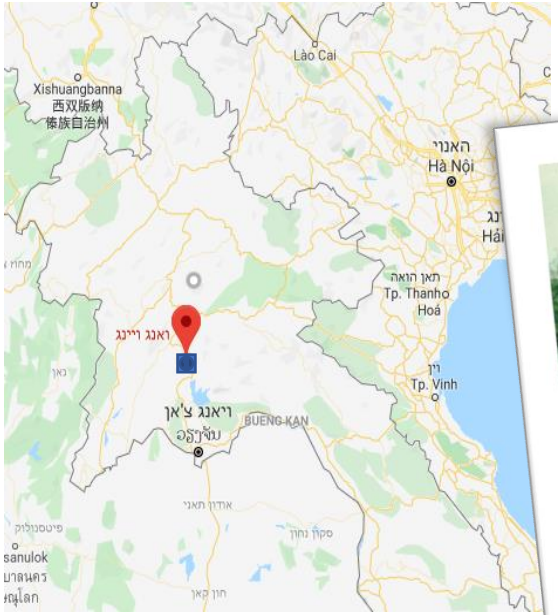

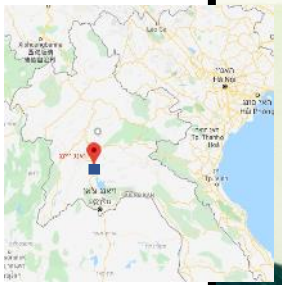

לאוס -
ואנג ויינג

לאוס - ואנג ויינג

לאוס – מפליגים על נהר המקונג

לאוס- בדרך לוייטנאם

וייטנאם

טיול אופנועים

לטיול הגדול

וייטנאם

גשם בדרכים בוייטנאם

ויטנאם
תופסת
וילדים

מעינות חמים וייטנאם

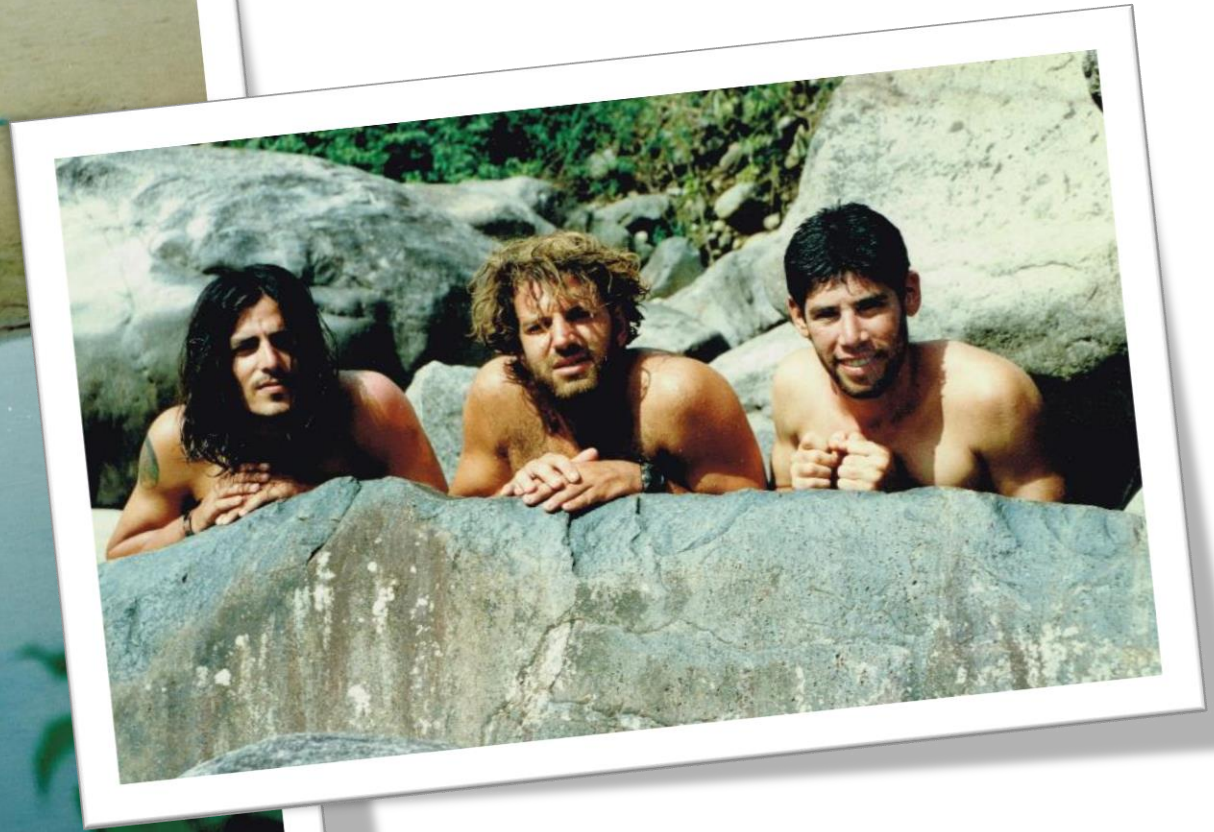

XE LAI
XE LAI

סוף ההפלגה

מפליגים
על המקונג

פרידה
מרמון
ושרון

קמבודיה

היעד האחרון בטיול,
אחרי לאוס וייטנאם
היה קמבודיה

לטיול הגדול

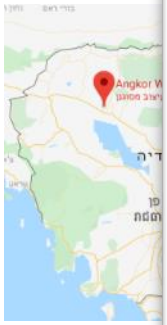

קור ואט

קמבודיה אנגקור ת'ום

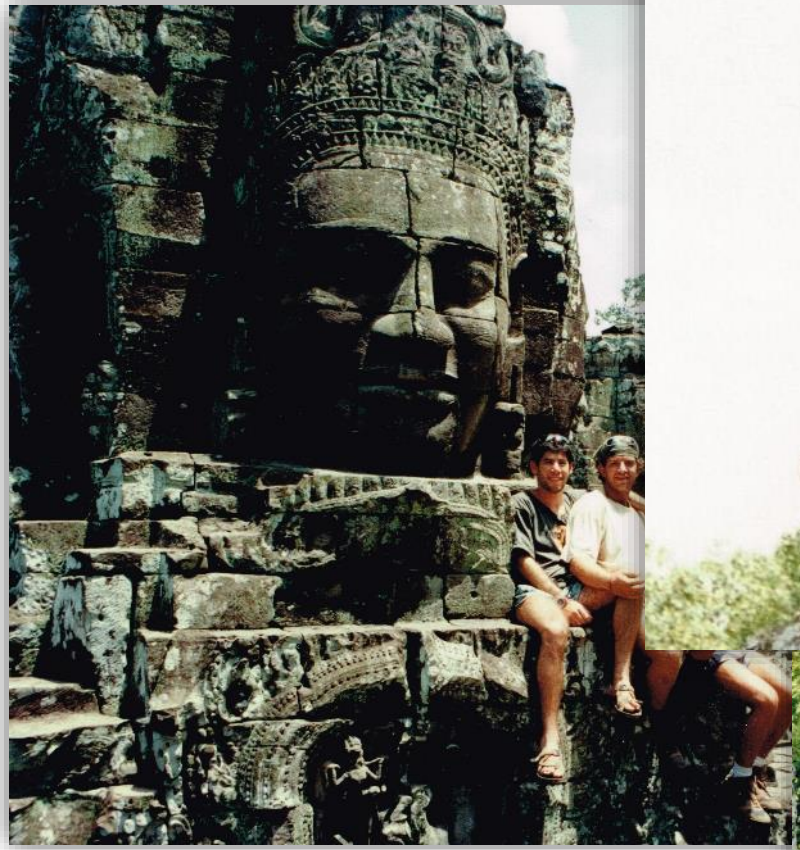

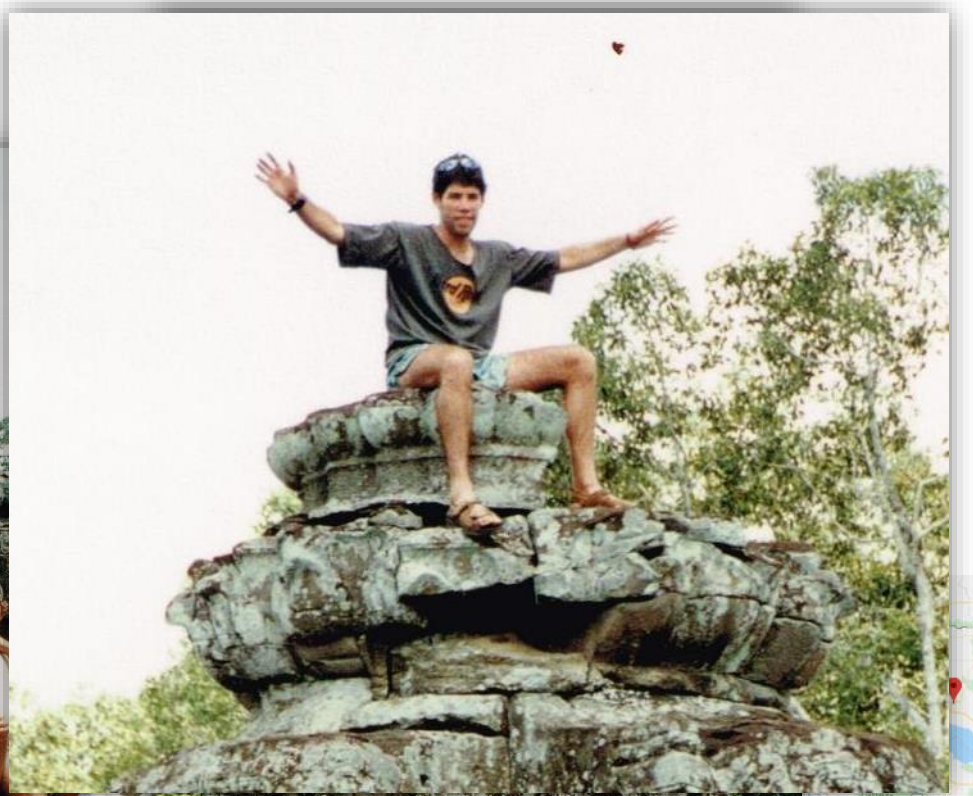

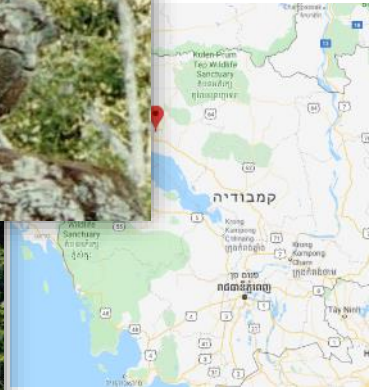

קמבודיה פנום פן

קמבודיה - מקדש

לטיול הגדול

בגרות

ערן חזר מהטיול ונרשם ללימודי מלונאות בבית ספר "תדמור" בהרצליה.

במהלך הלימודים בתדמור, תכנן להמשיך ללימודי תואר ראשון בניהול ומלונאות במכללת רופין.

ערן היה מגיע בערבים לחברי המשפחה גד ויונה וגר בביתם מספר חודשים.

אח"כ שכר דירה ברמת גן, קרוב מאוד לבניין שבו שכרה רעות דירה כשלמדה בשנקר. בדירה הכיר את חברו הטוב גיא עמוס.

בהמשך עבר לרחובות לדירה שכורה, עם חברתו שירה, אותה כזכור פגש באוסטרליה. שירה למדה אז בשלוחה של האוניברסיטה העברית ברחובות.

הלימודים בתדמור הסתיימו ביוני 1999, כשערן כבר חלה ועבר טיפולים.

בגרות

במהלך הלימודים וכעבודה זמנית, ערן הדריך בני נוער לקראת גיוס, בקורס כושר כהכנה לגיוס ליחידות קרביות בצה"ל, שפתח חברו עמית (מהטיול).

אחד הרעיונות לעיסוק בעתיד היה שערן יפתח מסעדה.

ערן למד בישול והכין ארוחות גורמה לחבריו ולמשפחה, גם בתקופת מחלתו.

תדמור
בית הספר המרכזי למלונאות ע"ש אבישר
TADMOR HOTEL SCHOOL

12.1.99
F3297

לכל מאן דבעי

הננו מאשרים בזה, כי התלמיד ערן שמואלי מספר זהות 29589884 לומד במוסדנו בקורס ניהול עסקי מחזור י', אשר החל בתאריך 18.10.98 ויסתיים בתאריך 25.6.1999.

בברכה
רחל חלבי
עוזרת בכירה למנהל ביה"ס

E. SHMUELI
INSTRUCTOR
T.I.D.F No. 672

ביה"ס המרכזי למלונאות
מלון "תדמור" הרצליה
רח' בזל 38 הרצליה, חוף ים 46660
טל: 09-9525050 פקס: 09-9579622

"שיר הסנדויץ"

לו רק ידעת, כמה נכספה נפשנו לכריך הפריך
זה, שאת טעמו אנו כה יודעים להוקיר ולהעריך
זה הכריך שטעמו כבר נחתם בקרבנו
ובו, ורק בו חשקה כרסנו ובטננו

וכך, באופן פתאומי, הפכנו לכחושות ודקיקות
יושבות רעבות, דרוכות ורק לו מחכות
בעבודה לא מוצאות מנוח והתפוקה כבר ירדה
ותקוותנו לסנדויץ חדש וזהה כמעט הלכה ואבדה
סנדויץ אחר לא ישווה לטעמו ולמרכיביו
כי זה הסנדויץ הזוכה בתואר "סנדויץ הזהב"

לו רק ידעת, כמה כמהה נפשנו למראה הסלסלה גדושת הכריכים
אשר בסדר ויופי מופתי לכבודנו מסודרים וערוכים
כל ביס רעשני בגוף הלחמניה
הופך הטעימה לחוויה מרנינה

אז, אנא ערן עשה עמנו חסד ומעשה טוב
וחזור אלינו במהרה עם סנדויץ עם תוספות לרוב
והשתדל שיהיה זה במהרה
ואם אפשר בתוך סלסלה גדולה יותר וקעורה
ולסיום ערן, נאחל לך רפואה שלמה והרבה שמחה
ודע, כי אנו בנות הרווחה מצפות לסנדויץ ולך

ערן מכר סנדוויצ'ים כמקור להכנסה נוספת, ויצר מסלול חלוקה ללקוחות מרוצים.
בתקופת מחלתו שלחו אליו עובדי אגף הרווחה בעיריית נס-ציונה את "שיר הסנדוויץ" יחד עם איחולי החלמה

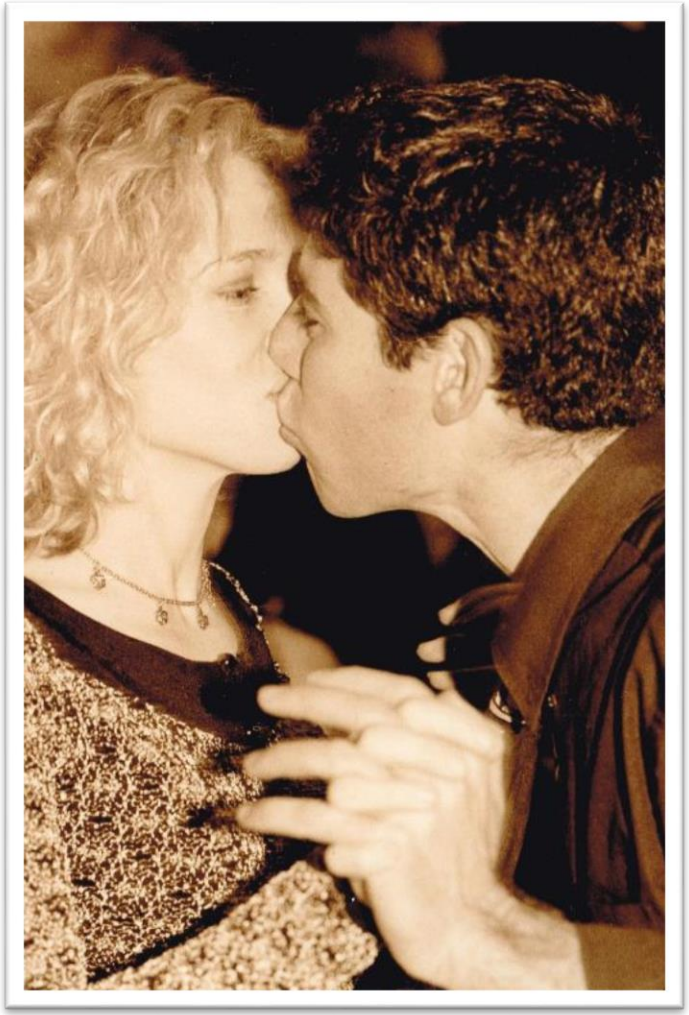

חתונה שוש וניצן

שוש וניצן התחתנו ב-8.2.1999. ערן הגיע עם שירה חברתו, חגגו ושמחו בשמחת הזוג ואפילו התיידדו עם הצלמת.

בסוף האירוע ערן עלה לבימת הדי-ג'י בירך והקדיש את השיר ONE של U2.

תמונות מהחתונה של שוש וניצן

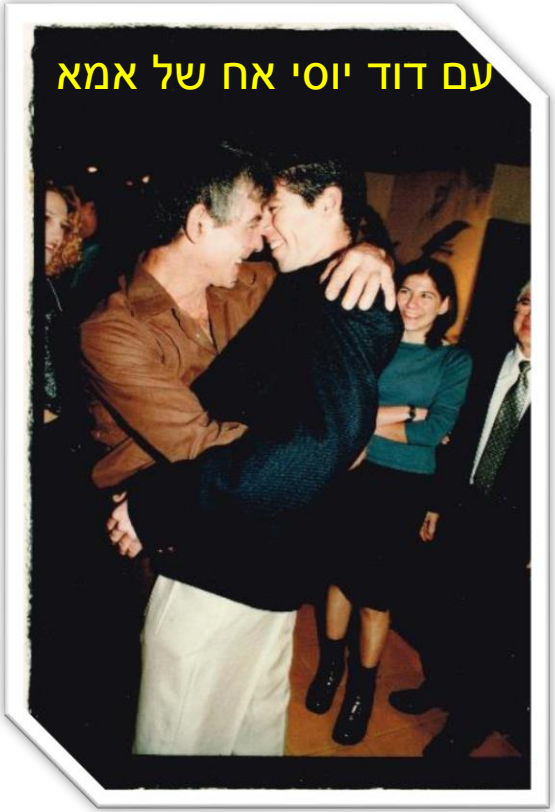

תמונות מהחתונה של שוש וניצן

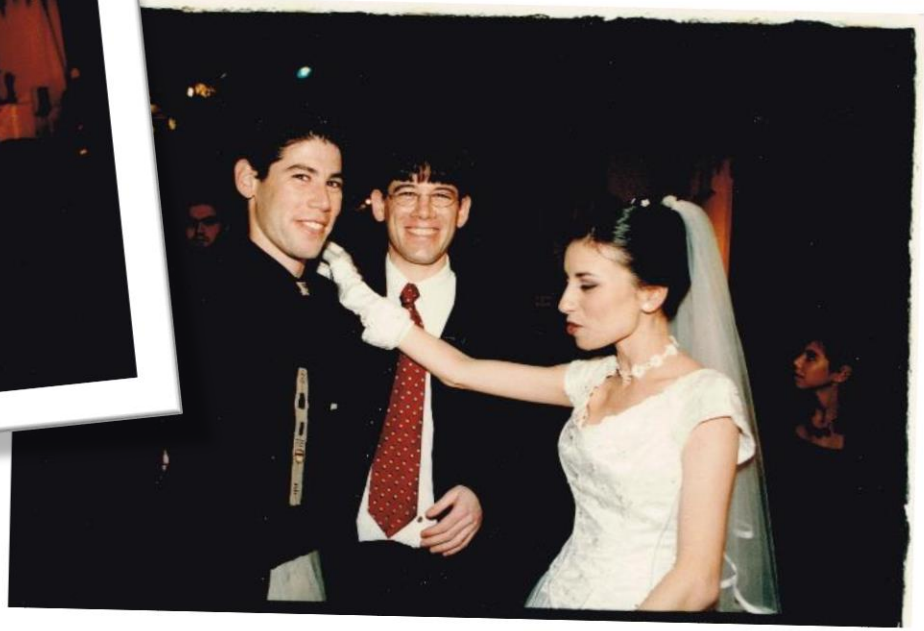

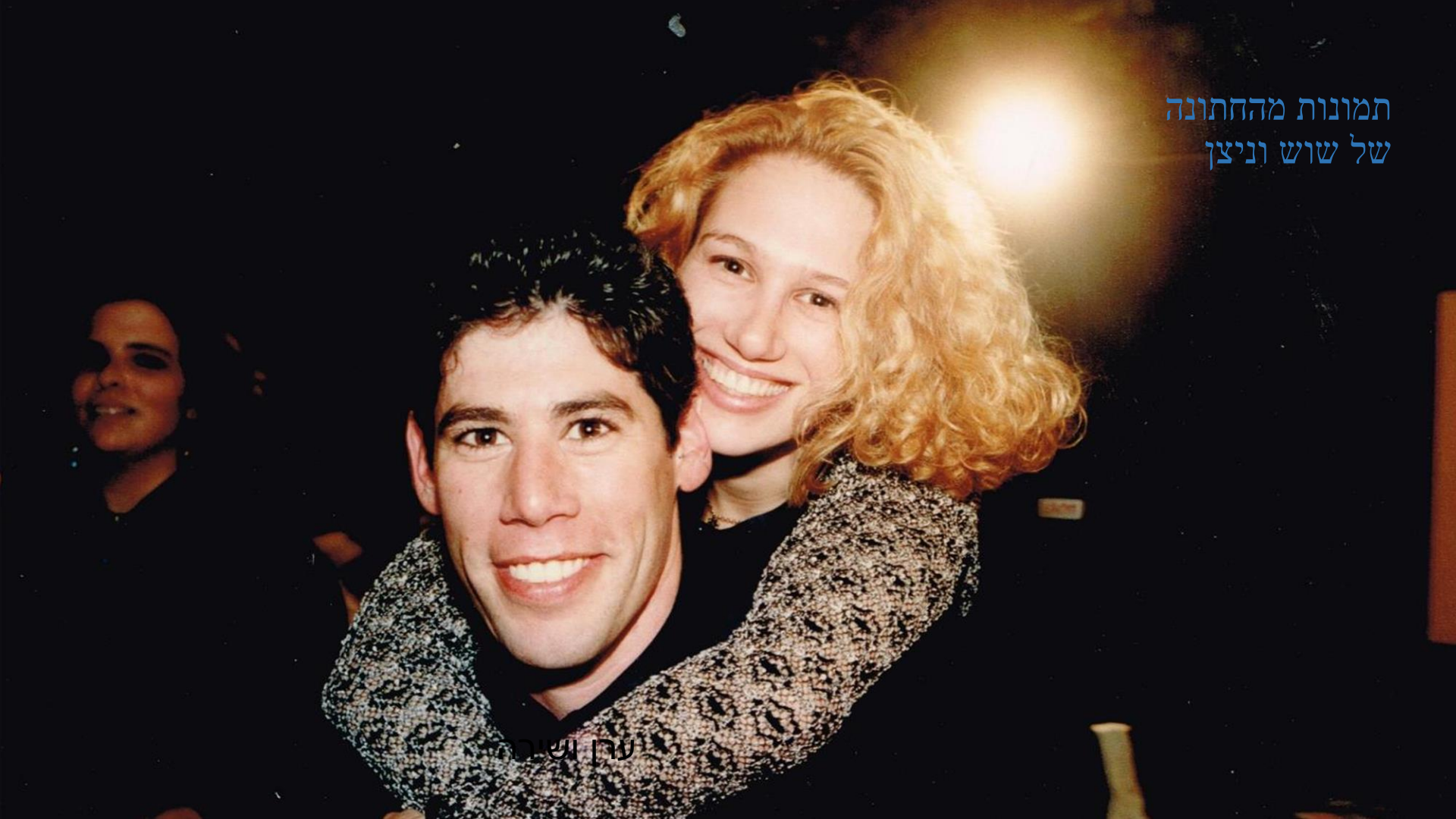
תמונות מהחתונה
של שוש וניצן
ערן ושיר

ערוב ימיו

בחודש מאי 1999 התברר פתאום שערן חלה במחלת סרטן קטלנית במיוחד. רוב הזמן ערן טופל במחלקה האונקולוגית בית החולים "תל השומר"; מעט ב"סורוקה".

בחלק מהזמנים, בהפוגות בין טיפול לטיפול התארח אצל גד ויונה, שקיבלו אותו באהבה לביתם. הפסיכולוגית רונית מגן, עזרה לו במסירות ובמקצועיות להתמודד עם המצוקה הבלתי אפשרית.

ערן לחם בגבורה עילאית, אולם המחלה התקדמה במהירות נוראה והרופאים עמדו חסרי אונים.

ערן נפטר בבית החולים ביום 15.11.1999, מוקף במשפחתו ובחבריו הקרובים, כשהוא בן 27 שנים, חודש ויום. במותו תרמה המשפחה את קרניות עיניו.

ערן נקבר בבית העלמין בלהבים. מצבתו היא סלע טבעי ופראי במיוחד, שהוצב בסיועו של גבי חזיזה, חבר המשפחה.

יהי זכרו ברוך לעולמי עד

מחדל הקישון בשייטת 13, ועדת שמגר – 2001

שנתיים לאחר פטירתו של ערן, "התפוצצה" פרשת הקישון, הוקמה ועדת שמגר ובסופה נקבע כי מותו של ערן נגרם עקב שירותו הצבאי.

ערן הוכר כנכה צה"ל שנפטר והמשפחה הוכרה על-ידי משרד הביטחון כמשפחה שכולה (יוני 2003).

זכרון והנצחה

במלאת שנה למותו, הוטבע לוח זיכרון מול מועדון הצלילה "דוגית" (נמל תל אביב)

".. התכנסנו בנמל יפו, הפלגנו על סיפון ספינת תיור, והתמקמנו במרחק של כ-2 ק"מ מהחוף, מול נוף גורדי השחקים של תל אביב. שייטת של 5 ספינות דייגים הגיעה מכיוון נמל תל-אביב ועליה כמה עשרות מחבריו לחיים ולשייטת של ערן, מצוידים בציוד צלילה, בלוח הזכרון ובאמצעי צילום וידאו מתחת למים. לאחר התארגנות קצרה ירדו הצוללנים אל מתחת לפני המים. לוח הזכרון ושני עוגני הברזל שלצדו הוצמדו לתורן של ספינה, הטבועה במקום בעומק של כ-30 מטר... הצוללנים חזרו לסירותיהם, השלכנו זרי פרחים אל פני המים, ואז הופיעו מכוון דרום מערב שתי ספינות מהירות של השייטת. הספינות ביצעו משט הצדעה קצר.. ונעלמו באופק כלעומת שבאו כשהן מותירות בעקבותיהן שובל עשן כחול-לבן.. חבריו של ערן היו היוזמים, המארגנים והמבצעים של טקס ההנצחה. לרעייתי ולי היה ההשתתפות באירוע חוויה יוצאת דופן. זה היה מפגן מרגש של רעות וקשר ודרך ייחודית להנציח זכרו של בן, אח, חבר ולוחם (כותב אבא, אזכרה שנה 2)

דברים, כתבים

בהלוויה ובאזכרות,
כבוד, לומר דברים

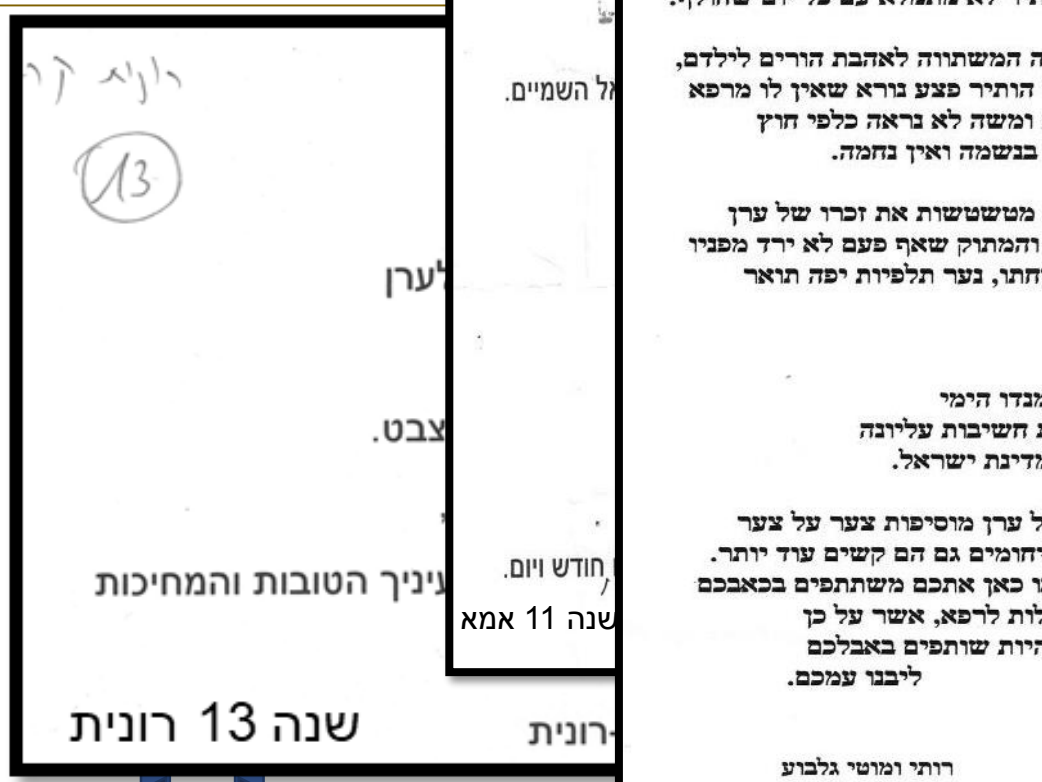

ארבע שנים בלי ערן

ציונה ומשה היקרים!

ארבע שנים כואבות חלפו בלי ערן
השנים חולפות אך אינן מקלות על הכאב
החלל שערן הותיר לא מתמלא עם כל יום שחולף.

אין ביקום אהבה המשתווה לאהבת הורים לילדם,
אובדנו של ערן הותיר פצע נורא שאין לו מרפא
שאצלכם ציונה ומשה לא נראה כלפי חוץ
אך הפצע פעור בנשמה ואין נחמה.

ארבע שנים לא מטשטשות את זכרו של ערן
החיוך המקסים והמתוק שאף פעם לא ירד מפניו
והוא בשיא פריחתו, נער תלפיות יפה תואר
השובבות
החיוניות
יופי העלומים
ההתנדבות לקומנדו הימי
יחידת על בעלת חשיבות עליונה
לביטחונה של מדינת ישראל.

נסיבות מותו של ערן מוסיפות צער על צער
כאב על כאב וניחומים גם הם קשים עוד יותר.
ציונה ומשה אנו כאן אתכם משתתפים בכאבכם
מילים אינן יכולות לרפא, אשר על כן
אנו מבקשים להיות שותפים באבלכם
ליבנו עמכם.

רותי ומוטי גלבוע

שנה 11 אמא

שנה 13 רונית

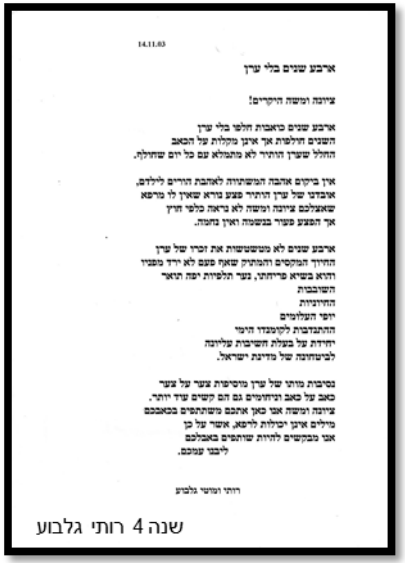

14.11.03

ארבע שנים בלי ערן

ציונה ומשה היקרים!

ארבע שנים כואבות חלפו בלי ערן
השנים חולפות אך אינן מקלות על הכאב
החלל שערן הותיר לא מתמלא עם כל יום שחולף.

אין ביקום אהבה המשתווה לאהבת הורים לילדם,
אובדנו של ערן הותיר פצע נורא שאין לו מרפא
שאצלכם ציונה ומשה לא נראה כלפי חוץ
אך הפצע פעור בנשמה ואין נחמה.

ארבע שנים לא מטשטשות את זכרו של ערן
החיוך המקסים והמתוק שאף פעם לא ירד מפניו
והוא בשיא פריחתו, נער תלפיות יפה תואר
השובבות
החיוניות
יופי העלומים
ההתנדבות לקומנדו הימי
יחידת על בעלת חשיבות עליונה
לביטחונה של מדינת ישראל.

נסיבות מותו של ערן מוסיפות צער על צער
כאב על כאב וניחומים גם הם קשים עוד יותר.
ציונה ומשה אנו כאן אתכם משתתפים בכאבכם
מילים אינן יכולות לרפא, אשר על כן
אנו מבקשים להיות שותפים באבלכם
ליבנו עמכם.

רותי ומוטי גלבוע

שנה 4 רותי גלבוע

לראות את האור

אפרת גוש

מילים: ברק פלדמן
לחן: אסף אמדורסקי

כי ראיתי את דרכי נעלמת
ביער סבוך, בין קירות חורשים
ובתוך האדמה המדממת
רגלי ננעצו, היכו שורשים

ולרגע יכולתי לשמוע
עלים מלמדים שירתם
ורציתי לעלות גבוה
לפרוח איתם

הכרתי טיפותיו של הגשם
נקוות בתוכי, יורדות מתחתי
והרוח קרה ונואשת
הקפיאה אותי, הכבידה עלי

ולרגע יכולתי לנגוע
בקצה הכאב האפור
ורציתי לעלות גבוה
לראות את האור
לראות את האור

אומרים השמיים כחולים מעלינו
מלאים באורות
אולי יום אחד אוכל גם אני לראות
לראות...

ונפלתי לארץ, בשקט
עצמתי עיני, אטמתי ליבי
והרגשתי איך אני מתפרקת
מכל כאבי, מכל בדידותי

ולרגע יכולתי לברוח
כנוצה על כנפה של ציפור
והצלחתי לעלות גבוה
לראות את האור
לראות את האור

רגלי ננעצו, היכו שורשים

ולרגע יכולתי לשמוע
עלים מלמדים שירתם
ורציתי לעלות גבוה
לפרוח איתם

הכרתי טיפותיו של הגשם
נקוות בתוכי, יורדות מתחתי
והרוח קרה ונואשת
הקפיאה אותי, הכבידה עלי

ולרגע יכולתי לנגוע
בקצה הכאב האפור
ורציתי לעלות גבוה
לראות את האור
לראות את האור

אומרים השמיים כחולים מעלינו
מלאים באורות

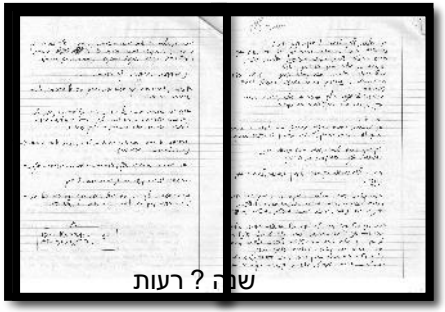
שנה ? רעות

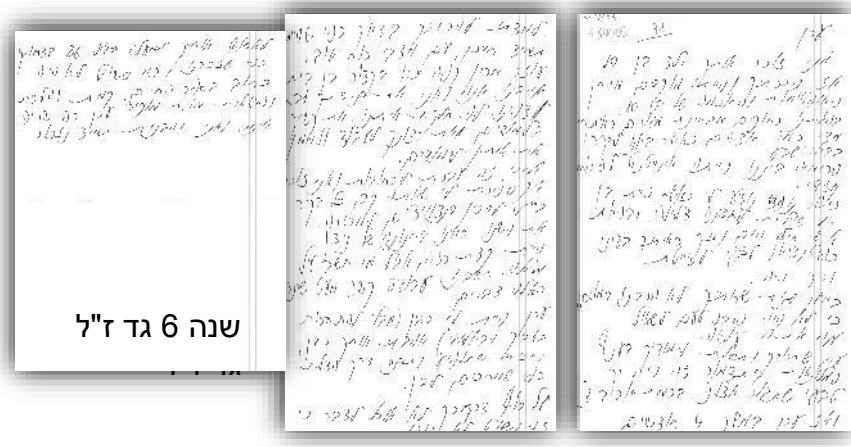
שנה 6 גד ז"ל

שנה 15 אמא
תחילה בוכים
~~מליצים~~: אברהם חלפי
תחילה בוכים.
אחר כך הבכי מתאבן.
אחר כך זוכרים דבר אחד ויחיד:
את ~~נפילת~~ הבן.
ואין אומרים דבר.
או מדברים על גשם ועל מה נשמע.
ועל משהו עוד. ועוד על משהו
והאוזן בין כה לא תשמע.
ושותקים.
וקמים מן הכסא. ויושבים.
וקמים. ושוב.
ויודעים דבר אחד ויחיד:
לא ישוב.

החול יזכור

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא

16.11.99 הלוויה – (יעקב נווה)

ערן שמואלי, בנם של שמילו וציונה.

ערן, שנזקק לכל כך מעט, על-מנת לעשות כ"כ הרבה.
בלי חוכמתו, חיי המשפחה ישתנו לבלי הכר. ברור לנו שכאשר הוא עף לשמיים,
הוא תמיד ישמור מלמעלה על אחיותיו, על אחיו ועל הוריו.

במסכת שבת קח: נאמר: " אמרו משום בר קפרא: כל המוריד דמעות על אדם כשר,
הקדוש ברוך הוא סופרן ומניחן בבית גנזו ". וערן היה כשר למהדרין, צדיק.
כמה אנשים מתעקשים כמוהו להתנדב ליחידה הכי קשה ורבת-סיכונים בצה"ל.
מהו מספר המתנדבים לעשות הכל למען המולדת בבחינת "בכל נפשך ובכל
מאודך" אפילו הוא נוטל את נפשך.

את כל זה ינק ערן מאמו, אשר עורכת את העיתון של הישוב להבים, ומאביו העובד
שנים רבות בכור הגרעיני בדימונה, ותורם את תרומתו הייחודית, שאין לה תחליף.
משפחה נהדרת כזאת היא המכשירה בחורים כאלה. זה לא בא מן האוויר.

כאשר מתו שני בני אהרן נדב ואביהוא במדבר, לא הטיח אהרן דברים כלפי מעלה.
כתוב "וידום אהרון". אבל , נדב ואביהוא הקריבו אש זרה לפני ה'.

ערן לא הקריב אש זרה, ולכן המשפחה ואנחנו לא יכולים להידום.

19.11.10

אצטט שורה משירה של נעמי שמר
אנא,שמור לי על כל אלה ועל אהובי נפשי.

אני נזכר שימים ספורים לפני שהתבשרנו בבשורת האיוב שערן חלה
במחלה סופנית ,
ישבנו ציונה ואני וסיכמנו פרק בחיינו ואנו שמחים בחלקנו ושבעי נחת
מחיינו ששפרו עלינו.
זה עתה ניצן התחתן וכבר גר בביתו,ערן לומד, ועבר לגור עם
חברתו,רעות עושה חייל בלימודיה ועומדת לסיים יב, ורונית השתלבה
יפה בבית הספר המיוחד, המצב הכלכלי טוב
וחשוב מכל כולנו בריאים..

לו רק,שמרת..